

Som

ปจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันในองค์กรของพนักงานอุตสาหกรรมกล่อง
กระดาษถูกฟู๊ก ในจังหวัดปทุมธานี

นางสาวสุพรรณี บัวสร้อย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แผนกวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชนิราช
พ.ศ. 2551

**Factors Affecting Organization Commitment of
Employees of Corrugated Box Industry in
Pathum Thani Province**

Miss Supannee Buasoi

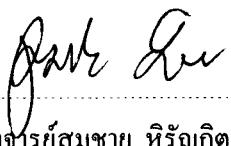
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration
School of Management Science

Sukhothai Thammathirat Open University

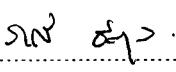
2008

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันในองค์การของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี
ชื่อและนามสกุล นางสาวสุพรรณี บัวสร้อย
แขนงวิชา บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร.กิงพร ทองใบ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ราณี อิสิชัยกุล

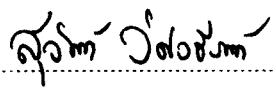
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สมชาย หริรัญกิตติ)

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กิงพร ทองใบ)

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ราณี อิสิชัยกุล)

คณะกรรมการบันทึกคำวิจารณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แขนงวิชา
บริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ประธานกรรมการบันทึกคำวิจารณ์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิศวธีรานันท์)
วันที่ 27 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2552.....

**ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันในองค์การของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษ
ลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี**

ผู้วิจัย นางสาวสุพรณี บัวสร้อย ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.กิ่งพร ทองใบ (2) รองศาสตราจารย์ ดร.ราณี อิศิชัยกุล
ปีการศึกษา 2551

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์การ ของพนักงาน
อุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี (2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับความผูกพัน ของ
พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี (3) เพื่อเสนอแนะแนวทางในการ
เสริมสร้างระดับ ความผูกพันต่อองค์การของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัด
ปทุมธานี

การวิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรคือ พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษ
ลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี รวม 1,081 คน การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่มหลาย
ชั้nton ได้กุ่มตัวอย่าง จำนวน 292 คน เครื่องมือในการวิจัยใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล
ใช้สถิติเชิงพรรณนาคือ ค่ามัชณิ และค่าร้อยละ สถิติเชิงอนุมานใช้การทดสอบแบบที่ แบบอef
และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์รายคู่แบบเชฟเฟ่ฟ

ผลการวิจัยพบว่า (1) พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีมี
ระดับความผูกพันต่อองค์การระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$) (2) ปัจจัยลักษณะบุคคล ด้านเพศ อายุ ระยะเวลา
ในการทำงาน และระดับรายได้มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การของพนักงานอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfa 0.05 ส่วนปัจจัยลักษณะงานได้แก่ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ลักษณะ
การมีส่วนรวม ลักษณะการติดต่อสื่อสาร รูปแบบการบังคับบัญชา มีความสัมพันธ์กับระดับความ
ผูกพันต่อองค์การของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfa 0.05 และ (3) ควรจัดให้มี
การส่งเสริมให้พนักงานชายมีส่วนรวมในการทำงานเพิ่มมากขึ้น และให้โอกาสพนักงานที่มีช่วงอายุ
น้อยกว่า 26 ปีและระยะเวลาในการทำงานน้อยกว่า 3 ปีมีส่วนรวมในการทำงานและการแสดงความ
คิดเห็นเพิ่มมากขึ้น

คำสำคัญ ความผูกพันต่อองค์การ อุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี

Thesis title: Factors Affecting Organization Commitment of
Employees of Corrugated Box Industry in
Pathum Thani Province

Researcher: Miss Supanee Buasoi ; **Degree:** Master of Business Administration;
Thesis advisors: (1) Dr.Kingporn Thongbai,Associate Professor ; (2) Dr.Ranee
Esichaikul ,Associate Professor ; **Academic year:** 2008

Abstract

The objectives of this research were (1) to study level of organization commitment among employees of corrugated box industry in Patumthani Province ; (2) to study factors affecting organization commitment of employees of corrugated box industry in Patumthani Province; and (3) to give suggestions to increase organization commitment of employees of corrugated box industry in Patumthani Province.

This study was the survey researches. The population of employees of corrugated box industry in Patumthani Province was by a total of 1,081 employees. The samples Consists of 292 employees using stratified random sampling. The instrument used for collecting data was questionnaires. Statistical tools employed for descriptive statistical analysis were mean and percentage, and those for inferential statistical analysis were t-test,F-test, and Scheffe test.

Research findings showed that (1) the employees of corrugated box industry in Patumthani Province had the organization commitment at the high level. (2) Personal characteristic factors in terms of gender, age, year of work, and level of income were related significantly to the level of organization commitment of employees at the 0.05 level. Work characteristic factors in terms of work type, participation, communication,leadership style were significantly related to the level of organization commitment of the employees at the 0.05 level; and (3) the results suggested that work participation among male employees should be enhanced well as opportunity for older male employees with a few years of work should be promoted for work and participation opinion contribution.

Keywords: Organization Commitment, Employees of Corrugated Box Industry
in Patumthani Province.

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.กั่งพร ทองใบ และรองศาสตราจารย์ ดร.ราณี อิสิชัยกุล ที่ได้กรุณาแนะนำ ให้คำปรึกษา และติดตามการทำวิทยานิพนธ์นับตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยซาบซึ้ง และขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้บริหาร ในอุดสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ที่กรุณาอนุญาตให้ทำการแจกแบบสอบถาม และขอขอบคุณพนักงานอุดสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานีทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จนได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในครั้งนี้

นอกจากนี้ ผู้ศึกษายังได้รับการสนับสนุนและเป็นกำลังใจทางด้านการศึกษามาโดยตลอดจากครอบครัว และเพื่อน ๆ นักศึกษาร่วมรุ่นทุกคนที่เคยช่วยเหลือสนับสนุนข้อมูลเสริม ความรู้ให้แก่ผู้ศึกษา จนทำให้การศึกษาในครั้งนี้ได้ทั้งความรู้ ได้ทั้งมิตรภาพอันดี มีทั้งประสบการณ์ รวมถึงความเชี่ยวชาญด้านวิชาการที่เพิ่มขึ้น ผู้ศึกษามีความภาคภูมิใจในความเป็นนิสิตนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เป็นอย่างยิ่ง

สุพรรณี บัวสร้อย

พฤษภาคม 2552

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญตาราง	๙
สารบัญภาพ	๙
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน	๑
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	๓
กรอบแนวคิดการศึกษา	๔
สมมติฐานการศึกษา	๕
ขอบเขตการศึกษา	๕
นิยามศัพท์เฉพาะ	๕
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๖
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๘
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความผูกพันในงาน	๘
ลักษณะการบริหารของอุดสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟูก จ.ปทุมธานี	๒๐
ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความผูกพันต่อองค์กร	๒๙
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๓๖
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๓๖
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๓๘
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๓๙
การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๙
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๔๒
ตอนที่ ๑ ผลการวิจัยข้อมูลส่วนบุคคลและลักษณะงาน	๔๒
ตอนที่ ๒ ผลการวิเคราะห์ระดับหัศนศิลป์ความผูกพันในงาน	๔๗
ตอนที่ ๓ ผลการทดสอบสมมติฐาน	๕๑

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาสาระของข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	91
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	93
สรุปการวิจัย	93
อภิปรายผล	101
ข้อเสนอแนะ	105
บรรณานุกรม	107
ภาคผนวก	111
ก แบบสอบถาม	113
ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	120
ประวัติผู้วิจัย	121

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกพอก ในจังหวัดปทุมธานี	20
ตารางที่ 3.1 รายชื่อบริษัทผู้ประกอบการและจำนวนกุ่มตัวอย่าง	38
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามข้อมูลส่วนบุคคล	42
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามลักษณะงาน	45
ตารางที่ 4.3 แสดงค่ามัชณิค และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการยอมรับ	47
ตารางที่ 4.4 แสดงค่ามัชณิค และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการปฏิบัติงาน	48
ตารางที่ 4.5 แสดงค่ามัชณิค และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านมุ่งมั่นของรักภักดิ	50
ตารางที่ 4.6 แสดงค่ามัชณิค และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความผูกพันในงาน 3 ด้าน ..	51
ตารางที่ 4.7 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันในงานจำแนกตามเพศ	52
ตารางที่ 4.8 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันในงานจำแนกตามสถานภาพสมรส	53
ตารางที่ 4.9 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันในงานจำแนกตามอายุ	54
ตารางที่ 4.10 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันในงานจำแนกตามระดับการศึกษา ..	57
ตารางที่ 4.11 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันในงานจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ..	62
ตารางที่ 4.12 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันในงานจำแนกตามระยะเวลาที่ทำงาน ..	63
ตารางที่ 4.13 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันในงานจำแนกตามบริษัท	66
ตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันในงานจำแนกตามจำนวนพนักงาน ..	71
ตารางที่ 4.15 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันในงานจำแนกตามตำแหน่งงาน	75
ตารางที่ 4.16 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันในงานจำแนกตามลักษณะงาน	78
ตารางที่ 4.17 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันในงานจำแนกตามการมีส่วนร่วม	82
ตารางที่ 4.18 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันในงานจำแนกตามการติดต่อสื่อสาร ..	85
ตารางที่ 4.19 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันในงานจำแนกการบริหารควบคุมงาน ..	87
ตารางที่ 4.20 แสดงผลการวิเคราะห์เนื้อหาสาระของข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	91

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย	4
ภาพที่ 2.1 ภาพแสดงลักษณะกระดาษลูกฟูก 2,3,5 ชั้น	24
ภาพที่ 2.2 ภาพแสดงชนิดกระดาษสำหรับทำกล่องกระดาษลูกฟูก	26
ภาพที่ 2.3 ภาพแสดงประเภทของลอนที่ใช้ทำกล่องลูกฟูก	27
ภาพที่ 2.4 ภาพแสดงประเภทของกล่องลูกฟูกที่นิยมใช้	28

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพแวดล้อมทาง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ยกตัวอย่างเช่น ราคาน้ำมัน เขตการค้าเสรี เข้ามารັบบทบาททั้งทางตรงและทางอ้อมต่อองค์กรธุรกิจ ประเภทต่าง ๆ ส่งผลกระทบให้องค์กรธุรกิจต้องเร่งพัฒนาศักยภาพของตนเอง เพื่อพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงในทุกสถานการณ์ ไม่ว่าจะเป็นการคิดค้นนวัตกรรมสินค้าและการบริการหรือการเป็นผู้นำทางด้านต้นทุน เพื่อก่อให้เกิดความได้เปรียบทางการค้าแข่งขัน (Competitive Advantage) พร้อมกับตอบสนองความต้องการของลูกค้า ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้นปัจจัยหลักในการสร้างองค์การแห่งความเป็นเลิศ นอกจากการมียุทธศาสตร์ (Strategy) ที่ดี ปัจจัยที่ความสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ขีดความสามารถของบุคลากร (Competencies) ในองค์การที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ (พสุ เดชะรินทร์, 2550 : 6-7) ดังนั้นปัจจุบันองค์การต่าง ๆ จึงให้ความสนใจในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งของการพัฒนาขีดสมรรถนะจากนี้ยังให้ความสำคัญในเรื่องคุณภาพชีวิตในการทำงาน (Quality of Work Life) ด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากคนเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า และมีความสำคัญต่อผลสำเร็จขององค์การ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะขับเคลื่อนองค์การเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่องค์การตั้งไว้ หน่วยงานต่าง ๆ จึงพยายามหาแนวทางในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้องค์การสามารถดึงศักยภาพ ของบุคลากรมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และพยายามหาวิธีการบำรุงรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพให้คงอยู่กับองค์กรและพร้อมที่จะอุทิศตนทำงานในองค์การอย่างเต็มความสามารถ วิธีการหนึ่งในการจูงใจพนักงานไว้ในองค์การ คือ การสร้างความผูกพันของพนักงานต่อองค์การ (เสาวนีย์ แก้วมณี, 2549 : 12)

การทำให้พนักงานมีความผูกพันต่อองค์การก็คือ การสร้างความสุขและบรรยายกาศที่ดีในการทำงาน หากพนักงานรู้ว่าองค์การกำลังดำเนินการไปในทิศทางใด และรับรู้ได้ว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นกำลังสำคัญสำหรับองค์การ ถึงต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะเป็นผลดีต่อองค์การในภาพรวม และในระยะยาว (เสาวนีย์ แก้วมณี, 2549 : 11) ดังนั้นในหลาย ๆ องค์การจึงพยายามหาความต้องการหรือความคาดหวังของพนักงาน ที่จะเป็นสิ่งจูงใจให้พนักงานรักและผูกพันต่อองค์การ พร้อมทั้งใช้ความสามารถที่มีอยู่ทำงานให้กับองค์กรอย่างเต็มที่ โดยเชื่อว่าคนหรือพนักงานในองค์การนั้น ๆ เป็นทรัพยากรที่มีชีวิตจิตใจ มีความรู้สึก คนจะทำงานได้ดีก็ต่อเมื่อมีความพึงพอใจ

ความรักในงานและมีความศรัทธาต่อองค์การซึ่งจะทำให้มีความสุขในการทำงาน และพร้อมจะทุ่มเทแรงกายแรงใจอย่างเต็มความสามารถในการทำงานให้องค์การ (วิไลวรรณสารีกุล, 2549 : 1)

การที่องค์การจะสามารถพัฒนาได้ ต้องอาศัยความร่วมมือของพนักงาน ในการทุ่มเท สติปัญญาและพลังความสามารถทั้งหมดเพื่อพัฒนางานให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ซึ่งอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การปฏิบัติงานของทรัพยากรมนุษย์ในองค์การมีส่วนช่วยเหลือ (Contribution) ต่อ การปรับปรุงประสิทธิภาพและลิทธิผลขององค์การ ทำให้องค์การมีผลิตภาพ (Productivity) ดูดีขึ้น (กิ่งพร ทองใบ, 2546: 85-86)

ผลการปฏิบัติงานขององค์การ (Organization Performance) ย่อมมาจากการผลการปฏิบัติงานของคนในองค์การคนที่อยู่ในองค์การซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งขององค์กรทุกประเภท เนื่องจากความพยายามในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของคนในองค์การทำให้ องค์การสามารถดำเนินการตามนโยบายและกลยุทธ์ที่ตั้งไว้ (กิ่งพร ทองใบ, 2546: 84)

ปัจจุบันจากภาวะเศรษฐกิจโดยรวมที่ชะลอตัว ทำให้คาดว่าอุตสาหกรรมกล่องกระดาษ ถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี จะมีอัตราการเจริญเติบโตลดลงเหลือร้อยละ 6 จากเดิมร้อยละ 12 โดยขณะนี้ต้องแบกรับภาระดันทุนที่เพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 25 แต่ไม่สามารถปรับราคาได้ ซึ่งจากภาวะราคาน้ำมันแพงและเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ทำให้ผู้ผลิตกล่องกระดาษถูกฟอกต้องแบกรับดันทุนเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25 ซึ่งในอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี จึงได้ขยายกำลังการผลิตเพื่อรับการขยายตัวเป็นเวลา 4 ปี คาดว่าเศรษฐกิจปีนี้จะชะลอตัวลงซึ่งทำให้อุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี มีอัตราการเจริญเติบโตร้อยละ 6 เท่านั้น เนื่องจากการแบ่งชั้นที่รุนแรงในตลาดทำให้เกิดแรงกดดันของสภาพการแข่งขัน อันเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ผลิตอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 12 โรงงาน (กรมโรงงาน, 2551) ถูกคาดว่ามีอำนาจในการต่อรองสูงขึ้น ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต่างใช้กลยุทธ์ราคา (Price Strategy) เป็นหลัก ส่งผลให้อัตราผลตอบแทนในอุตสาหกรรมลดลง อุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานี จึงต้องเร่งขยายการลงทุนเพื่อลดดันทุนการผลิต เพื่อให้มีความสามารถในการเป็นผู้นำทางด้านต้นทุน (Cost leader) เพื่อที่จะสามารถที่จะรักษาส่วนแบ่งทางการตลาดต่อไปได้

การขยายการลงทุนดังกล่าวส่งผลให้องค์การต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงขนาดใหญ่ เพื่อที่จะทำให้องค์การไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ทั้งในด้านการเพิ่มสายการผลิตใหม่ ขนาดขององค์การ จำนวนพนักงานที่มากขึ้น ระบบการทำงานที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น ในการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ย่อมส่งผลให้พนักงานต้องปรับตัวรับกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นด้วย ความผูกพันของพนักงานที่มีต่องค์การ จะช่วยให้องค์การสามารถพัฒนาไปในทิศทางที่วางแผนไว้ได้โดยง่าย เนื่องจาก

ความผูกพันต่อองค์การส่งผลต่อพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น ความตั้งใจในการทำงานของพนักงาน การตรงต่อเวลา มีความพยายามในงาน และให้ความร่วมมือต่อองค์การอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ความผูกพันต่อองค์การเป็นสิ่งชี้ดeneว่าให้พนักงาน มีความต้องการที่จะคงไว้ ซึ่งการเป็นสมาชิกในองค์การ ไม่ต้องการที่จะลาออกจากองค์การ(Porter & Steers, 1991:134) เป็นผลให้องค์การสามารถพัฒนาศักยภาพได้อย่างต่อเนื่อง ในทางตรงกันข้ามหากพนักงานไม่มีความผูกพันต่อองค์การ ย่อมแสดงพฤติกรรมทางด้านลบต่อองค์การ เช่น การไม่ตั้งใจทำงาน การไม่ตรงต่อเวลา ความไม่ต้องการที่จะมีส่วนรวมในการเปลี่ยนแปลงและผลสำเร็จขององค์การ หรือลาออกจากองค์การไป ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นดังกล่าว นับเป็นผลเสียต่อองค์การ รวมถึงการสูญเสียต่าใช้จ่ายและเวลาในการดำเนินการสร้างและพัฒนาพนักงานใหม่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มักสร้างผลกระทบ และเป็นอุปสรรคต่อการขับเคลื่อนขององค์การ

จากบทบาทความสำคัญ ของอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันในองค์กรของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี โดยจะทำการศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อระดับความผูกพันของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี เพื่อที่จะได้เสนอแนวทาง ในการเสริมสร้างระดับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ในการศึกษาหัวข้อวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี เป็นธุรกิจที่มีความโดดเด่นในการพัฒนาธุรกิจอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้ผลการวิจัยที่ได้สามารถนำไปใช้ได้เป็นประโยชน์ในการที่จะให้พนักงานเปิดใจยอมรับการเปลี่ยนแปลง และพร้อมที่จะร่วมมือร่วมใจในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย และสามารถขยายผลต่ออุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ต่อไปได้

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

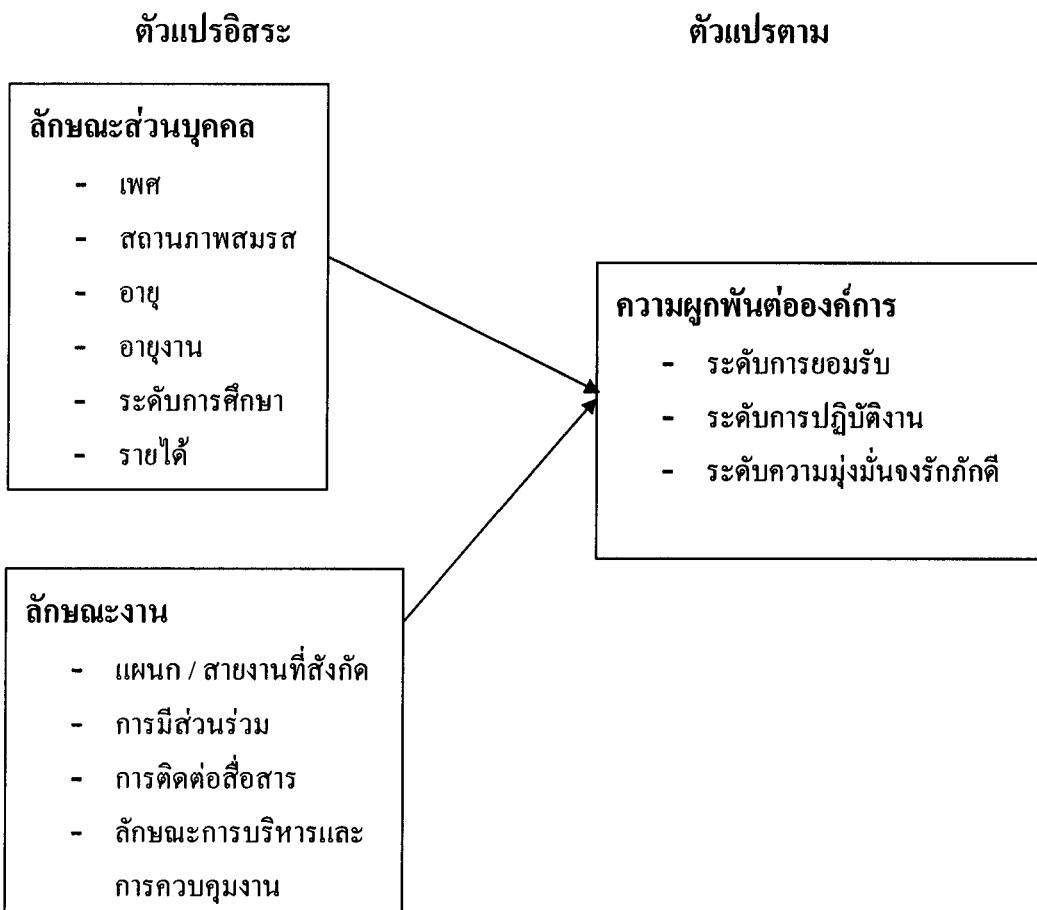
ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

- 2.1 เพื่อศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี
- 2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับความผูกพันของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี

2.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางในการเสริมสร้างระดับความผูกพันต่อองค์การของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวนแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ จึงมีการกำหนดกรอบแนวความคิดการวิจัยได้ดังแผนภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 ระดับความผูกพันต่อองค์การ ของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับต่ำ

4.2 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับ ความผูกพันในงานที่แตกต่างกัน

4.3 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีลักษณะงานแตกต่างกัน มีระดับความผูกพันในองค์การแตกต่างกัน

5. ขอบเขตของการวิจัย

ด้านระยะเวลาเพื่อให้การศึกษาเป็นไปตามระยะเวลาที่ได้กำหนดได้จริงขอกำหนดระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ตั้งแต่ 1 กรกฎาคม 2551 - กรกฎาคม 2552 โดยจะทำการเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยแบบการวิจัยแบบตัวختار ซึ่งจะเก็บข้อมูลในช่วงเดือน มกราคม – กุมภาพันธ์ ปี 2552

5.1 ด้านประชากร การศึกษาจะทำเฉพาะพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ในช่วงเวลาของการทำวิจัย ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 1,081 คน โดยจะทำการสุ่มตัวอย่างตามขนาดตัวอย่างที่มีระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 0.05 จำนวน 292 ตัวอย่าง

5.2 ด้านเนื้อหา การวิจัยจะดำเนินการสร้างเครื่องมือ ในการวิจัยตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้เท่านั้น

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ความผูกพันต่อองค์การ หมายถึง ระดับความคิดเห็นของพนักงาน การยอมรับในวัฒนธรรมและกลยุทธ์ขององค์การ การนำไปปฏิบัติ และความมุ่งมั่นจริงรักภักดีต่อองค์การ

6.2 ลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะส่วนตัวของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ สถานภาพสมรส อายุ อายุ้งาน ระดับการศึกษา รายได้

6.3 สักษณะงาน หมายถึง ลักษณะเกี่ยวกับสายงานของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ กลุ่มงาน การมีส่วนรวม การติดต่อสื่อสาร และลักษณะการบริหารและควบคุมงาน

6.4 กลุ่มงานในอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกได้เป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มการผลิต กลุ่มการตลาด กลุ่มบริหารจัดการ และกลุ่มวิศวกรรมและสารสนเทศ

6.5 การติดต่อสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการพูดและการฟังและความเข้าใจในภาษากริยาท่าทางต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้ที่จะติดต่อกันเกิดความเข้าใจในกันและกัน

6.6 ลักษณะการบริหารและการควบคุมงาน หมายถึง ลักษณะการบริหารมีการบริหารแบบเผด็จการ คือเป็นบังคับบัญชาที่มีความเด็ดขาดในตัวเองถือเป็นระเบียบวินัย กฎหมายที่ข้อบังคับเป็นหลัก การตัดสินใจต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับผู้บังคับบัญชาแต่เพียงผู้เดียว การบริหารแบบประชาริปไทบ คือ ลักษณะการให้ความสำคัญกับกลุ่มคนเป็นสำคัญ การบริหารมักกระทำในระบบกลุ่ม เปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชา แสดงความคิดเห็นและพิจารณาเลือกวิธีการทำงานด้วยตนเอง อย่างมีเหตุผล และแบบเสรีนิยม คือ การใช้อำนาจการควบคุมเพียงเล็กน้อยและมอบอำนาจให้ผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างเต็มที่ ผู้ใต้บังคับบัญชาต่างก็มีเสรีภาพในการที่จะพิจารณา การวินิจฉัยสั่งการต่าง ๆ เป็นไปตามอัธยาศัย

6.7 การมีส่วนรวม หมายถึง การที่พนักงานมีส่วนในการกำหนดเป้าหมายการกำหนดรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การควบคุมทรัพยากร การปฏิบัติงานและการคิดริเริ่ม

6.8 พนักงาน หมายถึง พนักงานที่ปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ได้ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี

7.2 ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับความผูกพันของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งสามารถนำไปสู่ข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการเพื่อ

เสริมสร้างความผูกพันในงาน และนำไปสู่การปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์การต่อไป

7.3 เป็นข้อมูลสำหรับผู้สนใจทั่วไปที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการวิจัย และการปรับปรุงประสิทธิภาพทางการบริหารจัดการองค์การต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

สาระสำคัญในบทนี้ เป็นการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องที่จะทำการวิจัย โดยจะนำเสนอเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ
2. ลักษณะการบริหารงานของอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี
3. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความผูกพันต่อองค์การ

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ

1.1 ความหมายของความผูกพันต่อองค์การ

จากการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสารในเรื่อง ความผูกพันของพนักงาน ในภาษาอังกฤษคำว่า “Employee Commitment” และ “Employee Engagement” คำทั้งสองนี้ใช้แทนกันได้และมีนัยในทิศทางเดียวกันคือการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อดึงดูดคนที่มีคุณภาพมีความสามารถ ทักษะ รวมทั้งวัฒนธรรมการทำงาน ที่มุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกันกับองค์การให้เข้ามาทำงานร่วมกัน ซึ่งเมื่อได้มามาแล้ว ก็จะต้องหาวิธีการรักษาคนดี คนเก่งเหล่านี้ไว้ให้อยู่กับองค์การอย่างยาวนานที่สุดซึ่งแต่เดิมการรักษาคนดี คนเก่งไว้มักจะมีการกล่าวถึงว่า คนที่จะอยู่กับองค์การได้นาน ๆ แปลว่าเขาเหล่านั้นจะต้องมีข้อผูกมัด (Commitment) กับองค์การ และหรือมีความจงรักภักดี (Loyalty) ต่อองค์การและ/หรือมีความพึงพอใจ (Satisfaction) ต่อองค์การ (อ้างในสันติ ชัย อินทรอ่อน, 2551 : 12)

Welbourne (2007 : 47) ให้ความหมายของคำว่า Engagement ไว้อบ่าง่าย ๆ ว่า คือ สิ่งที่บ่งบอกว่าพนักงานทำอะไรในขณะทำงาน (What people do at work) โดย Welbourne ได้อธิบายโดยใช้ทฤษฎีบทบาท (Role Theory) ว่าพนักงานแต่ละคนล้วนมีบทบาทต่องานที่ตนรับผิดชอบในเม้มุนที่แตกต่าง

Bernethal (2007 : 98) ให้คำนิยามของพนักงานที่มี Engagement ว่า พนักงานมีความรู้สึก Engage เมื่อพากเข้ากันพบว่าตนเองมีความหมายและมีแรงจูงใจจากงานของตนเอง เมื่อ

ได้รับการสนับสนุนจากการปฏิสัมพันธ์ร่วมกับคนอื่นในเชิงบวก และได้ทำงานในสิ่งแวดล้อมของงานที่มีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุป Employee Engagement เป็นคุณลักษณะภายในของพนักงานโดยมีความเชื่อว่าการที่พนักงานจะทำงานได้ดี อยู่กับองค์กรอย่างยาวนาน และสร้างสรรค์ผลผลิตที่มีประสิทธิภาพให้กับองค์กรอย่างเต็มความสามารถก็ต่อเมื่อ พนักงานมีทัศนคติเชิงบวกต่อองค์กร ต่องาน ต่อเพื่อนร่วมงาน และต่อตนเอง โดยความรู้สึกนั้นจะยังคงหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่าองค์กร กระหนักและให้ความ สำคัญต่อคุณค่าของพนักงานเพียงใด ได้เปิดโอกาสให้พนักงานได้แสดง ความรู้ความสามารถที่เหมาะสมหรือไม่ เพื่อที่ว่าในท้ายที่สุดทั้งพนักงานและองค์การจะอยู่ในสถานการณ์ชนะ-ชนะ (win-win situation) หรือเป้าหมายแห่งความสำเร็จด้วยกันทั้งคู่ (อ้างในสันติ ชัย อินทร์อ่อน, 2551 : 13)

ในหนังสือและตำราทางการบริหาร (Administration) และการจัดการ (Management) ได้พนgram น่าว่า Commitment มาใช้เป็น Organizational Commitment ซึ่งแปลว่า ความผูกพันต่อ องค์การ โดยนักวิชาการต่าง ๆ ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

Bachanan (1974 อ้างถึงในล้อ อ มีรักษ์, 2540 : 51) ได้ให้ความหมายของความ ผูกพันต่อองค์การว่าเป็นทรัพย์ที่จะเข้ากับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง มีความรักใคร่ที่จะผูกติดและยึดมั่นกับ เป้าหมายและความค่าขององค์การ ความผูกพันมี 3 องค์ประกอบ คือ

1. การแสดงตน เป็นความภาคภูมิใจและการยอมรับในองค์การ
2. ความเกี่ยวพันกับองค์การเป็นการทุ่มเทจิตใจหรือใส่ใจที่จะทำงานตามบทบาทของ ตนเอง เพื่อความก้าวหน้าและประโยชน์ขององค์การ
3. ความภักดีในองค์การเป็นการยึดมั่นในองค์การและประترานาที่จะเป็นสมาชิกของ องค์การต่อไป

Steers (1977 อ้างถึงในสุวรรณ คณาภรณ์, 2536 : 17) ให้ความหมายของคำว่า ความผูกพันต่อองค์การหมายถึง ความรู้สึกของผู้ปฏิบัติงานที่แสดงตน เป็นหนึ่งเดียวกับองค์กรมี ค่านิยมที่กลมกลืนกับสมาชิกองค์กรคนอื่น ๆ และเต็มใจที่จะอุทิศกำลังกาย กำลังใจเพื่อปฏิบัติ ภารกิจขององค์การด้วยความเต็มใจ ความรู้สึกนี้จะแตกต่างจากความพึงพอใจต่อองค์การ อัน เป็นองมาจากการเป็นสมาชิกองค์การ โดยปกติตรงที่พฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน ที่มีความผูกพันอย่าง แท้จริงจะเน้นความเต็มใจที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์การด้วย หรือกล่าวอีกนัย หนึ่งความผูกพันต่อองค์การจะประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 3 ประการคือ

1. ความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าในการยอมรับเป้าหมายและค่านิยม
2. ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามอย่างมากเพื่อประโยชน์
3. ความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะคงไว้ซึ่งความเป็นสมាជิกภาพ

Salancik (1977: 62) ให้ทัศนะว่า ความผูกพันต่อองค์การเป็นสถานะของบุคคลที่ผูกติดกับการกระทำที่นำไปสู่การมีส่วนร่วมในองค์การดังนี้

1. ความผูกพันต่อองค์การ เป็นการศึกษาที่กว้างกว่าความพึงพอใจโดยสะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบต่อองค์การ โดยส่วนรวม ส่วนความพึงพอใจเป็นการมุ่งเน้นเฉพาะเกี่ยวกับงาน
2. ความผูกพันต่อองค์การ เป็นความคาดหวังที่มีความแน่นอนและนานกว่าความพึงพอใจและเกี่ยวกับบรรยายกาศในการทำงานโดยเฉพาะ

Steers and Porter (1991 : 290) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์การ เป็นความเข้มข้นของความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับองค์การของผู้ปฏิบัติงาน แต่ละคนและความเกี่ยวข้องกับองค์การโดยเฉพาะ ซึ่งแสดงออกในลักษณะของความเชื่อมั่น การยอมรับเป้าหมาย และค่านิยมขององค์การมีความเต็มใจที่จะใช้พลังความสามารถอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงานให้

วิรัช สงวนวงศ์วาน (2531 : 26) กล่าวว่าความผูกพันของสามาชิกคนหนึ่งขององค์การที่มีต่อองค์การนั้น ความผูกพันที่กล่าวนี้แท้จริง มิใช่ความผูกพันของสามาชิกที่มีต่อตนขององค์การแต่เป็นความผูกพันระหว่างสามาชิกกับผู้นั้นบัญชา หากสามาชิก มีความเครียดชอบอธิบายของหัวหน้าหรือผู้จัดการแม้มีงานที่ทำจะลำบากยากเข็ญเขาก็จะเพียรพยายามทำงานสำเร็จแต่หากสามาชิกไม่ถูกกับผู้จัดการเขาจะมีความรู้สึกว่าเขามิใช่ขององค์การนั้น มิใช่ตัวผู้จัดการ ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างตัวสามาชิกกับองค์การที่จริงก็คือความสัมพันธ์ระหว่างสามาชิกกับผู้บริหารซึ่งถือเป็นตัวแทนขององค์การนั้นเอง

พิพวรรณ ศิริคุณ (2542 อ้างในจิรากรณ์ หринทรนันท์ , 2546 : 71) ได้อธิบายว่าความผูกพันต่อองค์การเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของพนักงาน หรือสามาชิกขององค์การที่มีผลต่อพฤติกรรมอื่น อาทิเช่น การขาดงาน การตรงต่อเวลา ในการทำงาน การเปลี่ยนแปลงโยกย้ายงาน การที่คนมีความผูกพันต่อองค์การ อาจจะเป็นเพระต้องการ จะทำงานแนวคิดทางด้านเจตคติ หรือจำเป็นจะต้องทำแนวคิดด้านพฤติกรรมหรืออาจเป็นเพระเห็นว่าควรจะทำ แนวความคิดด้านความถูกต้องหรือบรรหารดฐานของสังคม

บุญกร ศีก (2545 : 14) กล่าวว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ หมายถึง การที่สามาชิกมีทัศนคติในเชิงบวกต่อองค์การ มีความเต็มใจที่จะทำงานให้กับองค์การ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายมีความรู้สึกเป็นเจ้าของและจริงใจกับตัว ตลอดจนมีความแน่วแน่ที่จะคงความเป็นสามาชิกขององค์การนั้นไว้ต่อไป

ชัยทวี เสนะวงศ์ (2550 : 14) ได้ให้ความหมายความผูกพันต่อองค์การ คือ กระบวนการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างผู้บริหาร และพนักงานในการที่จะพัฒนา หรือสร้างให้ พนักงานมีทัศนะเชิงบวกต่อองค์การ เมื่อพนักงานมีทัศนคติเชิงบวกต่อองค์การ พวกรเข้าจะ ตระหนักถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลในกระบวนการปฏิบัติงานขององค์การอยู่ตลอดเวลา พนักงานจะทุ่มเท ร่วมมือในการปรับปรุงงาน เพื่อให้องค์การประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ กำหนดไว้ ซึ่งเป็นการสร้างทัศนคติเชิงบวกให้แก่พนักงาน

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การที่บุคคลมีการแสดงออกชี้แจงความ งมงายกัดดีในด้านกำลังกายที่ทุ่มเทให้กับงานขององค์การอย่างเต็มความสามารถ ทุ่มเทจิตใจให้มี ความรู้สึกรักและผูกพันกับองค์การที่ปฏิบัติงาน มีความเสียสละพร้อมที่จะมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนา และองค์การให้มีความก้าวหน้าในโอกาสต่อ ๆ ไป ซึ่งความผูกพันนี้จัดว่าเป็นสัมพันธภาพทางใจ ระหว่างพนักงานที่มีต่อองค์การ โดยจะปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์การและมีความ ต้องการเป็นสมาชิกภาคภูมิขององค์การ ความผูกพันต่อองค์การจึงหมายถึง ทัศนคติของบุคคลต่อ องค์การในฐานะที่องค์การคือ หน่วยงานที่บุคคลทำงานอยู่ ความผูกพันต่อองค์การ จึงเป็น ความหมายเดียวกับคำว่า ความผูกพันในงาน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าความผูกพันในงาน เป็นคำที่มี ความหมายและขอบเขตที่ชัดเจนว่าองค์การ ซึ่งหมายถึง ทัศนคติของบุคคลในด้านการเห็นด้วย การยอมรับในวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ขององค์การ การนำกลยุทธ์ขององค์การไปปฏิบัติ และความ นุ่มน้ำของรักกัดดีต่อองค์การ

1.2 ความสำคัญของความผูกพันต่อองค์การ

ความผูกพันต่อองค์การนับได้ว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการดัง ความเห็นของนักวิชาการต่อไปนี้

Becker (1960 ข้างต้นใน พร้อมพรรณ บีหัตถกิจภูมิ, 2541 : 9) ได้ใช้พื้นฐาน เกี่ยวกับ Simple Exchange Paradigm ใน การสร้าง Side-bet Theory ซึ่งสาระสำคัญของทฤษฎีนี้ คือการพิจารณาความผูกพันต่อองค์การว่าเป็นผลมาจากการที่คนเราเปรียบเทียบชั้นนำหนักกว่า ถ้า หากเข้ามาออกจากองค์การไป เขาจะสูญเสียอะไร เนื่องจากการที่คนเราเข้าไปเป็นสมาชิกของ องค์การหรือหน่วยงานใดในช่วงเวลาระยะเวลาหนึ่ง จะก่อให้เกิดการลงทุน เรียกว่า “Side-bet” ซึ่งอาจปรากฏในรูปของเวลา กำลังกาย กำลังสติปัญญาที่เสียไป ตลอดจนการยอมเสียโอกาส บางอย่างไป เช่น โอกาสในการไปทำงานหรือเป็นสมาชิกขององค์การอื่น เมื่อเป็นเช่นนี้บุคคลนั้น ย่อมหวังประโยชน์ที่จะได้รับตอบแทนในระยะยาว อาทิ เช่น บำเหน็จบานาณ ซึ่งนอกจากไปจาก

ค่าตอบแทนรายเดือนแต่ถ้าขาดลาออกไปก่อนครบกำหนดก็เท่ากับขาดทุนลงแรงกาย แรงใจ และสติปัญญาไปโดยได้รับผลประโยชน์ไม่คุ้มค่า เพราะฉะนั้นการที่คุณเรานั้นได้เข้ามาทำงานหรือเป็นสมาชิกขององค์กรยิ่งนานเท่าไร ก็เท่ากับการลงทุนของเขามาได้สะสมเพิ่มขึ้น นำมาซึ่งความยากลำบากที่จะตัดสินใจออกจากองค์กร เพราะหากตัดสินใจลาออกอย่างหมายถึง การสูญเสียมากกว่าประโยชน์ที่จะได้รับ

Etzioni (1964 อ้างถึงใน พร้อมพรม บีหัดกิจกูล , 2541 : 13) กล่าวว่า ความผูกพันเป็นอำนาจที่องค์กรมีเหนือพนักงานอันเป็นสิ่งที่ฝัง根柢อยู่ในธรรมชาติของพนักงานอันนำไปสู่ความเกี่ยวข้องต่อองค์กร ลักษณะของความเกี่ยวข้องนี้จะปรากฏใน 3 รูปแบบ จัดอันอันดับตามขั้นของความผูกพันจากสูงสุดจนถึงไม่มีความผูกพันเกิดขึ้นเลย คือ

1. ความเกี่ยวข้องในเชิงธุรกิจ (Moral involvement) มีรากฐานมาจากความรู้สึกในเช่นนักและภารกิจให้มีความรู้สึกอันแรงกล้า ต่อองค์กรอันมีรากฐานมาจากความรู้สึกภายในต่อเป้าหมาย ค่านิยม และบรรทัดฐานขององค์กร

2. ความเกี่ยวข้องที่เกิดจากการคิดคำนวน (Calculating involvement) เป็นความรู้สึกที่รุนแรงน้อยลง และมักขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ที่กระทำแลกเปลี่ยนกันระหว่างบุคคลกับองค์กร บุคคลจะรู้สึกผูกพันต่อองค์กรเมื่อบุคคลประเมินว่าเขาได้รับผลประโยชน์หรือได้รับความสัมพันธ์แลกเปลี่ยนที่เท่าเทียมกันกับองค์กร

3. ความเกี่ยวข้องในลักษณะแปลกแยก (Alimentary involvement) คือ ลักษณะที่ปราศจากความผูกพันเกิดขึ้น เมื่อสมาชิกมีความรู้สึกว่าถูกบังคับโดยสถานการณ์ขององค์กรและพวกราษฎรไม่รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร

Lee (1967 อ้างถึงในนุชตินา รอบคอบ , 2524 : 14) กล่าวว่าความจงรักภักดีต่อองค์กรประกอบด้วยความภูมิใจของการที่เป็นสมาชิก และมีความรู้สึกร่วมกับการประสบความสำเร็จของหน่วยงาน โดยที่ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลระหว่างเพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชา มีความสำคัญในการพัฒนาความจงรักภักดีของพนักงาน พนักงานจำนวนมากหุ่งงานเพราะพวกราษฎรไม่พอใจนั้น ไม่รุนแรงถึงขั้นลาออกเป็นเพียงแค่ความต้องการที่จะอยู่ให้ห่างจากงานสักพักหนึ่ง ผู้เชี่ยวชาญด้านบุคคลและนักจิตวิทยาอุตสาหกรรมหลายท่านได้ทำการศึกษาและพบว่าปริมาณการหุ่งงานจำนวนมากเป็นอาการขององค์กรที่ต้องอยู่ในสภาพและมีการปกครองที่ไม่ดี ผลของการดังกล่าวจะก่อให้เกิดการลาออกของพนักงานจำนวนมาก เกิดการເძືອຍชา และจริยธรรมในพนักงานต่ำ ปัญหาเหล่านี้ สามารถทำให้การดำเนินงานหน่วยงานมีได้แค่เพียงสองสาม ของประสิทธิภาพของหน่วยงาน และเป็นการสูญเสียค่าใช้จ่ายในการฝึกหรือจ้างพนักงานใหม่

Hrebiniak L. and Alutto J. (1971 : 555) เห็นว่าความผูกพันต่อองค์การ เป็นปรากฏการณ์อันเป็นผลมาจากการสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับองค์การในรูปของการลงทุนทางกายและสติปัญญาในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกไม่อยากที่จะละทิ้งหรือลาออกจากองค์การ

Buchanan (1974 : 34)ได้กล่าวถึง ความสำคัญของความผูกพันต่อองค์การ ว่าเป็นหัวศูนย์ที่มีความสำคัญยิ่ง ต่อองค์การเนื่องจากเป็นตัวเชื่อมระหว่างจินตนาการของมนุษย์กับเป้าหมายขององค์การคือช่วยให้องค์การสามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ในนั้นเอง นอกจากนี้ความผูกพันขององค์การยังเป็นแรงผลักดัน ให้ผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้นเนื่องจากรู้สึกว่าตนมีส่วนเป็นเจ้าขององค์การ และมีส่วนเสริมสร้างประสิทธิภาพขององค์การ ความรู้สึกปรารถนาและผูกพันของสมาชิกในองค์การจะเป็นตัวช่วยลดการควบคุมจากภายนอกได้ด้วย

Steers (1977 อ้างถึงในภารกิจ ศิริเพชร, 2541 : 9-10) กล่าวว่าความผูกพันต่อองค์การสามารถใช้ทำงานอย้อัตราการเข้า – ออก จากงานของพนักงานในองค์การได้ดีถ้า

1. ความผูกพันต่อองค์การ เป็นแนวคิดซึ่งมีลักษณะครอบคลุมมากกว่าความพึงพอใจในงาน ซึ่งสามารถสะท้อนถึงผลโดยทั่วไปที่บุคคลตอบสนองต่อองค์การในเร่งด่วนที่ท่านนั้น

2. ความผูกพันต่อองค์การค่อนข้างจะมีเสถียรภาพมากกว่าความพึงพอใจ ถึงแม้ว่าจะมีการพัฒนาไปอย่างช้าๆ แต่ก็อยู่อย่างมั่นคง

3. ความผูกพันต่อองค์การเป็นตัวชี้วัดถึงความมีประสิทธิภาพขององค์การและความผูกพันต่อองค์การเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อความอยู่รอดและความมีประสิทธิภาพขององค์การ และยังเป็นตัวทำงานอย้อัตราการลาออกได้ดีกว่าความพึงพอใจในการทำงานจากศึกษาพบว่า สมาชิกที่มีความผูกพันต่อองค์การสูงจะปฏิบัติงานได้ดีกว่าผู้ที่มีความผูกพันต่อองค์การต่ำ และความผูกพันต่อองค์การยังเป็นตัวชี้ถึงความมีประสิทธิผลขององค์การที่สำคัญตัวหนึ่งด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นคุณสมบัติอันพึงประ不然ของทุกองค์การ

Allen and Meyer (1990 อ้างถึงใน ภารกิจ แสงอรุณ , 2543 : 13)ได้ศึกษาถึงความผูกพันต่อองค์การในลักษณะที่แสดงว่า ความผูกพันต่อองค์การ เป็นสภาวะทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อองค์การ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ด้าน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ความผูกพันต่อองค์การด้านจิตใจ เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในองค์การ ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะเป็นผู้ทุ่มเทความพยายามในการทำงานเพื่องานขององค์การหากสมาชิกขององค์กรมีความผูกพันต่อองค์การด้านจิตใจสูงเขาก็จะเป็นผู้ที่มีผลการปฏิบัติงานที่ดี

2. ความผูกพันต่อองค์การด้านการคงอยู่ เป็นความตั้งใจของบุคคลที่จะทำงานต่อไปในองค์การเนื่องจากเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายกับการเลือกออกไปจากองค์กรบุคคลที่มีความรู้สึก

ผู้พันต่อองค์การแบบนี้สูงเข้าจะรู้สึกว่าการอยู่กับองค์การนี้ต่อไปเป็นเรื่องของความจำเป็นหรือการขาดโอกาสทางเลือก

3. ความผูกพันต่อองค์การ ด้านบรรทัดฐานเป็นความผูกพันต่อองค์การซึ่งเกิดจากความรู้สึกของบุคคลว่าเขาควรจะอยู่ท่ามกลางกับองค์การนั้นต่อไปเป็นเรื่องของจรรยาบรรณหรือจิตสำนึกร่วมใจระหว่างการทำงานอยู่ในองค์การเดิมมากกว่าการขยอกอกไปจากองค์การ

Grusly (1996 : 489) กล่าวว่าในกรณีที่สามาชิก หรือพนักงานขาดความรู้สึกผูกพันต่อองค์การแต่ไม่ลาออก และเลือกที่จะอยู่กับองค์การต่อไปโดยไม่ตั้งใจทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ยอมนำมาซึ่งผลเสียต่อองค์การ ไม่ว่าจะเป็นด้านทรัพยากรที่ต้องสูญเสียไปในรูปของเงินเดือนหรือสวัสดิการ สูญเสียด้านเวลาในการฝึกอบรมบุคคลากรใหม่เพื่อทำหน้าที่แทนบุคคลที่ปฏิบัติงานไม่ได้ผล ทำให้เสียบริรยากาศขององค์การด้านอธิราชไมตรีที่รวมมิตรกันในที่ทำงานหักห้ามไม่บรรลุเป้าหมายขององค์การที่วางไว้เนื่องจากไม่สามารถทำงานให้บรรลุเป้าหมายได้

Greenberg and Barom (1997:193) ระบุว่าความผูกพันต่อองค์การเป็นเรื่องที่มีการทำความเข้าใจกันอย่างกว้างขวาง เพราะความผูกพันของพนักงานต่อองค์การย่อลงสู่ผลกระทบต่อพฤติกรรมในการปฏิบัติงานและการใช้ชีวิตส่วนตัวของพนักงาน ความสำคัญของความผูกพันต่อองค์การพิจารณาได้เป็น 3 ประการ ดังนี้

1. ความผูกพันต่อองค์การของพนักงานมีความสัมพันธ์กับอัตราการขาดงานและอัตราการเข้า - ออกจากการของพนักงาน

2. การเข้า - ออกจากการของพนักงาน พนักงานที่มีความผูกพันต่อองค์การในระดับสูงมักจะปฏิบัติงานอยู่ในองค์การนานกว่าพนักงานที่มีความผูกพันต่อองค์การในระดับต่ำ

3. ความผูกพันต่อองค์การของพนักงาน มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจ การเสียสละ แรงกายและแรงใจเพื่องาน พนักงานที่มีความผูกพันต่อองค์การ ในระดับสูงจะทุ่มเทความพยายามอย่างเต็มที่ในการทำงานและยินดีช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักงานให้มา แต่พนักงานที่มีความผูกพันต่อองค์การในระดับต่ำจะให้ความช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย หรือปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือ

4. ความผูกพันต่อองค์การ สามารถส่งผลต่อชีวิตส่วนตัวของพนักงาน จากการสำรวจทัศนคติของพนักงานพบว่า พนักงานที่มีความผูกพันต่อองค์การสูงมักมีความสุขในการทำงานมีความสำเร็จในการทำงาน ชีวิตส่วนตัวที่มีความสุขมากกว่าพนักงานที่มีความผูกพันต่อองค์การ ในระดับต่ำ

สรุปได้ว่า ความผูกพันต่อองค์กรมีความสำคัญยิ่งต่อองค์การในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ความผูกพันต่อองค์การสามารถใช้ทำงาน อัตราการเข้า – ออกงานได้ดีกว่า ความพึงพอใจในงานทั้งนี้ เพราะความผูกพันต่อองค์การเป็นแนวคิดที่มีลักษณะครอบคลุมมากกว่า ความพึงพอใจในงาน และค่อนข้างจะมีสติปรับมาหากว่าความพึงพอใจในงาน
2. ความผูกพันต่อองค์การ เป็นความรู้สึกเหมือนเป็นเจ้าขององค์กรร่วมกันของ สมาชิกทำให้เป็นแรงผลักให้สมาชิกปฏิบัติงานในองค์กร ได้อย่างเต็มที่
3. ความผูกพันต่อองค์การเป็นตัวเชื่อมประสานระหว่างความต้องการของบุคคลใน องค์กรกับเป้าหมายขององค์การเพื่อให่องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้
4. มีส่วนเสริมสร้างความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กร
5. ช่วยลดการควบคุมจากภายนอก ซึ่งเป็นผลมาจากการที่สมาชิกในองค์กรมีความรัก และความผูกพันต่อองค์กรของตนนั่นเอง

1.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์กร

จากความสำคัญของความผูกพันต่อองค์การ ที่มีต่อการบริหารจัดการองค์การดัง ได้กล่าวแล้วข้างต้นทำให้ตัวแปรรึ่องความผูกพันต่อองค์การหรือ ความผูกพันในงาน เป็นตัวแปร หนึ่งที่ได้รับความสนใจศึกษาเพื่อขอรับความรู้ที่มีผลกระทบต่อความผูกพันต่อองค์กรอันจะ สามารถนำไปใช้ในการทำงานอย่างประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กรต่อไป แนวคิดและทฤษฎี ที่เกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์กรที่สำคัญมีดังนี้

Becker (1960 อ้างถึงใน อนันตชัย คงจันทร์, 2529 : 31-34) ได้เสนอทฤษฎีการ เปรียบเทียบสิ่งลงทุนกับผลลัพธ์ (Side – Bet Theory) ซึ่งอธิบายว่าความผูกพันต่อองค์การเกิด จากการที่บุคคลได้ลงทุนกับสิ่งนั้น ๆ ไว้โดยเรียกสิ่งที่ลงทุนนั้นว่า “Side – Bet” เช่น การศึกษา อาชญากรรม สถานภาพสมรส ประสบการณ์ในการทำงาน และถ้าไม่มีมั่นผูกพันกับสิ่งนั้นจะทำให้เกิดการ สูญเสียมากกว่าการผูกพันไว้ ดังนั้นระดับของความผูกพันของบุคคลต่อองค์กร จะขึ้นอยู่กับความ เข้มข้นและคุณภาพของสิ่งที่ลงทุนไป การพิจารณาความผูกพันต่อองค์กร เป็นผลมาจากการที่ บุคคลเปรียบเทียบชั้นนำหันกว่า หากเขาถูกออกจากรากฐานขององค์กรเขาก็จะสูญเสียอะไรบ้าง เนื่องจากการที่ บุคคลเป็นสมาชิกองค์กรย่อมต้องลงแรงพยายาม无缘ในการทำงานยอมเสียโอกาส ในการไปทำงานที่ อื่นย่อมต้องห่วงประโภชน์ที่ได้รับตอบแทนเป็นรายเดือนในขณะที่ทำงาน ได้รับบำเหน็จบำนาญ เมื่อเกณฑ์ประเมินอาชญาการทำงานตามทฤษฎีนี้ สิ่งที่บุคคลคิดว่าเป็นสิ่งที่ได้ลงทุนได้แก่ อาชญากรรม อาชญากรรม สถานภาพสมรส กำลังกายและสติปัญญาทุ่มเทในการทำงานให้กับองค์กร สิ่งที่ได้ ลงทุนไปนี้ทำให้คนมีความผูกพันลงรักภักดีต่อองค์กรความผูกพันต่อองค์กร เป็นหน้าที่หรือ พันธะผูกพันที่สมาชิกต้องมีต่อการปฏิบัติหน้าที่ในองค์กร

Sheldon (1971 อ้างถึงใน บุญชาลี จันทร์เจริญสุข ,2538 :12) พบว่าความผูกพันต่อองค์การเป็นทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานที่เชื่อมโยงระหว่างบุคคลนั้น ๆ กับองค์การเป็นสิ่งที่เกิดจากที่บุคคลพิจารณาจากการลงทุน (Investment) ของเขานในองค์การซึ่งเป็นไปในรูปของสิ่งที่เขาได้ลงทุนไปในการปฏิบัติงาน ได้แก่ อายุ กำลังแรง ตลอดจนระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในองค์การนั้น ซึ่งทำให้เขาสูญเสียโอกาสที่จะไปทำงานที่อื่น ๆ แต่สิ่งที่เขาสูญเสียไปกับการลงทุนนั้น จะส่งผลตอบแทนก็เป็น อนาคต การได้รับสิ่งตอบแทนในรูปของเงินเดือน ค่ารักษาพยาบาล สวัสดิการต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้พนักงานดังกล่าวมีความผูกพันต่อองค์การสูงกว่าที่ได้ลงทุนน้อยกว่า เช่น มีอายุงานในองค์การน้อยกว่า มีระดับตำแหน่งต่ำกว่าคนอกจากนี้ การมีส่วนร่วมทางสังคม (Social Involvement) จะก่อให้เกิดความผูกพันต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญ การลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ ในองค์การจะประกอบจากประโยชน์หากขาดตัวแปรดังกล่าวเนื่องจากผลที่ตามมาคือ ความผูกพันต่อองค์การของสมาชิกย่อมจะลดลงไปในที่สุด

Herbiniak (1972 อ้างถึงใน ประนอม กิตติคุณภูรรณ ,2538 : 26) ได้ศึกษาปัจจัยเบื้องต้นของความผูกพันต่อองค์การ และแบ่งปัจจัยออกเป็น 3 ประเภทใหญ่คือ

1. ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงาน (person characteristics) ได้แก่ เพศ อายุระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ระยะเวลาการทำงานในองค์การ และระดับตำแหน่ง
2. ลักษณะของงาน (job characteristics) หมายถึง ลักษณะของงานที่ผู้ปฏิบัติงานรับผิดชอบอยู่ ได้แก่ ความมีอิสระในการทำงาน ความก้าวหน้าในงาน การมีส่วนร่วมในการบริหารงาน งานที่มีโอกาสปฏิสัมสารกับผู้อื่น และผลลัพธ์ของงาน
3. ประสบการณ์จากการทำงานในองค์การนั้น (work experiences) หมายถึง สภาพการทำงานที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ ได้แก่ ความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญต่อองค์การ ทัศนคติเพื่อนร่วมงาน และองค์การ ความเชื่อถือได้ขององค์การ ความพึงพึงได้ขององค์การ และความคาดหวังที่จะได้รับการตอบสนองจากองค์การ

Steers and Porter (1983 : 433 – 434 อ้างถึงในลัดดา สัจพันโภจน์ , 2545 27 – 28) ได้สรุปว่าสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์การ เป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1. โครงสร้างองค์การ (Structural Characteristic) จะต้องมีลักษณะเป็นระบบที่มีแบบแผนมีหน้าที่ชัดเจน มีการรวมอำนาจ การกระจายอำนาจ การให้ผู้ร่วมงานมีส่วนในการตัดสินใจ การมีส่วนเป็นเจ้าของ และความเป็นทางการ

2. ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงาน (Personal Characteristic) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับรายได้ สถานภาพสมรส ความต้องการประสบผลสำเร็จ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน แรงจูงใจไฟลัมณฑ์

3. ลักษณะของบทบาท (Role – related Characteristic) หมายถึง ลักษณะงานที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับมอบหมายให้มีความรับผิดชอบอยู่ เช่น ความท้าทายของงาน ความก้าวหน้าในการทำงาน ข้อมูลป้อนกลับ ความหมายหรือความสำคัญของงาน คุณค่าของงาน บทบาทที่ชัดเจน กับเพื่อร่วมงาน

4. ประสบการณ์ในการทำงาน (Work Experience) หมายถึง สิ่งที่บุคคลได้รับทราบ หรือเรียนรู้เมื่อเข้าไปทำงานในองค์การ เช่น ทศนคติคุณธรรม ความน่าเชื่อถือขององค์การ ความรู้สึกว่าตนเองเป็นบุคคลสำคัญ ความสามารถในการพึงพาคนเองได้ และการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา

Allen and Meyer (1990) จึงในอนันต์ชัย คงจันทร์, 2529: 26 -35) ได้อธิบายแนว การศึกษาความผูกพันต่อองค์การว่าสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มคือ

1. แนวการศึกษาด้านทัศนคติต่อองค์การ แนวทางการศึกษานี้กล่าวว่าความผูกพันต่อองค์การ เป็นความรู้สึกของบุคคลที่รู้สึกว่าตนเอง เป็นส่วนหนึ่งขององค์การ มีความเชื่อมั่นและยอมรับในเป้าหมายขององค์การ เต็มใจที่จะใช้ความพยายามเต็มที่เพื่อทำงานให้องค์การ และมีความประณยาอย่างแรงกล้าที่จะรักษาความเป็นสมาชิกขององค์การไว้

2. แนวการศึกษาทางด้านพฤติกรรม แนวทางนี้มุ่งสนใจความสมำ่เสมอของพฤติกรรมของคนในองค์การ เมื่อคนมีความผูกพันต่อองค์การ จะมีการแสดงออกในรูปของพฤติกรรมต่อเนื่องหรือคงเด่นคงวาในการทำงาน ความต่อเนื่องในการทำงานไม่โ Snyder เปลี่ยนที่ทำงาน

3. แนวทางการศึกษาด้านความถูกต้องหรือบรรทัดฐานของสังคม แนวทางนี้มุ่งสนใจว่าความผูกพันต่อองค์การ เป็นความจริงกอดดีและเต็มใจที่จะอุทิศตนให้กับองค์การเป็นผลมาจากการบรรทัดฐานขององค์การ และสังคมบุคคลรู้สึกว่าเมื่อเป็นสมาชิกขององค์การแล้วต้องมีความผูกพันต่อองค์การ เพราะนั่นคือความถูกต้องและความเหมาะสมที่ควรทำความผูกพันต่อองค์การเป็นหน้าที่หรือพันธะที่สมาชิกต้องมีต่อการปฏิบัติหน้าที่ในองค์การ

Meyer และคณะ (1993 : 291) ได้อธิบายถึงปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์การ หรือ ความผูกพันในงานเพิ่มเติมจากผลงานที่ได้ทำร่วมกัน Allen ดังนี้

1. ความผูกพันต่อองค์การด้านจิตใจ เกิดขึ้นจากประสบการณ์ทางบวกในการทำงาน ประสบการณ์ดังกล่าวได้แก่ สภาพการทำงาน และ การบรรลุความคาดหวัง

2. ความผูกพันต่อองค์การด้านการคงอยู่ เกิดจากการลงทุนของพนักงานในการทำงานกับองค์การทำให้คำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับและความขาดในการทำงานใหม่ เนื่องจากต้องคำนึงถึงตำแหน่งที่ว่างในองค์การอีก

3. ความผูกพันต่อองค์การด้านบรรทัดฐาน เกิดจาก ค่านิยมส่วนบุคคลที่ได้รับสืบต่อ จากองค์การ เช่น ได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้ได้รุ่วสิการศึกษาเพิ่มขึ้น และจิตสำนึกรู้สึกพันต่อองค์การ

Dunham , Grube and Castaneda (1994 : 37) ได้ศึกษาความผูกพันต่อองค์การตามแนวทิศของ Allen and Meyer และสรุปเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การทำงานด้านจิตใจ ได้แก่ การรับรู้คุณลักษณะงานในแง่ต่าง ๆ คือ

- ความเป็นอิสระในงาน (Task Autonomy)
- ความสำคัญของงาน (Skill Significance)
- ข้อมูลป้อนกลับของผู้บังคับบัญชา (Supervisory Feedback)
- การพึ่งได้ขององค์การ (Organizational Dependability)
- การมีส่วนรวมทางการบริหาร (Participatory Management)

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การคงอยู่ ได้แก่

- อายุ
- อายุงาน
- ความพึงพอใจในอาชีพ
- ความตั้งใจที่จะลาออกจาก

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การด้านบรรทัดฐาน ได้แก่

- ความผูกพันกับเพื่อนร่วมงาน
- การมีส่วนร่วมในการบริหาร
- การพึ่งได้ขององค์การ

อิทธินันท์ สันทัศ (2551 , บทคัดย่อ) ได้อธิบายถึงปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์การว่าความผูกพันจะมีผลต่ออัตราการลาออก การมาปฏิบัติงาน หรือการขาดงานของพนักงานจะสังเกตได้ว่า พนักงานที่มีความผูกพัน ต่อบริษัทสูงมักจะเป็นพนักงานที่มีอัตราการหด

งานตា ้ และมักจะได้เบี้ยงบันทึกเดือน โดยสามารถพิจารณาปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันในองค์การดังต่อไปนี้

1. บรรยายกาศ ซึ่งความหมายถึงของ “บรรยายกาศ” คือสิ่งแวดล้อมในทำงาน ซึ่งมีทั้งสิ่งแวดล้อมที่จับต้องได้ เช่น ระบบงาน นโยบายและสิ่งแวดล้อม ที่จับต้องไม่ได้ เช่น ความสัมพันธ์ของพนักงานและผู้บริหาร ในที่ทำงาน ทัศนคติของแต่ละคน ซึ่งมีอิทธิพลต่ออารมณ์ ความรู้สึกของพนักงานทั้งทางบวก (กระตือรือร้นทำงาน) และทางลบ(ເჭືອຍ່າ) บรรยายกาศที่ทำงานมีความสำคัญต่อความมุ่งมั่นในการทำงาน และความผูกพันของพนักงานต่อองค์การและที่มานเป็นรากฐานสำคัญของความสำเร็จในการบริหารงานของหัวหน้างาน

2. หัวหน้างานหรือผู้จัดการหมายถึง การได้รับการสนับสนุนในการทำงาน หรือการดูแลเอาใจใส่จากหัวหน้า หรือเพื่อนร่วมงาน ตามให้โอกาสในการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเป็นต้น

3. ลักษณะของงาน ได้แก่ ลักษณะการบริหารงานโดยภาพรวมของบริษัท วิธีการบังคับบัญชาการที่ทำงาน ได้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถและความชำนาญ สภาพแวดล้อมในการทำงานเหมาะสมตามหลักอาชีวอนามัย และความปลดปล่อยในการทำงาน

4. ความก้าวหน้าในสายอาชีพ ได้แก่ มีนโยบายวางแผนการเติบโตในสายอาชีพ ให้กับพนักงาน การได้รับโอกาสในการเติบโตในอาชีพในสายงานของตน การได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการทำงาน

5. การตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล ได้แก่ ความรู้สึกว่าได้รับผลกระทบที่เป็นธรรม ความรู้สึกว่าได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน ความต้องการ การประสบความสำเร็จ ในชีวิต ความสมดุลระหว่างการทำงาน กับการใช้ชีวิตส่วนตัว ต้องอาศัยหัวหน้างานและหน่วยงานช่วยกัน

จากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์การ หรือ ความผูกพันในงานพบว่ามีปัจจัยหลายประการ ซึ่งผู้จัดการมีแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันในงาน และได้จำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของพนักงาน คือ เพศ สถานภาพสมรส อายุ อาชญากรรม ระดับการศึกษา และรายได้

2. ปัจจัยลักษณะงานซึ่งประกอบด้วย แผนกหรือสายงานที่สังกัด การมอบหมายงาน การวินิจฉัยสั่งการและการมีส่วนร่วม

2. ลักษณะของการบริหารงาน ในอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟูก ในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี

ปัจจุบันอุตสาหกรรมการบรรจุหินห่อ ได้มีการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าขึ้นมาอย่างรวดเร็วโดยหลักการของการบรรจุหินห่อ มีวัตถุประสงค์ เพื่อป้องกันและรักษาคุณภาพของสินค้า หรือผลิตภัณฑ์เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการขนส่ง เป็นสื่อกลางในการให้รายละเอียดของผลิตภัณฑ์ที่บรรจุอยู่ภายในรวมทั้งมีผลต่อการส่งเสริมการขายของตลาด ได้มีนักการตลาดบางท่านได้ก้าวต่อไปในเรื่องของการบริหารการตลาดยุคใหม่ ซึ่งเดิมจะมุ่งเน้นเฉพาะด้าน 4P's อันได้แก่ ผลิตภัณฑ์ สถานที่/ช่องทางการจัดจำหน่าย ราคาขาย และการส่งเสริมการขาย แต่ปัจจุบันนี้จะเพิ่ม P ตัวที่ 5 อันได้แก่บรรจุภัณฑ์เพิ่มเข้ามาทั้งนี้อาจเป็นเพราะสินค้าบางประเภท ถ้าหากการบรรจุภัณฑ์ที่ดีจะทำให้ยอดขายหรือรายได้ของกิจการลดลงทันที แต่ถ้ามีการปรับปรุงให้ทันสมัย รูปแบบ สีสันสวยงามตาม พอกพาสะดวก ไม่แตกหักง่าย เช่น แรงงานท่าน น้ำหนักเบา ๆ กับส่วนผลให้ยอดขายเพิ่มมากขึ้น อันจะนำมาซึ่งรายได้และกำไรของกิจการนั้นเอง

อุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟูกสำหรับโรงงานขนาดใหญ่ จะดำเนินการผลิตทั้ง กระดาษถูกฟูกและกล่องกระดาษถูกฟูกเอง รวมทั้งจำหน่ายกระดาษถูกฟูก ให้กับโรงงานขนาดกลางและขนาดเล็กสำหรับอุตสาหกรรมขนาดเล็ก จะดำเนินการผลิตกล่องอย่างเดียว

2.1 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี

อุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี มีผู้ผลิตจำนวนทั้งสิ้น 12 โรงงาน (ข้อมูลจากกรมโรงงาน,2551) ประกอบไปด้วย

ตารางที่ 2.1 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี

ชื่อบริษัท	จำนวนพนักงาน
1. บริษัทไทยคอนเนอร์ จำกัด	200
2. บริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด	170
3. บริษัทไพรแมกซ์ เจนเนอรัล จำกัด	171
4. บริษัทยูเนี่ยนเปเปอร์ แอนด์ แพ็คเกจจิ้ง จำกัด	78

ตารางที่ 2.1(ต่อ) ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี

ชื่อบริษัท	จำนวนพนักงาน
5. บริษัทญี่ปุ่นเต็คตอนแทนเนอร์ จำกัด	96
6. บริษัทสแควร์ แพ็ค จำกัด	40
7. บริษัทสมาย คอนเทนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด	200
8. บริษัทเอ็ม แอนด์ ดี เบสท์แพ็ค จำกัด	10
9. บริษัทเอส พีพี อินเตอร์ อุตสาหกรรม จำกัด	26
10. บริษัท แอกโควา แอนเดอร์ไฟร์ส์ จำกัด	37
11. ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซี.เค.แอล บริการ	45
12. ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส ที เปเปอร์	8

2.2 ลักษณะการบริหารงาน

ในอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ลักษณะการบริหารงานส่วนใหญ่มีลักษณะ การทำงานแบบปรึกษาหารือกัน เพื่อหาวิธีการแก้ไขปัญหาเพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการ บริหารงาน เน้นการดำเนินงานที่มีได้หวังผลกำไรหรือขาดทุนเฉพาะเงินเท่านั้น ในกระบวนการ บริหารทรัพยากรมนุษย์กระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (HRM process) เป็นกิจกรรมที่สำคัญ ในการจัดคนเข้าทำงานและดำรงไว้ซึ่งการปฏิบัติงานของพนักงาน โดยมีขั้นตอน คือ

1. การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ (Human resource Planning)

เป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดความมั่นใจว่าผู้บริหาร ได้มีบุคลากรที่มีความสามารถในการทำงาน

ตามแนวความคิดแบบระบบ (System approach) ในการจัดบุคคลเข้าทำงาน การ วางแผนของกิจการและองค์การนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญของงานจัดหานักศึกษาทำงาน และคุณภาพ ของผู้เข้ารับการที่ต้องการ เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับงานที่สำคัญนี้นั้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ หลายอย่าง ขั้นตอนที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การกำหนดคนที่จะต้องมาโดยการบริหารจัดการสินค้าคงคลัง ซึ่งสามารถทำได้โดยการใช้ inventory chart

System approach ใช้สำหรับการบริหารทรัพยากร เป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ในการ จัดการเกี่ยวกับการวางแผน การจัดองค์การ การบรรจุภัณฑ์ประจำตำแหน่งการแนะนำและการ ควบคุม : การวางแผนของกิจการเป็นพื้นฐานของการจัดองค์การเพื่อบรรลุถึงจุดมุ่งหมายของกิจการ

- การเสนอ และการคาดประมาณ โครงการสร้างองค์การ ที่จำเป็น
- จำนวนเปรียบเทียบกับจำนวนที่ mana ได้โดยใช้การบริหารจัดการสินค้าคงคลัง
- แหล่งของบุคลากรจากภายนอกและภายใน

- การประเมิน กลยุทธ์งานอาชีพ การฝึกอบรม และพัฒนา
- มีความเกี่ยวข้องกับการซึ่งแน่ (ผู้จัดการที่ได้รับการฝึกอบรมอย่างดี) การควบคุม (ป้องกันการเบี่ยงเบนที่ไม่ต้องการ)

2. การสรรหาบุคคล (Recruitment) และลดกำลังคน (Decruitment)

การสรรหา (*Recruitment*) เป็นกระบวนการของการกำหนดพื้นที่หลักแหล่ง และดึงดูดความสามารถของบุคคลให้มาสมัครงาน

การลดกำลังคน (*Decruitment*) เป็นเทคนิคในการลดอุปทานด้านแรงงานภายในองค์การแหล่งแรงงานผันแปรและห้อนให้เห็น

- ตลาดแรงงานท้องถิ่น
- แบบหรือระดับของตำแหน่ง
- ขนาดขององค์กร

แหล่งงานที่สำคัญในการเสาะหา คือ การเสาะหาแหล่งภายใน การโฆษณา การอ้างอิงจากพนักงาน ตัวแทนจำหน่ายของรัฐและเอกชน สถาบันการศึกษา บริหารช่วยงานชั่วคราว และคู่สัญญาจ้างงานอิสระการลดกำลังคน ประกอบด้วย การไล่ออก การปลดออก การโยกยาย การลดเวลาทำงาน การเกี้ยบอายุก่อนเวลา และการจัดแบ่งงานกันทำ

2.3 โครงสร้างองค์กร

1. กรรมการผู้จัดการ / รองกรรมการผู้จัดการ
2. ฝ่ายบริหาร
3. ฝ่ายขาย
4. ฝ่ายออกแบบและควบคุมคุณภาพ
5. ฝ่ายวางแผนการผลิต
6. ฝ่ายสารสนเทศ
7. ฝ่ายผลิต
8. ฝ่ายวิศวกรรม
9. ฝ่ายจัดหา/ขนส่ง

สำหรับกรรมวิธีการผลิต กล่องกระดาษถูกพกมีดังนี้

1. จัดหากำรดำเนินการลูกฟูกด้วยการสั่งซื้อตามขนาดที่กำหนด

2. นำกระดาษลูกฟูกที่เตรียมไว้มาตัดเป็นรูปกล่อง ด้วยเครื่องตัดกระดาษตามขนาดที่ต้องการ (ในการตัดแต่ละครั้งสามารถตัดໄได้ไม่ต่ำกว่า 10 ชิ้นเป็นอย่างต่ำ)

3. นำกระดาษลูกฟูกที่ตัดໄไวแล้วมาพับด้วยเครื่อง บาร์ออย ตามรูปแบบรอยพับ

4. พับกระดาษขึ้นรูป ด้วยเครื่องเย็บกระดาษหรือ การติดกาว ก็จะได้กล่องตามลักษณะที่ต้องการ

5. พิมพ์ตัวอักษรตามแบบที่ต้องการแล้วนำไปปั๊วหัวแบบ

6. นำผลิตภัณฑ์เข้าสู่โถร รอการจัดส่งต่อไป

หน้าที่ของบรรจุภัณฑ์ก่อนล่อง กระดาษลูกฟูก

หน้าที่หลักของบรรจุภัณฑ์ เพื่อความสะดวกในการขนส่ง การเรียงซ้อน คุ้มครองบรรจุภัณฑ์ หน้าที่เสริมของบรรจุภัณฑ์ เพื่อส่งเสริมการขายโดยมีรูปแบบโครงสร้างและ การพิมพ์ที่น่าสนใจ ช่วยดึงดูด ให้ข้อมูลของสินค้า (Silent Sales man)

แบ่งตามประเภทของสินค้า

กลุ่มที่ 1 สินค้าที่สามารถรับแรงได้ เช่น อาหารกระป๋อง, ขวดแก้ว

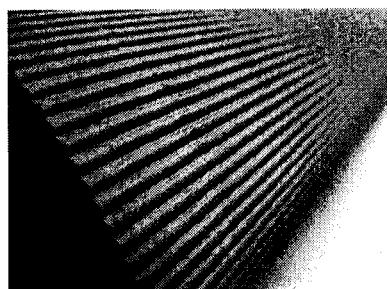
กลุ่มที่ 2 สินค้าที่รับแรงได้บางส่วน เช่น ขวดพลาสติก

กลุ่มที่ 3 สินค้าที่ไม่สามารถรับน้ำหนักได้ เช่น ของที่แตกหักง่าย อุตสาหกรรมประเภทกล่องกระดาษลูกฟูก มีลักษณะของการนำวัสดุคืน คือ กระดาษลูกฟูกมาตัดพับขึ้นรูปตามลักษณะที่ต้องการ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

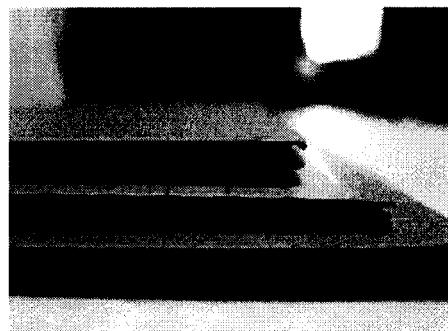
1. กระดาษลูกฟูกคืออะไร

กระดาษลูกฟูก คือ กระดาษที่ประกอบด้วยแผ่นหน้า 2 แผ่น และมีล่อนกระดาษลูกฟูกอยู่ตรงกลาง ที่นิยมใช้กัน โดยทั่วไปจะมี 3 ประเภท คือ

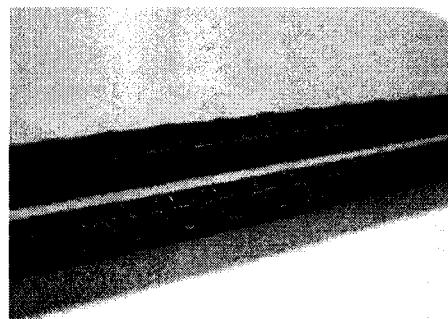
1. 1 กระดาษลูกฟูก 2 ชั้น (Single Face) ประกอบด้วย กระดาษ แผ่น เรียบ 1 แผ่น ปะกับกันล่อนลูกฟูก 1 แผ่น นิยมใช้กันกระแทกสินค้า หรือ ประกอบ offset ล่อนมาตรฐาน : B, C, E

1.2 กระดาษลูกฟูก 3 ชั้น (Single wall) ประกอบไปด้วย กระดาษแผ่นเรียบ 2 แผ่น ปะกับกัน ลอนลูกฟูก 1 แผ่น โดยลอนลูกฟูก จะอยู่ตรงกลางระหว่าง กระดาษแผ่นเรียบทั้ง 2 แผ่น มากใช้กับสินค้าที่มีน้ำหนักปานกลางหรือไม่น้ำหนัก ความแข็งแรงมากนัก ลอนมาตรฐาน : B, C, E

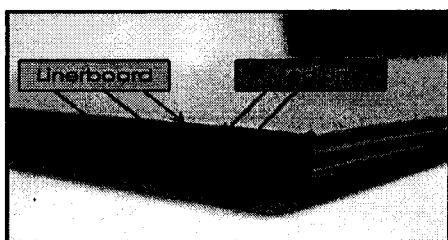

1.3 กระดาษลูกฟูก 5 ชั้น (Double wall) ประกอบไปด้วย กระดาษแผ่นเรียบ 3 แผ่น ปะกับกัน ลอนลูกฟูก 2 แผ่น โดยกระดาษลอนลูกฟูกที่อยู่ติดกับผิวกล้องด้านนอกจะเป็นลอน B เพื่อประโยชน์ทางการพิมพ์ และ กระดาษลอนลูกฟูกที่อยู่ด้านในจะเป็นลอน C เพื่อประโยชน์รับแรง นิยมใช้สำหรับสินค้าที่ต้องการการป้องกันสูง หรือมีน้ำหนักมาก ลอนมาตรฐาน : BC (ลอนB จะอยู่ด้านนอก ส่วนลอนC จะอยู่ด้านใน)

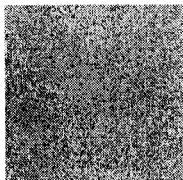
ภาพที่ 2.1 ภาพแสดงลักษณะกระดาษลูกฟูก 2,3,5 ชั้น

2. ชนิดกระดาษสำหรับทำกล่องกระดาษลูกฟูก

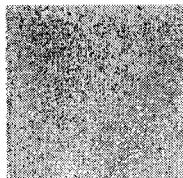

2.1 กระดาษทำผิวกล่อง (KRAFT LINER BOARD) กระดาษคราฟท์ที่นิยมนำมาทำแผ่นกระดาษลูกฟูกมีหลายประเภทหลากหลายสีสัน และคุณภาพการนำไปใช้งานก็แตกต่างกัน โดยหลักๆ เกรดกระดาษที่ใช้มีดังต่อไปนี้

ชนิด KS / KW : การใช้งาน กระดาษคราฟท์สีขาวสำหรับทำผิวกล่อง มีความเรียบ สะอาด เหนียวสำหรับกล่องที่เน้น ความสวยงาม และช่วยให้การพิมพ์ที่มีสีสันชัดเจน ดูโดดเด่น เพิ่มคุณค่าให้สินค้าที่บรรจุภายใน นอกจากนี้ กระดาษ KS / KW ยังมีความแข็งแรงสูง สามารถปักป้ายสินค้าได้ดี นิยมใช้สำหรับ กล่องเครื่องใช้ไฟฟ้า สินค้าเพื่อการส่งออก และกล่องอุปโภคบริโภค ที่ต้องการบ่งบอกถึงความมีระดับของสินค้า เป็นต้น

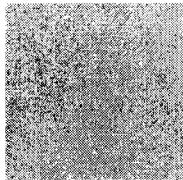

ชนิด KA : การใช้งาน กระดาษคราฟท์สีเหลืองทองสำหรับทำผิวกล่อง มีความแข็งแรงทนทานเป็นพิเศษ สามารถรองรับน้ำหนักได้ดีเยี่ยม และเป็นสีที่นิยมใช้กันมากในประเทศไทย เหมาะสมสำหรับ สินค้าอะไหล่ยนต์ อาหารกระป๋อง กล่องเฟอร์นิเจอร์ที่ต้องการความมั่นคงในเรื่องความแข็งแรงทุกรูปแบบ ทั้งการเรียงซ้อน และการป้องกันการกระแทก น้ำหนักมาตรฐาน : 125, 150, 185, 230 กรัม/ตารางเมตร

ชนิด KI : การใช้งาน กระดาษคราฟท์สีน้ำตาลอ่อน สำหรับทำผิวกล่อง สีอ่อนสวยงาม เหมาะกับงานพิมพ์ภาพหรือตัวหนังสือ ให้มีสีสวยงามด้านการพิมพ์เป็นรองเพียงกระดาษ KS เท่านั้น นิยมใช้กับสินค้าที่ไม่ต้องการความแข็งแรงมากเท่า KA เหมาะกับกล่องสินค้าทั่วไป เช่น กล่องอาหารสำเร็จรูป กล่องเครื่องใช้ไฟฟ้าที่มีการพิมพ์เป็นภาพสี เป็นต้น น้ำหนักมาตรฐาน : 125, 150, 185 กรัม/ตารางเมตร

2.2 กระดาษทำลอนลูกฟูก (Corrugate Medium)

ชนิด CA : การใช้งาน กระดาษคราฟ์สำหรับทำลอนลูกฟูก มีคุณสมบัติ ความแข็งแรง ในการป้องกันแรงกระแทก สำหรับทำลอนลูกฟูกขนาดต่างๆ ได้ทุกชนิด ให้ได้ คุณภาพสูง ความแข็งแรงสัมพันธ์กับน้ำหนักมาตรฐานของกระดาษ นอกจากนี้ กระดาษ CA ยัง นิยมนำมาใช้ทำเป็นกระดาษทำพิวกล่องด้านหลังเพื่อลดต้นทุนอีกด้วย

ภาพที่ 2.2 ภาพแสดงชนิดกระดาษสำหรับทำกล่องกระดาษลูกฟูก

3. ประเภทของลอนที่ใช้ทำกล่องลูกฟูก

3.1 ชนิดลอนกระดาษ ลอน E (Single Wall) ความหนาลอน 1.14 – 1.5 ม.m. คุณสมบัติ / ความเหมาะสมการใช้งาน ลอน E เป็นลอนลูกฟูกขนาดเล็กที่สุด จำนวนลอนประมาณ 93-96 ลอนต่อความยาว 1 ฟุต ความสูงประมาณ 0.12 ซ.ม. โดยวัดความยาวเมื่อเป็นเส้นตรง 1.32 ต่อ 1 ฟุต คุณสมบัติสามารถรับแรงกระแทกและแรงที่มีกระดุค่า ปั๊มและพับงอได้ง่าย เมื่อพับขึ้นรูป จะให้มุมที่เฉียบคม , สวยงาม และสามารถขึ้นรูปได้มากกว่า ลอน B,C เหมาะสมสำหรับผลิตกล่อง ได้ค่าที่บรรจุสินค้าที่มีน้ำหนักเบา และเน้นความสวยงามของกล่อง

3.2 ชนิดลอนกระดาษ ลอน B (Single Wall) ความหนาลอน 2.46 – 3.0 ม.m. คุณสมบัติ / ความเหมาะสมการใช้งานลอน B เป็นลอนซึ่งมีความหนาเล็กลงมาจากลอน C มี จำนวนลอนลูกฟูกประมาณ 49-52 ลอนต่อความยาว 1 ฟุต และความสูงประมาณ 0.28 ซ.ม. มี ความยาวเมื่อหดเป็นเส้นตรง 1.48 ต่อ 1 ฟุต มีคุณสมบัติป้องกันการกระแทก และการต้านทานแรง

3.3 ชนิดลอนกระดาษ ลอน C (Single Wall) ความหนาลอน 3.61 – 4.0 ม.m. คุณสมบัติ / ความเหมาะสมการใช้งานลอน C มีจำนวนลอนลูกฟูกประมาณ 41-43 ลอนต่อความ ยาว 1 ฟุต ความสูงประมาณ 0.36 ซ.ม. โดยมีความยาวเมื่อหดเป็นเส้นตรง 1.47 ต่อ 1 ฟุต มีคุณสมบัติ

ทึ้งความแข็งแรงและความยึดหยุ่นรวมกัน สามารถรับแรงกระแทก และการทิ่มทะลุได้ดี เป็นที่นิยมใช้กันมาก มีคุณสมบัติการเป็นตัวกันกระแทก และทรงรูปภรรษายที่ดีกว่า ลอน B และลอน E รับน้ำหนักการวางซ้อนได้ดีกว่าลอน B และ E ผลิตได้ทั้งแบบไกด์กัท และ RSC

3.4 ชนิดลอนกระดาษ ลอน BC (Double Wall) ความหนาลอน 6.07 – 6.8 ม.m.

คุณสมบัติ / ความเหมาะสมการใช้งาน ลอน BC คือใช้ลอน B ประกอบกับลอน C มีคุณสมบัติการเป็นตัวกันกระแทก และทรงรูปภรรษายที่ดีกว่า ลอน C และลอน B เหมาะสำหรับผลิตกล่อง RSC ที่ต้องการความแข็งแรงเป็นพิเศษ ใส่สินค้าที่มีน้ำหนักมาก ๆ รับน้ำหนักการวางซ้อนได้ดี เช่น กล่องโทรศัพท์ กล่องผู้เย็บ กล่องเครื่องเขียน / ชิ้นส่วน ประเภทของลอนที่ใช้ทำกล่องลูกฟูก

ภาพที่ 2.3 ภาพแสดงประเภทของลอนที่ใช้ทำกล่องลูกฟูก

4. ประเภทของกล่องลูกฟูกที่นิยมใช้

4.1 กล่องธรรมดา, กล่องฝาชน – RSC (Regular Slotted Container)

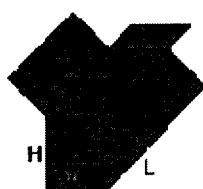

ลักษณะ : เป็นกล่อง 4 เหลี่ยม เปิดได้ด้านบนและด้านล่าง ฝาด้านบนและด้านล่างชนกันสนิท

การใช้งาน : ใช้ในการบรรจุผลิตภัณฑ์ทั่วๆไป มีความแข็งแรงพอประมาณ

ตัวอย่าง : กล่องคอมพิวเตอร์, กล่องเครื่องใช้ไฟฟ้า

4.2 กล่องฝาเกย – OSC (OverlapSlotted Container)

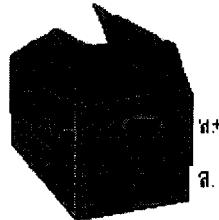

ลักษณะ : เป็นกล่อง 4 เหลี่ยม เปิดได้ด้านบนและด้านล่าง ฝาบนและด้านล่างมีลักษณะเกยกัน

การใช้งาน : ใช้ในการบรรจุผลิตภัณฑ์ทั่วๆไป มีความแข็งแรง มากสามารถป้องกันการสูญหายของสินค้า ที่ลูกบรรจุได้

ตัวอย่าง : กล่องเฟอร์นิเจอร์

4.3 กล่องผลไม้ – FTHS (Full Telescope Half Slotted)

ลักษณะ : เป็นกล่อง 4 เหลี่ยม สามารถเปิดได้โดยแยกกล่องที่ส่วนก้นอยู่ หรือเปิดจากด้านบน และด้านล่าง โดยใช้ลักษณะของกล่อง FTD กับ RSC มาผสมกัน มี 2 ชั้น แต่ละชั้น สามารถเปิดด้านบน และด้านล่างได้ โดยมีฝาแบบฝ่าชน

การใช้งาน : ประกอบตัวกล่องได้ง่าย

ตัวอย่าง : กล่องผลไม้

4.4 กล่องฝาครอบ – FTD ((Full Telescope Design Style Box)

ลักษณะ : เป็นกล่อง 4 เหลี่ยม เปิดโดยยกกล่องที่ส่วนก้นอยู่ 2 กล่อง เปิดด้านล่าง 1 กล่อง และ เปิดด้านบนอีก 1 กล่อง สามารถครอบกันได้สนิท

การใช้งาน : ใช้ในการบรรจุผลิตภัณฑ์ที่ต้องการแสดงสินค้าให้เห็นได้ชัดเจน ในขณะที่เปิดกล่อง

ตัวอย่าง : กล่องเดือสี, กล่องใส่คอกอกไม้

4.5 กล่องไดคัท (Die-Cut)

ลักษณะ : ขึ้นอยู่กับความต้องการ และลักษณะของสินค้า มีความแข็งแรงสวยงาม สามารถทำตามรูปร่างของสินค้าได้

การใช้งาน : รูปแบบที่สวยงาม สามารถออกแบบใช้งานได้ตามประสงค์

ตัวอย่าง : ใส่ผลไม้ ของเล่น หรือชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์

ภาพที่ 2.4 ภาพแสดงประเภทของกล่องถูกพอกที่นิยมใช้

3. ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความผูกพันต่อองค์กร

3.1 ผลการวิจัยเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์กรในต่างประเทศ

Hrebininak and Alutto (1972 : 557 – 562) พบว่าปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส และ การศึกษามีความสัมพันธ์ต่อความผูกพันต่อองค์กร โดยเพศชายและเพศหญิงจะมีการรับรู้เกี่ยวกับ การลงทุนหรือการสูญเสียมากจะคงอยู่ หรือออกจากองค์กรแตกต่างกันออกไป โดยเพศหญิงมีแนวโน้มจะออกจากงานน้อยกว่าชาย ผู้ที่มีอายุมากจะมีแนวโน้มการออกจากงานน้อยกว่าผู้ที่มีอายุน้อย ในเรื่องสถานภาพสมรส ผู้ที่สมรสแล้วมีแนวโน้มจะออกจากงานน้อยกว่าผู้ที่ยังไม่สมรส หรือ โสด และในเรื่องระดับการศึกษา พบว่าผู้ที่ระดับการศึกษาต่ำมีแนวโน้มการออกจากงานน้อยกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาสูง

Buchanan (1973 : 339 - 347) ได้ทำการศึกษาความผูกพันต่อองค์กร ของผู้เข้าร่วมภาคธุรกิจและภาคธุรกิจ พบว่าลักษณะของบุคคล และลักษณะของงานมีอิทธิพลต่อความผูกพันในงาน โดยผู้ปฏิบัติงานที่มีอายุงานมากจะมีความผูกพันในงานมากกว่าผู้ที่มีอายุงานน้อย ลักษณะงานที่มีความสำคัญ และลักษณะงานที่ทำให้บุคคลรู้สึกว่าสนับสนุนต่อความสำเร็จของเขาก็จะทำให้บุคคลมีความผูกพันในงาน

Marsh and Mannari (1974 : 57 – 76) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์กรตลอดชีวิตและการออกจากงานของคนงานญี่ปุ่น ซึ่งทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม เครื่องใช้ไฟฟ้าพบว่าการมีบริษัทที่มีความมั่นคง มีการบริหารงานมีผลเชิงบวกต่อความผูกพันต่อองค์กรตลอดชีวิตของคนงาน

Franken (1982 : 454) ได้ทำการวิจัยพบว่า ปัจจัยลักษณะบุคคล ได้แก่ อายุ ความต้องการความสำเร็จ และระดับการศึกษาของผู้ปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์กับความผูกพันในงานโดยผู้ปฏิบัติงานที่อายุมากต้องการความสำเร็จสูง จะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันในงานส่วนผู้ปฏิบัติงานที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความผูกพันในงาน

Luthans (1987 : 219 – 236) ได้ทำการวิจัยพบว่าลักษณะการบริหารงานภายในองค์กร ในเรื่องการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของผู้ปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกผูกพันในงาน โดยลักษณะงานที่ผู้บังคับบัญชาไม่เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานแสดงความคิดเห็นหรือ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจจะสร้างความรู้สึกกดดันให้กับคน ซึ่งหากอยู่ภายใต้ความกดดันมาก ๆ ทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาโต้ตอบโดยการออกจากงาน

Mottaz (1988 : 467 – 482) ทำการวิจัยเกี่ยวกับความผูกพันในงาน โดยศึกษาอิทธิพลของปัจจัยลักษณะบุคคล และปัจจัยลักษณะงาน พบว่าในด้านปัจจัยลักษณะบุคคลเรื่อง

ระดับการศึกษาของผู้ปฏิบัติงานมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความผูกพันในงาน กล่าวคือผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำจะให้คุณค่าแก่งานสูงจึงมีความผูกพันในงานสูง ในขณะที่ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงจะมีความคาดหวังต้ององค์กรสูงทำให้องค์การไม่สามารถตอบสนองต่อความคาดหวังของเขาได้ จึงทำให้มีความผูกพันต่องานต่ำ ส่วนในปัจจัยลักษณะงาน พนักงานร่วมในการบริหารงาน และการสนับสนุนช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมงาน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางบวกต่อความผูกพัน

Lincoln and Kalleberg (1990 : 155 – 162) ได้การศึกษาความผูกพันในงานในประเทศสหรัฐอเมริกาเปรียบเทียบกับญี่ปุ่นพบว่า ปัจจัยลักษณะบุคคล เรื่องสถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์ต่อความผูกพันในงาน พนักงานร่วมกับความผูกพันในงานสูงกว่าคนที่โสด เนื่องจากคนที่แต่งงานแล้ว มีภาระความรับผิดชอบทางครอบครัวซึ่งไม่สามารถตัดสินใจเสี่ยงออกจากการ หรือ ขยับองค์การในด้านปัจจัยลักษณะงาน พนักงาน ความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์เชิงบวก เนื่องจากความสัมพันธ์ที่ดีดังกล่าวทำให้ผู้ปฏิบัติงานรับรู้ว่า ได้รับความช่วยเหลือเอาใจใส่ซึ่งกันและกันและสนับสนุนจึงมีความรู้สึกผูกพันต่องค์กร

Watson Wyatt Survey (2000 : 196) ได้ทำการสำรวจปัจจัยหลักที่มีผลต่อความผูกพันของพนักงานในสหรัฐอเมริกา พนักงาน มากที่สุดคือความเชื่อมั่นศรัทธาและความไว้วางใจในหัวหน้างาน รองลงมา ได้แก่ โอกาสในการใช้ทักษะความสามารถและความเชี่ยวชาญในการทำงานของพนักงาน นอกจากนี้ความมั่นคงในงานและผลประโยชน์ตอบแทนจากการทำงาน ความสัมพันธ์ในงานและการดำเนินธุรกิจขององค์การด้วยความชื่อสัตย์สุจริตขององค์กรมีอิทธิพลต่อความผูกพันต่องค์กร

Mercer Human Resource Survey (2005 : 34) ได้ศึกษาความผูกพันต่องค์กรและความเชื่อมั่นต่องค์กรของพนักงานมากกว่า 800 องค์กรในสหรัฐอเมริกา โดยตั้งสมมติฐานว่า เงินเดือนและผลประโยชน์ตอบแทน จำนวนพนักงาน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจอยู่ หรือ ออกจากองค์กรแต่กลับพบว่ามีปัจจัยอื่น ๆ ที่สำคัญ 8 ประการที่เป็นตัวขับเคลื่อนความผูกพันต่องค์กรตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ความเชื่อมั่นของพนักงานต่องานด้วยอนาคตของตนเองและองค์กร
2. ความเชื่อมั่นของพนักงานต่อการบรรลุเป้าหมายความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน
3. ความเชื่อถือของพนักงานต่อความสำเร็จในอนาคตขององค์กรของพนักงาน
4. ความร่วมมือในการทำงานและการทำงานเป็นทีม
5. ความพึงพอใจของพนักงานต่อลักษณะงานที่ทำ
6. การได้รับโอกาสในการทำงานที่ท้าทายและงานที่น่าสนใจ
7. ความมุ่งมั่นขององค์กรในด้านคุณภาพ

3.2 ผลการวิจัยเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์กรในประเทศไทย

ศิริวรรณ ตันตะวิชณ์ (2530, บหคดยอ) ศึกษาเรื่องการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมศึกษาเฉพาะกรณี การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการบริหารงานกับความรู้สึกผูกพันต่อองค์กร พนักงานที่มีระดับการศึกษาสูง มีแนวโน้มผูกพันต่อองค์กรต่อๆ แม้ว่าหน่วยงานจะมีระบบการตอบแทนเพื่อสนับสนุนความต้องการขั้นพื้นฐานที่ดีก็ตามซึ่งแสดงให้เห็นว่าระบบการให้รางวัล และแรงจูงใจด้านวัตถุอย่างเดียว อาจไม่มีผลต่อความต้องการประสบความสำเร็จตามความสามารถของตนมากเท่ากับการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในงาน เพราะจะกระตุ้นให้เกิด ความความผูกพันต่อองค์กรของผู้ปฏิบัติงาน ในทุกระดับโดยเฉพาะในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่มีระดับการศึกษาสูง

ธนาเพ็ญ โภมาศwin (2533, บหคดยอ) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันของสมาชิกในองค์การ กรณีศึกษาสำนักงานปลัดนายกรัฐมนตรี พนักงานที่มีอิทธิพลต่อความบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส และอาชญากรรม ปัจจัยลักษณะงาน ได้แก่ งานที่ท้าทาย โอกาส ก้าวหน้า การมีส่วนร่วมในการบริหาร และงานที่ติดต่อกับผู้อื่น ปัจจัยด้านประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงาน ได้แก่ ทักษะด้านกลุ่มเพื่อนร่วมงาน ความนำเชื้อถือและพึงพาได้ขององค์กร ระบบการพิจารณาความคิดความชอบความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา และความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานมีความสัมพันธ์กับความผูกพันของสมาชิกในองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ธีระ วีรธรรมสถาธิ (2533, บหคดยอ) ศึกษาความผูกพันต่อองค์กรผู้บริหารระดับหัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่าเครือซีเมนต์ไทย พนักงานที่มีความผูกพันต่อองค์กรในระดับปานกลางรองลงมาอยู่ในระดับสูง และระดับที่ต่ำ ลักษณะงานที่ทำ ได้แก่ ความสำคัญของลักษณะงานที่รับผิดชอบ ลักษณะงานที่ท้าทาย การมีส่วนร่วมในการบริหารงาน โอกาสก้าวหน้าในงานลักษณะงานที่ต้องติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญปะมาณการณ์จากการทำงานในองค์กร ได้แก่ ทักษะด้านกลุ่มต่อองค์กร ความนำเชื้อถือขององค์กร ระบบการพิจารณาความคิดความชอบ การเข้าสังคม ได้กับเพื่อนร่วมงานและการได้รับการพัฒนาและฝึกอบรม มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นความคิดเห็น ต่อความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญต่อองค์กร ไม่พบว่ามีความผูกพันต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปัจจัยความผูกพันต่อองค์กร ทั้ง 3 ด้าน ยังมีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะลาออกจากด้วย

โสภา ทรัพย์มากอุดม (2533, บหคดยอ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความมั่นผูกพันต่อองค์กร ศึกษาเฉพาะกรณีการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เพื่อศึกษาระดับความมั่นผูกพันต่อองค์การของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มี

ความสัมพันธ์ต่อความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย มีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การในระดับสูง ปัจจัยเกื้อหนุนทุกกลุ่มนิความสัมพันธ์ต่อระดับความผูกพันต่อองค์การ ยกเว้นปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล

สำราญ บุญรักษา (2539 , บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจในงานและความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ระยะเวลาที่อยู่ในตำแหน่ง กับความพึงพอใจในงานและความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ เปรียบเทียบความพึงพอใจในงานและความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การกับตำแหน่งและสถานภาพสมรส และความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยานาลวิชาชีพ สังกัดกรมสุขภาพจิตพบว่า พยานาลวิชาชีพมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การอยู่ในระดับสูง พบว่าอายุและระยะเวลาการปฏิบัติงาน ระยะเวลาที่อยู่ในตำแหน่งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในงาน โดยอายุและระยะเวลาการปฏิบัติงานและความพึงพอใจในงาน มีความสัมพันธ์ทางบวก กับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร ในขณะที่สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์ต่อความผูกพันต่อองค์กร

กรกฎ พลพานิช (2540 , บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์การของพนักงานระดับบังคับบัญชา และพนักงานวิชาชีพการตลาด บริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด(มหาชน) พบว่า ลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ พื้นฐานการศึกษา สถานภาพสมรส และอายุในงานที่แตกต่าง จะส่งผลให้บุคคลมีความผูกพันต่อองค์การแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กฤษกร ดวงสว่าง (2540 , บทคัดย่อ) ศึกษาความผูกพันต่อองค์กรของบุคคลภายนอก ผู้บริหารระดับกลางและระดับต่ำมีความผูกพันต่อองค์กรมากกว่าพนักงาน ปัจจัยส่วนบุคคล (เพศและอายุ) ลักษณะงาน (ความมีอิสระในการทำงาน) ประสบการณ์การทำงาน (ความรู้สึกน่าเชื่อถือขององค์กร ความรู้สึกว่าหน่วยงานมีชื่อเสียง ทัศนคติต่อเพื่อนร่วมงาน) มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กร ปัจจัยส่วนบุคคล (สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการทำงาน เงินเดือน โอกาสก้าวหน้าในงาน ลักษณะที่ต้องติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น การมีส่วนร่วมในงานการบริหาร) ลักษณะความผูกพันต่อองค์กร (การกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วมในการบริหาร) ประสบการณ์จากการทำงาน (ความรู้สึกมีความสำคัญต่อองค์กร ความรู้สึกต่อระบบการพิจารณาความคิดความชอบ) ไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กร

เทียมจันทร์ ศิริธรรม (2540 , บทคัดย่อ) ศึกษาความผูกพันของพนักงานที่มีต่อ บริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด พบว่าพนักงานจำแนกตาม สถานภาพในการดำรงตำแหน่งประสบการณ์ และวิชาที่สำเร็จการศึกษาสูงสุด มีความผูกพันต่อบริษัทระดับมาก

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน มีความผูกพันต่อบริษัทแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญกว้างด้านการแสดงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ พนักงานที่มีประสบการณ์มากมีความผูกพันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะด้านความจงรักภักดีต่อองค์กร พนักงานที่มีประสบการณ์และวิชาที่สำเร็จการศึกษาสูงสุดในสาขาวิชาที่ต่างกัน มีความผูกพันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

อุทิศ เดชะพุติ (2541 , บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายในอาชีพ และความผูกพันต่อองค์การของพนักงานระดับปฏิบัติการ ในองค์การภาครัฐและเอกชนพบว่า ความผูกพันต่อองค์การของพนักงาน ในระดับปฏิบัติการของภาคเอกชนมีความสัมพันธ์ทางบวก กับจุดมุ่งหมายในอาชีพด้วยความสามารถ ในการบริหารและด้านความมั่งคงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติส่วนความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการระดับปฏิบัติการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ จุดหมายในอาชีพด้านความสามารถในการบริหาร ด้วยความสามารถเฉพาะทาง ด้านความมั่นคง ด้านความท้าทายอย่างแท้จริงมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุวนา ศิริบารากีรติ (2542 , บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความผูกพันต่อองค์การของเจ้าหน้าที่การตลาดในบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ และบริษัทหลักทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าเจ้าหน้าที่การตลาด ในบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ และบริษัทหลักทรัพย์ ในเขตกรุงเทพมหานครมีความผูกพันต่อองค์การ ในระดับปานกลางและทำปัจจัยส่วนบุคคลและครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การ ส่วนความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พิชญาฤทธิ์ ศิริปัญญา (2545 , บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์การและความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะงานและประสบการณ์ในงานกับความผูกพันต่อองค์การของพนักงาน การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต 1 (เชียงใหม่) ภาคเหนือ พบว่าความผูกพันต่อองค์การของพนักงานอยู่ในระดับสูง ปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์การ ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในองค์การ ระดับตำแหน่ง และอัตรารายได้ เงินเดือน ของพนักงานมีความสัมพันธ์ กับความผูกพันต่อองค์การ ส่วนเพศไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การ ความมือ熟稔ในการทำงาน ความหลากหลายของงาน ความมีลักษณะของงาน ผลป้อนกลับของงาน และงานที่มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การความรู้สึกว่า องค์การเป็นที่พึ่งพาได้ความคาดหวังที่จะได้รับ การตอบสนองจากองค์การและทัศนคติต่อเพื่อนร่วมงานและองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันต่อองค์การ

ธรรมศักดิ์ ดีสมศักดิ์ (2546 , บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลกับความผูกพันในองค์กรของพนักงาน โรงพยาบาลไชยเดช จำกัด ผลการศึกษาพบว่าพนักงานของสาย ไชยเดช จำกัด มีความรู้สึกผูกพันกับองค์กรสูง โดยมีทัศนคติเชิงบวกต่อบริษัทในระดับมากและระดับปานกลาง และมีทัศนคติในเชิงลบต่อบริษัทในระดับปานกลางและระดับน้อย ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อกลุ่มผูกพันของพนักงานได้แก่ เพศ อายุ อายุในการทำงานในโรงพยาบาล ในปัจจุบันและประสบการณ์ในการทำงานในโรงพยาบาลทั้งหมด โดยที่ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลอื่น ๆ ที่อ่อนเพลีย ความรับผิดชอบทางการเงินต่อครอบครัวจำนวนบริษัทที่เคยร่วมงานด้วย และจำนวนญาติเห�ตุที่เกิดจากการทำงาน ไม่มีผลต่อกลุ่มผูกพันต่อบริษัท

รุจิ อุศิลป์ศักดิ์ (2546 , บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและคุณภาพชีวิตในการทำงานกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ และสร้างสมการพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพนักงานธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ ระยะเวลาที่ทำงานในองค์การ และระดับเงินเดือนที่ได้รับ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การโดยรวม ส่วนคุณภาพชีวิตในการทำงาน ได้แก่ รายได้และผลประโยชน์ตอบแทน ด้านความภูมิใจในองค์การและด้านความมั่งคงในการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การโดยรวม และตัวแปรที่มีอิทธิพลในการพยากรณ์ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การโดยรวม คือคุณภาพชีวิตในการทำงานด้านความภูมิใจในองค์การ คุณภาพชีวิตในการทำงานด้านความมั่งคงในการทำงาน คุณภาพชีวิตในการทำงานด้านสังคมสัมพันธ์ และปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นจะเห็นไว้ว่าความผูกพันต่อองค์การ หรือความผูกพันในงานเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ต่อองค์การเป็นตัวแปรที่มีผลต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลขององค์การ ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการทำงาน ปัจจัยด้านลักษณะงาน ได้แก่ ตำแหน่ง โอกาส ความก้าวหน้าในงาน ลักษณะงานที่ต้องคิดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น การมีส่วนร่วมในการบริหาร และปัจจัยด้านประสบการณ์จากการทำงาน ได้แก่ ความท้าทายของงาน ความรู้สึกว่ามีความสำคัญต่อองค์การ มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การและปัจจัยทั้ง 3 ด้าน สามารถพยากรณ์ความผูกพันต่อองค์การ ได้ และความผูกพันต่อองค์การมีความสัมพันธ์ทางลบกับการลาออกจากบุคคลที่มีความผูกพันต่อองค์การสูงจะคงอยู่ในองค์การ และบุคคลที่มีความผูกพันต่อองค์การต่ำ จะคิดเปลี่ยนงานหรือมีความต้องการเปลี่ยนงาน ยกย้าย ลาออกสูง ความผูกพันต่อองค์การยังมีความสัมพันธ์ด้านบวกกับปัจจัยด้าน ของบุคคลได้แก่ ตำแหน่ง ความพึงพอใจในงาน และ

ประสบการณ์ในการทำงาน ระยะเวลาปฏิบัติงาน และความมั่นคงในตำแหน่งหน้าที่การงานรวมทั้ง การได้รับการยอมรับนับถือส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความผูกพันในงานมีหลายด้าน ในการวิจัย นี้จะเน้นเฉพาะปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคลและ ลักษณะงาน ดังกรอบแนวความคิดในการวิจัย ที่แสดงในภาพที่ 1.1

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันในองค์การของพนักงาน อุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวิธีดำเนินการ วิจัยตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. วิธีการศึกษา
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิธีการศึกษา

1.1 การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Study) เป็นการศึกษาจากเอกสาร ทางวิชาการ หนังสือ บทความ วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการสืบค้นข้อมูลทาง อินเทอร์เน็ตเพื่อนำมาประกอบการศึกษาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.2 การศึกษาภาคสนาม (Field Study) เป็นการศึกษาจากข้อมูลจากภาคสนามโดย ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร กลุ่มเป้าหมายทั้งนี้ คือพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี มีผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกจำนวน 12 บริษัท (ข้อมูลจากการ逗งาน, 2551) รวมจำนวนพนักงานประมาณ 1,081 คน จะนับในการศึกษา ครั้งนี้จึงใช้จำนวนตัวอย่าง จำนวน 292 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่มหลายขั้นตอน

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ กำหนดตัวอย่างโดยใช้ สูตรความคลาดเคลื่อน มาตรฐานของโลโก Taro Yamane (ข้างถึ่งใน กิ่งพร ทองใบ 2544 : 14) ณ.ระดับความเชื่อมั่น ที่ 95% และให้มีค่าความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% หรือที่ระดับ 0.05 ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย	n	=	
		=	จำนวนของขนาดกลุ่มตัวอย่าง
	N	=	จำนวนประชากรทั้งหมด
	E	=	ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้น (0.05)
แทนค่า	n	=	$\frac{1,081}{1+1,081 (0.05)^2}$
		=	291.96 คน
		=	292 คน

เนื่องจากจำนวนบริษัทผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 12 บริษัท (ข้อมูลจากการ rogongan,2551) จานนี้ผู้วิจัยได้คำนวณหากกลุ่มตัวอย่างในแต่ละบริษัทอีกครั้ง โดยใช้สูตร

$$n_1 = \frac{n \times N_1}{N}$$

โดย n_1	=	ขนาดตัวอย่างในแต่ละหน่วยงาน
N_1	=	จำนวนประชากรในแต่ละหน่วยงาน
N	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
N	=	ประชากรที่ศึกษาทั้งหมด

และได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละบริษัท ดังรายละเอียดต่อไปนี้ 3.1
ตารางที่ 3.1 รายชื่อบริษัทผู้ประกอบการและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3.1 รายชื่อบริษัทผู้ประกอบการและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ	รายชื่อบริษัท	จำนวนพนักงาน	กลุ่มตัวอย่าง
1.	บริษัทไทยคอนเทนเนอร์ จำกัด	200	73
2.	บริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด	170	73
3.	บริษัทไฟรแมกซ์ เจนอวัล จำกัด	171	73
4.	บริษัทยูเนี่ยนเปปอร์ แอนด์ แพ็คเกจจิ้ง จำกัด	78	
5.	บริษัทยูไนเต็ดคอนเทนเนอร์ จำกัด	96	
6.	บริษัทสแควร์ แพ็ค จำกัด	40	
7.	บริษัทสามาย คอนเทนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด	200	73
8.	บริษัทเอ็ม แอนด์ ดี เบสท์แพ็ค จำกัด	10	
9.	บริษัทเอส พีพี อินเตอร์ อุตสาหกรรม จำกัด	26	
10.	บริษัท แยกคوا แอนเดอร์ไพรส์ จำกัด	37	
11.	ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซี.เก แอด บริการ	45	
12.	ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอส ที เปปอร์	8	
		รวม	1,081
			292

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวवัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยมีทั้งคำถามปลายปิด(Close-ended Questions) และคำถามปลายเปิด (Open – ended Questions) ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของ พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส อายุ อาชญากรรม ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และรายได้ รวม 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามปลายปิด เกี่ยวกับระดับความผูกพันที่มีต่อองค์กร โดยมีระดับความผูกพันต่อองค์การดังนี้

2.1 ความผูกพันต่อองค์การด้วยปัจจัยด้านลักษณะงาน

- แผนก / สายงานที่สังกัด
- การมีส่วนร่วม
- การติดต่อสื่อสาร
- ลักษณะการบริหารและการควบคุมงาน

2.2 ความผูกพันต่อองค์การ

- ระดับการยอมรับ
- ระดับการปฏิบัติงาน
- ระดับความมุ่งมั่นจริงรักภักดี

**ส่วนที่ 3 คำตามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น
เสนอแนะเกี่ยวกับ แนวทางการเสริมสร้างระดับความผูกพันในงานของ พนักงานอุตสาหกรรม
กล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี**

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัย ได้ดำเนินการขออนุญาต เพื่อขอเก็บข้อมูลไปยัง ผู้จัดการฝ่ายบุคคล ของอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี แต่เนื่องจากยังไม่ ข้อจำกัดของบริษัทที่ไม่ให้พนักงานปฏิบัติหน้าที่อื่นในเวลาปฏิบัติงานประจำ และ ได้แจ้งให้ผู้วิจัย ดำเนินการทดสอบแบบสอบถามนอกเวลาทำการ ผู้วิจัยได้กระจายเก็บการรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีบังเอิญ (Accidental Sampling) กับพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ตาม รายชื่อบริษัท และสัดส่วนตามกุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล ในช่วง มกราคม – กุมภาพันธ์ ปี 2552 และเมื่อนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ แล้วพบว่า มีแบบสอบถามที่สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 292 ชุด

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาแบ่งระดับความผูกพันในงาน 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยใช้มาตราวัดแบบ Rating Scale ของ Likert เพื่อวัดระดับของความรู้สึกผูกพัน ในงานของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี เกณฑ์การให้คะแนน เพื่อแปลความหมายของแบบวัด มีดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน	ค่าตามเชิงบวก
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

การแสดงระดับความผูกพันด้วยคะแนน จะพิจารณาจากคะแนนทำตอบ โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับมากที่สุด ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด โดยใช้เกณฑ์การคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงการวัด} &= \frac{\text{ค่าคะแนนสูงสุด} - \text{ค่าคะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

โดยกำหนดความหมายของคะแนนเฉลี่ยที่ได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง ระดับความผูกพันในงานมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ระดับความผูกพันในงานมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ระดับความผูกพันในงานปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ระดับความผูกพันในงานน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ระดับความผูกพันในงานน้อยที่สุด

5.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติดำเนินการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อหาค่าสถิติและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่ออธิบายลักษณะส่วนบุคคล ของกลุ่มตัวอย่าง ใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

5.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความผูกพันต่อองค์กรในปัจจุบันที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.1.3 การทดสอบสมมุติฐานให้ค่าความเชื่อมั่นที่ระดับร้อยละ 95 (= 0.05) เป็นเกณฑ์ที่ยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐานการศึกษา โดยใช้ค่า t-test , F-test และ Scheffe ดังนี้

1) วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปรที่ใช้ทดสอบค่าที่ t-test ได้แก่

- (1) เพศ ของพนักงานกับระดับความผูกพันต่อองค์กร
- (2) สถานภาพ ของพนักงานกับระดับความผูกพันต่อองค์กร

2) วิเคราะห์ความแตกต่าง ระหว่างตัวแปรต่อไปนี้ด้วยการใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ได้แก่

- (1) ระดับการศึกษาของพนักงานกับระดับความผูกพันต่อองค์กร
- (2) ลักษณะงานตามตำแหน่งของพนักงานกับระดับความผูกพันต่อองค์กร
- (3) ประสบการณ์ในการทำงานของพนักงานกับระดับความผูกพันต่อองค์กร

ทั้งนี้ หากผลการวิเคราะห์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงจะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe) เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ต่อไป

ส่วนคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมนั้นผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่และค่าร้อยละ โดยการจัดข้อมูลที่มีลักษณะเดียวกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน แล้วจึงทำการวิเคราะห์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันในองค์การของพนักงาน
อุตสาหกรรมกล่องกระดาษถุงฟูก ในจังหวัดปทุมธานี” นี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
จากพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถุงฟูก ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน จำนวน 292 คน โดยใช้
แบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดการวิจัย ในบทที่ 4 นี้ จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
เป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยข้อมูลส่วนบุคคลและลักษณะงาน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับทัศนคติความผูกพันต่อองค์การ

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาสาระของข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยข้อมูลส่วนบุคคลและลักษณะงาน

จากการสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลใน 6 ข้อคำถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส อายุ
ระดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบันของผู้ตอบ
แบบสอบถามจำนวน 292 คน ปรากฏข้อมูลแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n=292)	ร้อยละ (100.0)
เพศ		
ชาย	113	38.7
หญิง	179	61.3

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n=292)	ร้อยละ (100.0)
สถานภาพสมรส		
โสด	121	41.4
สมรส	147	50.3
หม้าย / หย่า	6	2.1
แยกกันอยู่	18	6.2
อายุ		
ไม่เกิน 20 ปี	2	0.7
21 - 25 ปี	80	27.4
26 - 30 ปี	95	32.5
31 - 35 ปี	99	33.9
36 - 40 ปี	15	5.1
มากกว่า 40 ปี	1	0.3
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ประถมศึกษา	2	0.7
มัธยมศึกษาตอนต้น	26	8.9
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	113	38.7
อนุปริญญาตรี/ปวส.	98	33.6
ปริญญาตรี	51	17.5
สูงกว่าปริญญาตรี	2	0.7
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
5,001 - 10,000 บาท	258	88.4
10,001 - 20,000 บาท	32	11.0
30,001 - 40,000 บาท	2	0.7

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n=292)	ร้อยละ (100.0)
ระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบัน		
น้อยกว่า 1 ปี	7	2.4
1 - 3 ปี	122	41.8
4 - 6 ปี	105	36.0
7 - 9 ปี	53	18.2
มากกว่า 10 ปี	5	1.7

ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกพูดในจังหวัดปทุมธานีที่ตอบแบบสอบถาม ในตารางที่ 4.1 พบว่า พนักงานร้อยละ 61.3 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 38.7 เป็นเพศชาย

สำหรับสถานภาพสมรสพบว่า พนักงานร้อยละ 50.3 สมรสแล้ว ร้อยละ 41.4 เป็นโสด ร้อยละ 6.2 แยกกันอยู่ และร้อยละ 2.1 สถานภาพม้ายา / หย่า

พนักงานร้อยละ 33.9 มีอายุอยู่ในช่วง 31.-35 ปี รองลงมา r้อยละ 32.5 มีอายุอยู่ในช่วง 26-30 ปี

พนักงานร้อยละ 38.7 มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. รองลงมา r้อยละ 33.6 มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับอนุปริญญา/ปวส. และร้อยละ 17.5 มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี

พนักงานร้อยละ 88.4 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในช่วง 5,001 - 10,000 บาท รองลงมา r้อยละ 11.0 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในช่วง 10,001 - 20,000 บาท

พนักงานร้อยละ 41.8 มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบันในช่วง 1-3 ปี รองลงมา r้อยละ 36.0 มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบันในช่วง 4-6 ปี

ผลจากการสอบถามเรื่องลักษณะงานของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งจำแนกเป็น 7 ข้อ ค้ำดาม ได้แก่ บริษัท จำนวนพนักงานทั้งบริษัท ตำแหน่งงาน ลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน ลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงาน ลักษณะการติดต่อสื่อสารในการทำงาน และลักษณะการบริหารและควบคุมงาน ปรากฏข้อมูลแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตามจำแนกตามลักษณะงาน

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n=292)	ร้อยละ (100.0)
บริษัท		
บริษัทไทยคอนเทนเนอร์ จำกัด	73	25.0
บริษัทไพรแมกซ์ เจเนอรัล จำกัด	73	25.0
บริษัทสมาย คอนเทนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด	73	25.0
บริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด	73	25.0
จำนวนพนักงานทั้งบริษัท		
ต่ำกว่า 50 คน	1	0.3
101 - 150 คน	75	25.7
151 - 200 คน	72	24.7
201 - 250 คน	144	49.3
ตำแหน่งงาน		
ผู้บริหารระดับสูง/กลาง/ต้น (กรรมการ)	9	3.1
ผู้จัดการ/ผจก.ฝ่าย/ Super		
พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในสำนักงาน	65	22.3
พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในโรงงาน	218	74.7
ลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน		
ฝ่ายผลิต	201	68.8
ฝ่ายการตลาด	22	7.5
ฝ่ายจัดหา/ขนส่ง	31	10.6
ฝ่ายบริหาร	24	8.2
ฝ่ายวิศวกรรม/สารสนเทศ	14	4.8

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n=292)	ร้อยละ (100.0)
ลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงาน¹		
มากที่สุด	3	1.0
มาก	121	41.4
ปานกลาง	155	53.1
น้อย	13	4.5
น้อยที่สุด	0	0.0
ลักษณะการติดต่อสื่อสารในการทำงาน		
ลายลักษณ์อักษร	33	11.3
วารา	249	85.3
ทางคอมพิวเตอร์	7	2.4
ทางโทรศัพท์	3	1.0
ลักษณะการบริหารและควบคุมงาน		
แบบเด็จการ	50	17.1
แบบประชาธิปไตย	239	81.8
แบบเสรีนิยม	3	1.0

¹ ค่ามัชฌิมและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานเท่ากับ 2.61 และ 0.591

ลักษณะงานของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานีที่ตอบแบบสอบถาม ในตารางที่ 4.2 พบว่า พนักงานร้อยละ 25.0 เป็นพนักงานจากบริษัทไทยตอนเหนือ จำกัด บริษัทไฟรแมกซ์ เจนอรัล จำกัด บริษัทสมาย คอนเนนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด และ บริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด ในจำนวนที่เท่าๆ กัน

สำหรับจำนวนพนักงานทั้งบริษัทพบว่า พนักงานร้อยละ 49.3 อยู่ในบริษัทที่มีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทอยู่ในช่วง 201-250 คน รองลงมา r้อยละ 25.7 อยู่ในบริษัทที่มีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทอยู่ในช่วง 101-150 คน

พนักงานร้อยละ 74.7 มีตำแหน่งงานเป็นพนักงานฝ่ายปฏิบัติการในโรงงาน รองลงมา r้อยละ 22.3 มีตำแหน่งงานเป็นพนักงานฝ่ายปฏิบัติการในสำนักงาน

พนักงานร้อยละ 68.8 มีลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันอยู่ในฝ่ายผลิต รองลงมา ร้อยละ 10.6 มีลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันอยู่ในฝ่ายจัดหา/ขนส่ง

พนักงานร้อยละ 53.1 มีลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 41.4 มีลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานในระดับมาก และนอกจากนี้พนักงาน มีค่ามัชณิมลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานเท่ากับ 2.61 ซึ่งหมายถึงอยู่ในระดับปานกลางอีก ด้วย

พนักงานร้อยละ 85.3 มีลักษณะการติดต่อสื่อสารในการทำงานด้วยภาษาจีน รองลงมา ร้อยละ 11.3 มีลักษณะการติดต่อสื่อสารในการทำงานด้วยภาษาลักษณ์อักษร

พนักงานร้อยละ 81.8 มีลักษณะการบริหารและควบคุมงานแบบประชาธิปไตย รองลงมา ร้อยละ 17.1 มีลักษณะการบริหารและควบคุมงานแบบเพด็จการ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับทัศนคติความผูกพันต่อองค์การ

การสอบถามทัศนคติของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัด ปทุมธานี ต่อความผูกพันในงาน ได้จัดทำข้อคำถามรายการคำตามเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการยอมรับ ด้านการปฏิบัติงาน และด้านความมุ่งมั่นจะรักภักดีผลการวิเคราะห์ข้อมูลรายได้ และรวมทั้ง 3 ด้าน ปรากฏดังตารางที่ 4.3 – 4.6

ตารางที่ 4.3 แสดงค่ามัชณิม และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการ ยอมรับ

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	
			ระดับ	ความผูกพัน
1. ลักษณะงานในหน่วยงานของท่าน มีนโยบายและเป้าหมายของ องค์การที่ชัดเจนาภายในองค์การมีความเข้าใจดี	3.61	0.69	มาก	
2. โครงสร้างของการบังคับบัญชา มีความเหมาะสม	3.75	0.63	มาก	
3. ท่านได้รับการยกย่องเชิดชูจากผู้บริหารระดับสูง/หัวหน้างาน / เพื่อนร่วมงาน เมื่อปฏิบัติงานดี	3.62	0.64	มาก	

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความผูกพัน	ความหมาย
4. ท่านได้รับการยอมรับ/การช่วยเหลือ/การสนับสนุน จากเพื่อน ร่วมงานในแผนกอื่น	3.58	0.66	มาก	
5. การประสานงานภายในองค์การมีความเข้าใจดี	3.49	0.67	ปานกลาง	
6. ระบบการให้รางวัลในหน่วยงานของท่านมีความยุติธรรม	3.45	0.69	ปานกลาง	
7. ระบบการให้รางวัลในหน่วยงานของท่านสามารถชูงูในการปฏิบัติงานได้ดี	3.43	0.71	ปานกลาง	
8. ผู้บังคับบัญชาอยомรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่าน	3.41	0.70	ปานกลาง	
รวม	3.54	0.68	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ค่ามัชณิ์ของระดับความผูกพันในงานด้านการยอมรับรวมมีค่าเท่ากับ 3.54 ซึ่งมีความหมายว่า ระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการยอมรับอยู่ในระดับมาก เมื่อสำรวจรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่ว่า โครงสร้างของการบังคับบัญชา มีความเหมาะสม พนักงานมีระดับความผูกพันด้านการยอมรับสูงสุด มีค่ามัชณิ์เท่ากับ 3.75 ซึ่งหมายถึงอยู่ในระดับมาก ส่วน ข้อคำถามที่ว่า ผู้บังคับบัญชาอยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่าน พนักงานมีระดับความผูกพันด้านการยอมรับต่ำสุด มีค่ามัชณิ์เท่ากับ 3.41 ซึ่งหมายถึงอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.4 แสดงค่ามัชณิ์ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการปฏิบัติงาน

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความผูกพัน	ความหมาย
1. การปฏิบัติงานของท่านได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอใจด้านทรัพยากร	3.51	0.68	มาก	
2. การปฏิบัติงานของท่านได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอจากผู้บังคับบัญชา	3.47	0.72	ปานกลาง	

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
			ระดับ ความผูกพัน
3. การปฏิบัติงานของท่านได้รับการร่วมมือเป็นอย่างดีจากเพื่อนร่วมงาน	3.43	0.72	ปานกลาง
4. งานที่ได้รับมอบหมายมีค่าและความสำคัญ	3.41	0.70	ปานกลาง
5. หากท่านมีปัญหาในการปฏิบัติงานท่านสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง	3.36	0.72	ปานกลาง
6. กรณีท่านไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเองท่านสามารถขอความช่วยเหลือจากผู้บังคับบัญชา/เพื่อนร่วมงานได้	3.37	0.73	ปานกลาง
7. การส่งเสริมความก้าวหน้าในการทำงานมีความชัดเจน/ยุติธรรม	3.70	0.68	มาก
8. ท่านเชื่อว่าผลการปฏิบัติงานของท่านจะทำให้ท่านได้รับการพิจารณาด้านรางวัลและผลตอบแทนที่เหมาะสม ทุกคนภายนอกค์การให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ	3.54	0.67	มาก
9. งานที่ท่านทำงานอยู่เปิดโอกาสให้ท่านได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ	3.41	0.66	ปานกลาง
รวม	3.47	0.70	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 พบร่วมกัน ค่ามัชณิของระดับความผูกพันต่อองค์กรค้านการปฏิบัติงานรวมมีค่าเท่ากับ 3.47 ซึ่งมีความหมายว่า ระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก เมื่อสำรวจรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่ว่าการส่งเสริมความก้าวหน้าในการทำงานมีความชัดเจน/ยุติธรรม พนักงานมีระดับความผูกพันด้านการปฏิบัติงานสูงสุด มีค่ามัชณิเท่ากับ 3.70 ซึ่งหมายถึงอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อคำถามที่ว่าหากท่านมีปัญหาในการปฏิบัติงานท่านสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง พนักงานมีระดับความผูกพันด้านการปฏิบัติงานต่ำสุด มีค่ามัชณิเท่ากับ 3.36 ซึ่งหมายถึงอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.5 แสดงค่ามัชณิ แล้วค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความผูกพันต่อองค์การด้านความมุ่งมั่นของรักภักดี

ข้อคำถาม	\bar{X}	S.D.	ความหมาย ระดับ ความผูกพัน
1. ท่านพร้อมที่จะทำงานทุกอย่างเพื่อความก้าวหน้าขององค์การ	3.56	0.68	มาก
2. ท่านมีความภูมิใจในการทำงานของท่าน	3.47	0.68	ปานกลาง
3. ในการทำงาน ท่านมีความตั้งใจและทุ่มเทความพยายามอย่างเต็มที่	3.49	0.64	ปานกลาง
4. ท่านมีความประถนนาในผลงานโดยรวมขององค์การมีประสิทธิภาพสูง	3.40	0.68	ปานกลาง
5. ท่านมีความเต็มใจที่จะทำงานในหน่วยงานของท่านไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ	3.39	0.66	ปานกลาง
6. ท่านมีความสุขมากที่ใช้ชีวิตในการทำงานที่เหลืออยู่กับบริษัทนี้	3.42	0.68	ปานกลาง
7. ท่านคิดว่าองค์การนี้มีความมั่นคงสูง	3.23	0.71	ปานกลาง
8. ท่านคิดที่จะทำงานในองค์การนี้จนเกษียณอายุ	3.09	0.72	ปานกลาง
9. ท่านไม่เคยคิดจะลาออกจากองค์การนี้	3.03	0.73	ปานกลาง
รวม	3.34	0.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ค่ามัชณิของระดับความผูกพันต่อองค์การด้านความมุ่งมั่นของรักภักดีรวมมีค่าเท่ากับ 3.34 ซึ่งมีความหมายว่า ระดับความผูกพันต่อองค์การด้านความมุ่งมั่นของรักภักดีอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อสำรวจรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่ว่า “ท่านพร้อมที่จะทำงานทุกอย่างเพื่อความก้าวหน้าขององค์การ” พนักงานมีระดับความผูกพันด้านความมุ่งมั่นของรักภักดีสูงสุด มีค่ามัชณิเท่ากับ 3.56 ซึ่งหมายถึงอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อคำถามที่ว่า “ท่านไม่เคยคิดจะลาออกจากองค์การนี้” พนักงานมีระดับความผูกพันด้านความมุ่งมั่นของรักภักดีต่ำสุด มีค่ามัชณิเท่ากับ 3.03 ซึ่งหมายถึงอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่ามัชณิและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความผูกพันต่อองค์การทั้งสามด้านและการคิดในภาพรวมปรากฏข้อมูลดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.6 แสดงค่ามัชณิค และค่าเบี้ยงเบนมาตรฐานของระดับความผูกพันต่อองค์การ 3 ด้าน

ระดับความผูกพันในงาน	\bar{X}	S.D.	ความหมาย ระดับ ความผูกพัน
ด้านการยอมรับ	3.54	0.68	มาก
ด้านการปฏิบัติงาน	3.47	0.70	ปานกลาง
ด้านความมุ่งมั่นจริงจังภักดี	3.34	0.69	ปานกลาง
รวม	3.45	0.69	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบร่วมกันว่า ค่ามัชณิคของระดับความผูกพันต่อองค์การรวมทั้ง 3 ด้านมีค่าเท่ากับ 3.45 ซึ่งมีความหมายว่า ระดับความผูกพันต่อองค์การของพนักงานอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการยอมรับมีระดับสูงสุด โดยมีค่ามัชณิคเท่ากับ 3.54 ซึ่งหมายความว่าระดับความผูกพันต่อองค์การอยู่ในระดับมาก ส่วนระดับความผูกพันต่อองค์การด้านความมุ่งมั่นจริงจังภักดีต่ำสุด โดยมีค่ามัชณิคเท่ากับ 3.34 ซึ่งหมายความว่า ระดับความผูกพันขององค์การอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ในการวิจัยนี้สมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ 2 ตัวคือ ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล กับ ปัจจัยลักษณะงาน โดยตั้งเป็นสมมติฐานเพื่อการทดสอบ 2 ข้อ คือ

สมมติฐานที่ 1 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีมีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีมีลักษณะงานแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน

เนื่องจากตัวแปรอิสระอันได้แก่ตัวแปรลักษณะส่วนบุคคล มีมิติย่อยที่ทำการวัด 6 ด้าน และตัวแปรลักษณะงานมีมิติที่วัด 8 ด้าน ส่วนตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับความผูกพันในงาน มีมิติย่อยที่วัดเป็น 3 ด้าน และระดับความผูกพันรวมที่เกิดจากการรวมทุกด้านเข้าด้วยกัน ทำให้การทดสอบสมมติฐานจำเป็นต้องทดสอบสมมติฐานย่อย ดังแสดงต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1.1 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่มีเพค แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันต่อองค์การจำแนกตามเพศ

ระดับความผูกพันในองค์กร	เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	df	Sig.
ด้านการยอมรับ	ชาย	113	3.46	0.57	-1.965	290	0.05*
	หญิง	179	3.59	0.50			
ด้านการปฏิบัติงาน	ชาย	113	3.40	0.59	-1.554	290	0.12
	หญิง	179	3.51	0.53			
ด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี	ชาย	113	3.32	0.58	-0.591	290	0.56
	หญิง	179	3.36	0.55			
รวม 3 ด้าน	ชาย	113	3.39	0.54	-1.453	290	0.15
	หญิง	179	3.48	0.49			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่าของระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการยอมรับ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี และภาพรวมทั้ง 3 ด้านจำแนกตามเพศ โดยการทดสอบแบบที่ (t test) พบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีเพคต่างกัน มีระดับค่ามัชฌิมความผูกพันต่อองค์การด้านการยอมรับ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี และภาพรวมทั้งสามด้านไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 1.1 ที่ว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานีที่มีเพคแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความผูกพันแต่ละด้านจำแนกตามเพศ จะเห็นได้ว่าพนักงานหญิง มีระดับความผูกพันในงานเฉลี่ยสูงกว่า พนักงานชาย และเมื่อพิจารณาความผูกพันในงานโดยรวมทั้ง 3 ด้าน พบว่า พนักงานชายมีระดับความผูกพันเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 และพนักงานหญิงมีระดับความผูกพันเฉลี่ยเท่ากับ 3.49

สมมติฐานที่ 1.2 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันต่อองค์การจำแนกตามสถานภาพสมรส

ระดับความผูกพันในองค์การ	สถานภาพสมรส	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ด้านการยอมรับ	โสด	121	3.57	0.58	1.68	0.17
	สมรส	147	3.55	0.45		
	หม้าย / หย่า	6	3.48	0.69		
	แยกกันอยู่	18	3.27	0.69		
ด้านการปฏิบัติงาน	โสด	121	3.44	0.63	0.53	0.66
	สมรส	147	3.50	0.47		
	หม้าย / หย่า	6	3.54	0.71		
	แยกกันอยู่	18	3.36	0.68		
ด้านความมุ่งมั่นของรักภักดี	โสด	121	3.40	0.60	2.01	0.11
	สมรส	147	3.31	0.52		
	หม้าย / หย่า	6	3.61	0.65		
	แยกกันอยู่	18	3.11	0.56		
รวม 3 ด้าน	โสด	121	3.47	0.57	1.03	0.38
	สมรส	147	3.46	0.44		
	หม้าย / หย่า	6	3.54	0.68		
	แยกกันอยู่	18	3.25	0.60		

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่ามัชฌิมระดับความผูกพันต่อองค์การจำแนกตามสถานภาพสมรสแตกต่างกัน โดยทำการทดสอบแบบ F พบว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีค่ามัชฌิมระดับความผูกพันต่อองค์การ ภาพรวมทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกัน

จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 1.2 ที่ว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่มีอายุแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันในงานจำแนกตามอายุ

ระดับความผูกพันในองค์การ	อายุ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ด้านการยอมรับ	น้อยกว่า 26 ปี	82	3.34	0.60	5.66*	0.00
	26 - 30 ปี	95	3.61	0.46		
	31 - 35 ปี	99	3.64	0.53		
	มากกว่า 35 ปี	16	3.51	0.32		
ด้านการปฏิบัติงาน	น้อยกว่า 26 ปี	82	3.22	0.56	9.82*	0.00
	26 - 30 ปี	95	3.49	0.53		
	31 - 35 ปี	99	3.64	0.53		
	มากกว่า 35 ปี	16	3.54	0.25		
ด้านความมุ่งมั่นของรักภักดี	น้อยกว่า 26 ปี	82	3.12	0.58	7.31*	0.00
	26 - 30 ปี	95	3.39	0.48		
	31 - 35 ปี	99	3.49	0.59		
	มากกว่า 35 ปี	16	3.29	0.40		
รวม 3 ด้าน	น้อยกว่า 26 ปี	82	3.23	0.54	8.52*	0.00
	26 - 30 ปี	95	3.50	0.46		
	31 - 35 ปี	99	3.59	0.52		
	มากกว่า 35 ปี	16	3.45	0.29		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่ามัชฌิมระดับความผูกพันต่อองค์การจำแนกตามอายุแตกต่างกัน โดยทำการทดสอบแบบ F พบว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่อง

กระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี ที่มีอายุแตกต่างกัน มีค่ามัชณิระดับความผูกพันต่อองค์การภาพรวมทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

จึงขอมรับสมมติฐานข้อที่ 1.3 ที่ว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีอายุแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี ที่มีอายุแตกต่างกันมีค่ามัชณิระดับความผูกพัน ในงานด้านการยอมรับ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี และรวมทั้ง 3 ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างพนักงานที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการยอมรับ แตกต่างกัน ปรากฏดังนี้

อายุ	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่			
		น้อยกว่า 26 ปี	26 - 30 ปี	31 - 35 ปี	มากกว่า 35 ปี
น้อยกว่า 26 ปี	3.34	-	-0.2628*	-0.0298*	-0.1697
26 - 30 ปี	3.61		-	-0.0350	0.0931
31 - 35 ปี	3.64			-	.1281
มากกว่า 35 ปี	3.51				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีอายุน้อยกว่า 26 ปี มีระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการยอมรับต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุ 26 - 30 ปี และ 31 - 35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่วิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างอายุกับระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการปฏิบัติงาน ปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

อายุ	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่			
		น้อยกว่า 26 ปี	26 - 30 ปี	31 - 35 ปี	มากกว่า 35 ปี
น้อยกว่า 26 ปี	3.22	-	-0.2734*	-0.4254*	-0.3262
26 - 30 ปี	3.49	-	-	-0.1520	-0.0528
31 - 35 ปี	3.64	-	-	-	.0992
มากกว่า 35 ปี	3.54	-	-	-	-

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีอายุน้อยกว่า 26 ปี มีระดับความผูกพันต่ำลงค่าการด้านการปฏิบัติงานต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุ 26 - 30 ปี และ 31 - 35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่วิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างอายุกับระดับความผูกพันในงานด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี ปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

อายุ	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่			
		น้อยกว่า 26 ปี	26 - 30 ปี	31 - 35 ปี	มากกว่า 35 ปี
น้อยกว่า 26 ปี	3.12	-	-0.2739*	-0.3703*	-0.1738
26 - 30 ปี	3.39	-	-	-0.0964	0.1001
31 - 35 ปี	3.49	-	-	-	0.1965
มากกว่า 35 ปี	3.29	-	-	-	-

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีอายุน้อยกว่า 26 ปี มีระดับความผูกพันต่ำลงค่าการด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดีต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุ 26 - 30 ปี และ 31 - 35 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่วิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างอายุกับระดับความผูกพันในงานรวมทั้ง 3 ด้านปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

อายุ	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่			
		น้อยกว่า 26 ปี	26 - 30 ปี	31 - 35 ปี	มากกว่า 35 ปี
น้อยกว่า 26 ปี	3.23	-	-0.2701*	-0.3645*	-0.2232
26 - 30 ปี	3.50	-	-	-0.0944	0.0468
31 - 35 ปี	3.59	-	-	-	0.1413
มากกว่า 35 ปี	3.45	-	-	-	-

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีอายุน้อยกว่า 26 ปี มีระดับความผูกพันต่อบริษัทรวมทั้ง 3 ด้าน ต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุ 26 - 30 ปี และ 31 - 35 ปี อ่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.4 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์กรที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันต่อองค์กรจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับความผูกพันใน องค์กร	ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ด้านการยอมรับ	ประถมศึกษา	2	3.56	0.31	3.20*	0.01
	มัธยมศึกษาตอนต้น	26	3.37	0.38		
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	113	3.55	0.49		
	อนุปริญญาตรี/ปวส.	98	3.45	0.50		
	ปริญญาตรี	51	3.76	0.69		
	สูงกว่าปริญญาตรี	2	4.00	0.00		
ด้านการปฏิบัติงาน	ประถมศึกษา	2	3.33	0.16	3.73*	0.00
	มัธยมศึกษาตอนต้น	26	3.33	0.41		
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	113	3.46	0.51		
	อนุปริญญาตรี/ปวส.	98	3.36	0.50		
	ปริญญาตรี	51	3.72	0.73		
	สูงกว่าปริญญาตรี	2	4.00	0.00		

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ระดับความผูกพันใน องค์การ	ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน n	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี	ประถมศึกษา	2	2.72	0.24	6.16*	0.00
	มัธยมศึกษาตอนต้น	26	3.18	0.35		
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	113	3.30	0.52		
	อนุปริญญาตรี/ปวส.	98	3.26	0.49		
	ปริญญาตรี	51	3.68	0.73		
	สูงกว่าปริญญาตรี	2	4.00	0.00		
รวม 3 ด้าน	ประถมศึกษา	2	3.20	0.24	4.77*	0.00
	มัธยมศึกษาตอนต้น	26	3.29	0.33		
	มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	113	3.44	0.46		
	อนุปริญญาตรี/ปวส.	98	3.36	0.45		
	ปริญญาตรี	51	3.72	0.70		
	สูงกว่าปริญญาตรี	2	4.00	0.00		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่านั้นชี้วิมระดับความผูกพันต่อ
องค์การจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน โดยทำการทดสอบแบบ F พบร่วมกับงาน
อุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน มีค่า
มัชณิระดับความผูกพันในงาน ภาพรวมทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 1.4 ที่ว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกใน
จังหวัดปทุมธานีที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อ
องค์กรที่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก
ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีค่านั้นชี้วิมระดับความผูกพันต่อองค์กร
ด้านการยอมรับ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี และรวมทั้ง 3 ด้านอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างพนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน มีระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการยอมรับแตกต่างกัน ปรากฏดังนี้

ระดับการศึกษาสูงสุด	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่					
		平均 ศึกษา	มัธยมศึกษา ^{ตอนต้น}	มัธยมศึกษา ^{ตอนปลาย/ ปวช.}	อนุปริญญาตรี/ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
普通人	3.56	-	0.1838	0.0059	0.1054	-0.2026	-0.4444
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.37	-	-	-0.1779	-0.0783	-0.3864	-0.6282
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	3.55	-	-	-	0.0995	-0.2085	-0.4503
อนุปริญญาตรี/ปวส.	3.45	-	-	-	-	-0.3081*	-0.5499
ปริญญาตรี	3.76	-	-	-	-	-	-0.02418
สูงกว่าปริญญาตรี	4.00	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุดสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฝึกในจังหวัดปทุมธานีที่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับอนุปริญญาตรี/ปวส. มีระดับความผูกพันต่อองค์การ ด้านการยอมรับต่ำกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดกับระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการปฏิบัติงานปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

ระดับการศึกษาสูงสุด	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่					
		ประเมิน ศึกษา	มัชยมศึกษา ตอนต้น	มัชยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	อนุปริญญา ตรี/ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ประเมินศึกษา	3.33	-	0.0000	-0.1308	-0.0295	-0.3900	-0.6667
มัชยมศึกษาตอนต้น	3.33		-	-0.1308	-0.0295	-0.3900	-0.6667
มัชยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	3.46				0.1013	-0.2592	-0.5359
อนุปริญญาตรี/ปวส.	3.36				-	-0.3605*	-0.6372
ปริญญาตรี	3.72					-	-0.2767
สูงกว่าปริญญาตรี	4.00						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับอนุปริญญาตรี/ปวส. มีระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการปฏิบัติงานต่ำกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่วิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดกับระดับความผูกพันในงานด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี ปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

ระดับการศึกษาสูงสุด	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่					
		ประเมิน ศึกษา	มัชยมศึกษา ตอนต้น	มัชยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	อนุปริญญา ตรี/ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ประเมินศึกษา	2.72	-	-0.4573	-0.5777	-0.5363	-0.9553	-1.2778
มัชยมศึกษาตอนต้น	3.18		-	-0.1204	-0.0790	-0.4981*	-0.8205
มัชยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	3.30			-	0.0414	-0.3777*	-0.7001
อนุปริญญาตรี/ปวส.	3.26				-	0.4191*	-0.3224
ปริญญาตรี	3.68					-	-0.7415
สูงกว่าปริญญาตรี	4.00						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี มีระดับความผูกพันต่อองค์กรด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดีสูงกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงสุด ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. และพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับอนุปริญญาตรี/ปวส. มีระดับความผูกพันต่อองค์กรด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดีสูงกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่วิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษาสูงสุดกับระดับความผูกพันในงานรวมทั้ง 3 ด้านปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

ระดับการศึกษาสูงสุด	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่					
		ประเมิน ศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	อนุปริญญา ตรี/ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ประเมินศึกษา	3.20	-	-0.0912	-0.2342	-0.1534	-0.5160	-0.07963
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.29		-	-0.1430	-0.0623	-0.4248*	-0.7051
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	3.44			-	0.0807	-0.2818*	-0.5621
อนุปริญญาตรี/ปวส.	3.36				-	-0.3625*	-0.6429
ปริญญาตรี	3.72					-	-0.2803
สูงกว่าปริญญาตรี	4.00						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี มีระดับความผูกพันต่อองค์กรรวมทั้ง 3 ด้านสูงกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. และอนุปริญญาตรี/ปวส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.5 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันต่อองค์การจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ระดับความผูกพันใน องค์กร	รายได้เฉลี่ยต่อ เดือน	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	df	Sig.
ด้านการยอมรับ	ต่ำกว่า 10,001 บาท	258	3.50	0.50	-4.005*	290	0.00
	10,001 บาท ขึ้นไป	34	3.88	0.65			
ด้านการปฏิบัติงาน	ต่ำกว่า 10,001 บาท	258	3.42	0.52	-4.499*	290	0.00
	10,001 บาท ขึ้นไป	34	3.86	0.68			
ด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี	ต่ำกว่า 10,001 บาท	258	3.29	0.51	-4.798*	290	0.00
	10,001 บาท ขึ้นไป	34	3.76	0.76			
รวม 3 ด้าน	ต่ำกว่า 10,001 บาท	258	3.40	0.47	-4.775*	290	0.00
	10,001 บาท ขึ้นไป	34	3.83	0.67			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่าของระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการยอมรับ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี และภาพรวมทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยการทดสอบแบบที่ (t test) พบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีระดับค่านี้ชี้ให้เห็นว่า ความผูกพันต่อองค์การด้านการยอมรับ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี และภาพรวมทั้งสามด้าน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ α เท่ากับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ 1.5 ที่ว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานีที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความผูกพันแต่ละด้านจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจะเห็นได้ว่าพนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 10,001 บาท ขึ้นไป มีระดับความผูกพันในงานเฉลี่ยสูงกว่า พนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,001 บาท และเมื่อพิจารณาความผูกพันในงานโดยรวมทั้ง 3 ด้าน พบว่า พนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,001 บาท มีระดับ

ความผูกพันเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และพนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 10,001 บาท ขึ้นไปมีระดับความผูกพันเฉลี่ยเท่ากับ 3.83

สมมติฐานที่ 1.6 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบันแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันต่อองค์การตามระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบัน

องค์การ	ระดับความผูกพันใน องค์การ	ระยะเวลาที่ทำงาน จนถึงปัจจุบัน	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ด้านการยอมรับ	น้อยกว่า 3 ปี	129	3.47	0.50	3.86*	0.02	
	4 - 6 ปี	105	3.53	0.59			
	มากกว่า 6 ปี	58	3.70	0.48			
ด้านการปฏิบัติงาน	น้อยกว่า 3 ปี	129	3.38	0.52	5.14*	0.01	
	4 - 6 ปี	105	3.47	0.59			
	มากกว่า 6 ปี	58	3.66	0.52			
ด้านความมุ่งมั่นของรักภักดี	น้อยกว่า 3 ปี	129	3.22	0.53	9.06*	0.00	
	4 - 6 ปี	105	3.35	0.56			
	มากกว่า 6 ปี	58	3.59	0.55			
รวม 3 ด้าน	น้อยกว่า 3 ปี	129	3.36	0.48	6.72*	0.00	
	4 - 6 ปี	105	3.45	0.54			
	มากกว่า 6 ปี	58	3.65	0.50			

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่ามัชฌิมระดับความผูกพันต่อองค์การ จำแนกตามระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบันแตกต่างกัน โดยทำการทดสอบแบบ F พบว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี ที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบันแตกต่างกัน มีค่ามัชฌิมระดับความผูกพันในงาน ภาพรวมทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 1.6 ที่ว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบันแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายค้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี ที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบันแตกต่างกันมีค่ามัชณิระดับความผูกพันต่อองค์การค้านการยอมรับ ค้านการปฏิบัติงาน ค้านความมุ่งมั่นของรักภักดี และรวมทั้ง 3 ค้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เพ่ากัน 0.05

ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างพนักงานที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบันแตกต่างกัน มีระดับความผูกพันต่อองค์การค้านการยอมรับแตกต่างกัน ปรากฏดังนี้

ระยะเวลาที่ทำงาน จนถึงปัจจุบัน	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่		
		น้อยกว่า 3 ปี	4 - 6 ปี	มากกว่า 6 ปี
น้อยกว่า 3 ปี	3.47	-	-0.0564	-0.2313*
4 - 6 ปี	3.53	-	-	-0.1748
มากกว่า 6 ปี	3.70	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบัน น้อยกว่า 3 ปี มีระดับความผูกพันในงานค้านการยอมรับต่ำกว่าพนักงานที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบันมากกว่า 6 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เพ่ากัน 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างพนักงานที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบันแตกต่างกัน มีระดับความผูกพันต่อองค์การค้านการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ปรากฏดังนี้

ระยะเวลาที่ทำงาน จนถึงปัจจุบัน	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่		
		น้อยกว่า 3 ปี	4 - 6 ปี	มากกว่า 6 ปี
น้อยกว่า 3 ปี	3.38	-	-0.0879	-0.2772*
4 - 6 ปี	3.47	-	-	-0.1894
มากกว่า 6 ปี	3.66	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบัน น้อยกว่า 3 ปี มีระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติงานต่ำกว่าพนักงานที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบัน มากกว่า 6 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่วิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบัน กับระดับความผูกพันในงานด้านความมุ่งมั่น จึงรักภักดีปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

ระยะเวลาที่ทำงาน จนถึงปัจจุบัน	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่		
		น้อยกว่า 3 ปี	4 - 6 ปี	มากกว่า 6 ปี
น้อยกว่า 3 ปี	3.22	-	-0.1253	-0.3680*
4 - 6 ปี	3.35	-	-	-0.2427*
มากกว่า 6 ปี	3.59	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบัน มากกว่า 6 ปี มีระดับความผูกพันต่อองค์การด้านความมุ่งมั่นจึงรักภักดีสูงกว่าพนักงานที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบัน น้อยกว่า 3 ปี และ 4 - 6 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่วิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบัน กับระดับความผูกพันในงานรวมทั้ง 3 ด้านปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

ระยะเวลาที่ทำงาน จนถึงปัจจุบัน	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่		
		น้อยกว่า 3 ปี	4 - 6 ปี	มากกว่า 6 ปี
น้อยกว่า 3 ปี	3.36	-	-0.0899	-0.2922*
4 - 6 ปี	3.45	-	-	-0.2023
มากกว่า 6 ปี	3.65	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในช่วงหัวดปทุมธานีที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบัน น้อยกว่า 3 ปี มีระดับความผูกพันต่่องค์การรวม 3 ด้าน ต่ำกว่าพนักงานที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบันมากกว่า 6 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

สมมติฐานที่ 2.1 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในช่วงหัวดปทุมธานีที่อยู่ในบริษัทที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่่องค์การที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันต่่องค์การจำแนกตามบริษัท

ระดับ ความผูกพันในองค์การ	บริษัท	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ด้านการยอมรับ	บริษัทไทยคอนเนอร์ จำกัด	73	3.39	0.73	9.20*	0.00
	บริษัทไฟรแมกซ์ เเงนอรัล จำกัด	73	3.38	0.37		
	บริษัทสมาย คอนเนนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด	73	3.71	0.43		
	บริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด	73	3.68	0.44		
ด้านการปฏิบัติงาน	บริษัทไทยคอนเนอร์ จำกัด	73	3.32	0.76	7.83*	0.00
	บริษัทไฟรแมกซ์ เเงนอรัล จำกัด	73	3.32	0.40		
	บริษัทสมาย คอนเนนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด	73	3.64	0.46		
	บริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด	73	3.60	0.45		

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ระดับ ความผูกพันในองค์กร	บริษัท	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี	บริษัทไทยคอนเทนเนอร์ จำกัด	73	3.15	0.73	17.51*	0.00
	บริษัทไฟรเมกซ์ เอเนอรัล จำกัด	73	3.13	0.40		
	บริษัทสมาย คอนเทนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด	73	3.67	0.45		
	บริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด	73	3.42	0.43		
รวม 3 ด้าน	บริษัทไทยคอนเทนเนอร์ จำกัด	73	3.28	0.71	12.53*	0.00
	บริษัทไฟรเมกซ์ เอเนอรัล จำกัด	73	3.27	0.35		
	บริษัทสมาย คอนเทนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด	73	3.67	0.40		
	บริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด	73	3.57	0.39		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่ามัชณิกระดับความผูกพันต่อองค์การจำแนกตามบริษัทที่แตกต่างกัน โดยทำการทดสอบแบบ F พบว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี ที่อยู่ในบริษัทแตกต่างกัน มีค่ามัชณิกระดับความผูกพันต่อองค์การ ภาพรวมทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2.1 ที่ว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่อยู่ในบริษัทที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานที่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี ที่นี่ที่อยู่ในบริษัทที่แตกต่างกันมีค่ามัชณิกระดับความผูกพันในงานด้านการยอมรับ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี และรวมทั้ง 3 ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายจุดวิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างพนักงานที่อยู่ในบริษัทที่แตกต่างกัน มีระดับความผูกพันในงานด้านการยอมรับ แตกต่างกัน ปรากฏดังนี้

บริษัท	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่				
		บริษัทไทยคอนเทนเนอร์ จำกัด	บริษัทไฟร์แมกซ์ เจเนอรัล จำกัด	บริษัทไฟร์แมกซ์ เจเนอรัล จำกัด	บริษัทสามาย คอนเทนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด	บริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด
บริษัทไทยคอนเทนเนอร์ จำกัด	3.39	-	0.0076	-0.3242*	-0.2968*	
บริษัทไฟร์แมกซ์ เจเนอรัล จำกัด	3.38		-	-0.3318*	-0.3044*	
บริษัทสามาย คอนเทนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด	3.71			-	0.0274	
บริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด	3.68				-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถุงฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่อยู่ในบริษัทสามาย คอนเทนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด มีระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการยอมรับสูงกว่าพนักงานที่อยู่ในบริษัทไทยคอนเทนเนอร์ จำกัด และบริษัทไฟร์แมกซ์ เจเนอรัล จำกัด และพนักงานที่อยู่ในบริษัทบริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด มีระดับความผูกพันในงานด้านการยอมรับสูงกว่าพนักงานที่อยู่ในบริษัทไทยคอนเทนเนอร์ จำกัด และบริษัทไฟร์แมกซ์ เจเนอรัล จำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่วิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างบริษัทกับระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการปฏิบัติงาน ปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

บริษัท	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่				
		บริษัทไทยคอนเทนเนอร์ จำกัด	บริษัทไฟร์แมกซ์ เจเนอรัล จำกัด	บริษัทไฟร์แมกซ์ เจเนอรัล จำกัด	บริษัทสามาย คอนเทนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด	บริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด
บริษัทไทยคอนเทนเนอร์ จำกัด	3.32	-	0.0000	-0.3227*	-0.2831*	
บริษัทไฟร์แมกซ์ เจเนอรัล จำกัด	3.32		-	-0.3227*	-0.2831*	
บริษัทสามาย คอนเทนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด	3.64			-	0.0396	
บริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด	3.60				-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่อยู่ในบริษัทสามาย คอนเนนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด มีระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการปฏิบัติงานสูงกว่าพนักงานที่อยู่ในบริษัทไทยคอนเนนเนอร์ จำกัด และบริษัทไพรเมกซ์ เจเนอรัล จำกัด และพนักงานที่อยู่ในบริษัท บางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด มีระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติงานสูงกว่าพนักงานที่อยู่ในบริษัทไทยคอนเนนเนอร์ จำกัด และบริษัทไพรเมกซ์ เจเนอรัล จำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่วิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างบริษัทกับระดับความผูกพันต่อองค์การด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี ปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

บริษัท	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่				
		บริษัทไทยคอนเนนเนอร์ จำกัด	บริษัทไพรเมกซ์ เจเนอรัล จำกัด	บริษัทสามาย คอนเนนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด	บริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด	
บริษัทไทยคอนเนนเนอร์ จำกัด	3.15	-	0.0228	-0.5160*	-0.2725*	
บริษัทไพรเมกซ์ เจเนอรัล จำกัด	3.13		-	-0.5388*	-0.2953*	
บริษัทสามาย คอนเนนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด	3.67			-	0.2435*	
บริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด	3.42				-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่อยู่ในบริษัทสามาย คอนเนนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด มีระดับความผูกพันต่อองค์การด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี สูงกว่าพนักงานที่อยู่ในบริษัทไทยคอนเนนเนอร์ จำกัด และบริษัทไพรเมกซ์ เจเนอรัล จำกัด พนักงานที่อยู่ในบริษัท บางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด มีระดับความผูกพันในงานด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี สูงกว่าพนักงานที่อยู่ในบริษัทไทยคอนเนนเนอร์ จำกัด และบริษัทไพรเมกซ์ เจเนอรัล จำกัด และพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่อยู่ในบริษัทสามาย คอนเนนเนอร์

อุตสาหกรรม จำกัด มีระดับความผูกพันต่อองค์การด้านความมุ่งมั่นของรักภักดี สูงกว่าพนักงานที่อยู่ในบริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่วิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างบริษัทกับระดับความผูกพันต่อองค์กรรวม 3 ด้าน ปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

บริษัท	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่			
		บริษัทไทยคอนเทนเนอร์ จำกัด	บริษัทไฟร์แมกซ์ เจเนอรัล จำกัด	บริษัทสามาย คอนเทนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด	บริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด
บริษัทไทยคอนเทนเนอร์ จำกัด	3.28	-	0.0101	-0.3876*	-0.2841*
บริษัทไฟร์แมกซ์ เจเนอรัล จำกัด	3.27	-	-	-0.3978*	-0.2943*
บริษัทสามาย คอนเทนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด	3.67	-	-	-	0.1035
บริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด	3.57	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฝึกในจังหวัดปทุมธานีที่อยู่ในบริษัทสามาย คอนเทนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด มีระดับความผูกพันต่อองค์กรรวม 3 ด้าน สูงกว่าพนักงานที่อยู่ในบริษัทไทยคอนเทนเนอร์ จำกัด และบริษัทไฟร์แมกซ์ เจเนอรัล จำกัด และพนักงานที่อยู่ในบริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด มีระดับความผูกพันในงานรวม 3 ด้าน สูงกว่าพนักงานที่อยู่ในบริษัทไทยคอนเทนเนอร์ จำกัด และบริษัทไฟร์แมกซ์ เจเนอรัล จำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

สมมติฐานที่ 2.2 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันต่อองค์การจำแนกตามจำนวนพนักงานทั้งบริษัท

ระดับ ความผูกพันในองค์การ	จำนวนพนักงานทั้งบริษัท	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ด้านการยอมรับ	ต่ำกว่า 151 คน	76	3.39	0.37	6.17*	0.00
	151 - 200 คน	72	3.69	0.43		
	มากกว่า 200 คน ขึ้นไป	144	3.55	0.63		
ด้านการปฏิบัติงาน	ต่ำกว่า 151 คน	76	3.33	0.39	4.65*	0.01
	151 - 200 คน	72	3.60	0.45		
	มากกว่า 200 คน ขึ้นไป	144	3.47	0.65		
ด้านความมุ่งมั่นของรักภักดี	ต่ำกว่า 151 คน	76	3.16	0.41	5.79*	0.00
	151 - 200 คน	72	3.42	0.43		
	มากกว่า 200 คน ขึ้นไป	144	3.40	0.66		
รวม 3 ด้าน	ต่ำกว่า 151 คน	76	3.29	0.35	5.94*	0.00
	151 - 200 คน	72	3.57	0.39		
	มากกว่า 200 คน ขึ้นไป	144	3.47	0.61		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่ามัธยมิตรระดับความผูกพันในงานจำแนกตามบริษัทที่แตกต่างกัน โดยทำการทดสอบแบบ F พบว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานี ที่มีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทแตกต่างกัน มีค่ามัธยมิตรระดับความผูกพันในงาน ภาพรวมทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2.2 ที่ว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่มีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก

ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทที่แตกต่างกันมีค่ามัชณิระดับความผูกพันต่อองค์การ ค้านการยอมรับ ค้านการปฏิบัติงาน ค้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี และรวมทั้ง 3 ค้านอย่างนี้ นัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างพนักงานที่มีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทแตกต่างกัน มีระดับความผูกพันต่อองค์การค้านการยอมรับแตกต่างกัน ปรากฏดังนี้

จำนวนพนักงานทั้งบริษัท	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่		
		ต่ำกว่า 151 คน	151 - 200 คน	มากกว่า 200 คน
ต่ำกว่า 151 คน	3.39	-	-0.3024*	-0.1581
151 - 200 คน	3.69	-	-	0.1443
มากกว่า 200 คน ขึ้นไป	3.55	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุดสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่อยู่ในบริษัทที่มีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทต่ำกว่า 151 คน มีระดับความผูกพันในงานค้านการยอมรับต่ำกว่าพนักงานที่อยู่ในบริษัทที่มีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทระหว่าง 151 - 200 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างจำนวนพนักงานทั้งบริษัทกับระดับความผูกพันในงานค้านการปฏิบัติงาน ปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

จำนวนพนักงานทั้งบริษัท	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่		
		ต่ำกว่า 151 คน	151 - 200 คน	มากกว่า 200 คน
ต่ำกว่า 151 คน	3.33	-	-0.2744*	-0.1447
151 - 200 คน	3.60	-	-	0.1296
มากกว่า 200 คน ขึ้นไป	3.47	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่อยู่ในบริษัทที่มีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทต่ำกว่า 151 คน มีระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติงานต่ำกว่าพนักงานที่อยู่ในบริษัทที่มีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทระหว่าง 151 - 200 คน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่วิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างจำนวนพนักงานทั้งบริษัทกับระดับความผูกพันต่อองค์การด้านความมุ่งมั่นจรรยาบรรณก็ได้ปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

จำนวนพนักงานทั้งบริษัท	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่		
		ต่ำกว่า 151 คน	151 - 200 คน	มากกว่า 200 คน
ต่ำกว่า 151 คน	3.16	-	-0.2587*	-0.2471*
151 - 200 คน	3.42		-	0.0116
มากกว่า 200 คน ขึ้นไป	3.40			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่อยู่ในบริษัทที่มีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทต่ำกว่า 151 คน มีระดับความผูกพันในงานด้านความมุ่งมั่นจรรยาบรรณก็ต่ำกว่าพนักงานที่อยู่ในบริษัทที่มีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทระหว่าง 151 - 200 คน และมากกว่า 200 คน ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่วิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างจำนวนพนักงานทั้งบริษัทกับระดับความผูกพันต่อองค์กรรวม 3 ด้านปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

จำนวนพนักงานทั้งบริษัท	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่		
		ต่ำกว่า 151 คน	151 - 200 คน	มากกว่า 200 คน
ต่ำกว่า 151 คน	3.29	-	-0.2785*	-0.1833*
151 - 200 คน	3.57		-	0.0952
มากกว่า 200 คน ขึ้นไป	3.47			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่อยู่ในบริษัทที่มีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทต่ำกว่า 151 คน มีระดับความผูกพันในงานรวม 3 ด้านต่ำกว่าพนักงานที่อยู่ในบริษัทที่มีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทระหว่าง 151 - 200 คน และมากกว่า 200 คน ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

สมมติฐานที่ 2.3 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันต่อองค์การจำแนกตามตำแหน่งงาน

ระดับ ความผูกพันในองค์การ	ตำแหน่งงาน	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ด้านการยอมรับ	ผู้บริหารระดับสูง/กลาง/ต้น (กรรมการ ผู้จัดการ/ผจก.ฝ่าย/ Super)	9	4.10	0.66	5.50*	0.00
	พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในสำนักงาน	65	3.48	0.70		
	พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในโรงงาน	218	3.53	0.46		
	ผู้บริหารระดับสูง/กลาง/ต้น (กรรมการ ผู้จัดการ/ผจก.ฝ่าย/ Super)	9	4.10	0.70	6.59*	0.00
ด้านการปฏิบัติงาน	พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในสำนักงาน	65	3.40	0.75		
	พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในโรงงาน	218	3.46	0.46		
	ผู้บริหารระดับสูง/กลาง/ต้น (กรรมการ ผู้จัดการ/ผจก.ฝ่าย/ Super)	9	4.16	0.67	10.67*	0.00
	พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในสำนักงาน	65	3.35	0.73		
ด้านความผูกพันของรักภักดี	พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในโรงงาน	218	3.31	0.47		
	ผู้บริหารระดับสูง/กลาง/ต้น (กรรมการ ผู้จัดการ/ผจก.ฝ่าย/ Super)	9	4.12	0.67	8.33*	0.00
	พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในสำนักงาน	65	3.41	0.70		
	พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในโรงงาน	218	3.43	0.42		
รวม 3 ด้าน	ผู้บริหารระดับสูง/กลาง/ต้น (กรรมการ ผู้จัดการ/ผจก.ฝ่าย/ Super)	9	4.10	0.66	5.50*	0.00
	พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในสำนักงาน	65	3.48	0.70		
	พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในโรงงาน	218	3.53	0.46		
	ผู้บริหารระดับสูง/กลาง/ต้น (กรรมการ ผู้จัดการ/ผจก.ฝ่าย/ Super)	9	4.10	0.70	6.59*	0.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากการที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่ามัชณิมระดับความผูกพันต่อองค์การ จำแนกตามตำแหน่งงานที่แตกต่างกัน โดยทำการทดสอบแบบ F พบว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี ที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีค่ามัชณิมระดับความผูกพันต่อองค์การ ภาพรวมทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2.3 ที่ว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีตำแหน่งงานที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี ที่มีตำแหน่งงานที่แตกต่างกันมีค่ามัชณิมระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการยอมรับ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านความมุ่งมั่นจริงจังภักดี และรวมทั้ง 3 ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างพนักงานที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีระดับความผูกพันในงานด้านการยอมรับแตกต่างกัน ปรากฏดังนี้

ตำแหน่งงาน	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่			
		ผู้บริหารระดับสูง/กลาง/ด้าน ^(กรรมการผู้จัดการ/ผจก.ฝ่าย/ผจก.ฝ่าย Super)	พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในสำนักงาน	พนักงานฝ่าย	พนักงานฝ่าย
ผู้บริหารระดับสูง/กลาง/ด้าน ^(กรรมการผู้จัดการ/ผจก.ฝ่าย/ผจก.ฝ่าย Super)	4.10	-	0.6167*	0.5646*	
พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในสำนักงาน	3.48		-	-0.0521	
พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในโรงงาน	3.53			-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีตำแหน่งงานเป็นผู้บริหารระดับสูง/กลาง/

ต้น (กรรมการผู้จัดการ/พจก.ฝ่าย/ Super) มีระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการยอมรับสูงกว่า พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในสำนักงาน และพนักงานฝ่ายปฏิบัติการในโรงงาน อายุร่วมกัน 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างตำแหน่งกับระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการปฏิบัติงาน ปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

ตำแหน่งงาน	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่		
		ผู้บริหารระดับสูง/ กลาง/ต้น (กรรมการผู้จัดการ/ พจก.ฝ่าย/ Super)	พนักงานฝ่าย ปฏิบัติการใน สำนักงาน	พนักงานฝ่าย ปฏิบัติการใน โรงงาน
ผู้บริหารระดับสูง/กลาง/ต้น (กรรมการผู้จัดการ/พจก.ฝ่าย/ Super)	4.10	-	0.7005*	0.6380*
พนักงานฝ่ายปฏิบัติการใน สำนักงาน	3.40	-	-	-0.0625
พนักงานฝ่ายปฏิบัติการใน โรงงาน	3.46	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีตำแหน่งงานเป็นผู้บริหารระดับสูง/กลาง/ต้น (กรรมการผู้จัดการ/พจก.ฝ่าย/ Super) มีระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติงานสูงกว่า พนักงานที่มีตำแหน่งเป็นพนักงานฝ่ายปฏิบัติการในสำนักงาน และพนักงานฝ่ายปฏิบัติการในโรงงาน อายุร่วมกัน 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างตำแหน่งกับระดับความผูกพันในงานด้านความมุ่งมั่นจริงจังภักดี ปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายวู่				
ตำแหน่งงาน	\bar{X}	ผู้บริหารระดับสูง/		
		กลาง/ต้น	พนักงานฝ่าย	พนักงานฝ่าย
		(กรรมการ	ปฏิบัติการใน	ปฏิบัติการใน
ผู้จัดการ/ผจก.		สำนักงาน		โรงงาน
ฝ่าย/ Super)				
ผู้บริหารระดับสูง/กลาง/ต้น (กรรมการผู้จัดการ/ผจก.ฝ่าย/ Super)	4.16	-	0.8084*	0.8552*
พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในสำนักงาน	3.35	-	-	0.0468
พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในโรงงาน	3.31	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายวู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีตำแหน่งงานเป็นผู้บริหารระดับสูง/กลาง/ต้น (กรรมการผู้จัดการ/ผจก.ฝ่าย/ Super) มีระดับความผูกพันต่อองค์กรด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดีสูงกว่าพนักงานที่มีตำแหน่งเป็นพนักงานฝ่ายปฏิบัติการในสำนักงาน และพนักงานฝ่ายปฏิบัติการในโรงงาน อีกทั้งมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายวู่วิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างตำแหน่งกับระดับความผูกพันในงานรวม 3 ด้านปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายวู่				
ตำแหน่งงาน	\bar{X}	ผู้บริหารระดับสูง/		
		กลาง/ต้น	พนักงานฝ่าย	พนักงานฝ่าย
		(กรรมการผู้จัดการ/ ผจก.ฝ่าย/ Super)	ปฏิบัติการใน สำนักงาน	ปฏิบัติการใน โรงงาน
ผู้บริหารระดับสูง/กลาง/ต้น (กรรมการผู้จัดการ/ผจก.ฝ่าย/ Super)	4.12	-	0.7085*	0.6859*
พนักงานฝ่ายปฏิบัติการใน สำนักงาน	3.41	-	-	-0.0226
พนักงานฝ่ายปฏิบัติการใน โรงงาน	3.43	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ช่างด้าน แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่มีตำแหน่งงานเป็นผู้บริหารระดับสูง/กลาง/ด้าน (กรรมการผู้จัดการ/ผจก.ฝ่าย/ Super) มีระดับความผูกพันในงานรวม 3 ด้าน สูงกว่าพนักงานที่มีตำแหน่งเป็นพนักงานฝ่ายปฏิบัติการในสำนักงาน และพนักงานฝ่ายปฏิบัติการในโรงงาน อายุที่นี้นัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

สมมติฐานที่ 2.4 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์กรที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันในงานจำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน

ระดับ ความผูกพันในองค์กร	ลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ด้านการยอมรับ	ฝ่ายผลิต	201	3.53	0.49	3.96*	0.00
	ฝ่ายการตลาด	22	3.27	0.57		
	ฝ่ายจัดหา/ขนส่ง	31	3.59	0.41		
	ฝ่ายบริหาร	24	3.87	0.63		
	ฝ่ายวิศวกรรม/สารสนเทศ	14	3.48	0.86		
ด้านการปฏิบัติงาน	ฝ่ายผลิต	201	3.46	0.50	3.98*	0.00
	ฝ่ายการตลาด	22	3.19	0.53		
	ฝ่ายจัดหา/ขนส่ง	31	3.43	0.54		
	ฝ่ายบริหาร	24	3.82	0.67		
	ฝ่ายวิศวกรรม/สารสนเทศ	14	3.48	0.91		
ด้านความมุ่งมั่นของรักภักดี	ฝ่ายผลิต	201	3.31	0.50	4.13*	0.00
	ฝ่ายการตลาด	22	3.12	0.55		
	ฝ่ายจัดหา/ขนส่ง	31	3.40	0.51		
	ฝ่ายบริหาร	24	3.71	0.73		
	ฝ่ายวิศวกรรม/สารสนเทศ	14	3.46	0.93		

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ระดับ ความผูกพันในองค์การ	ลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
รวม 3 ด้าน	ฝ่ายผลิต	201	3.43	0.45	4.45*	0.00
	ฝ่ายการตลาด	22	3.19	0.52		
	ฝ่ายจัดหา/ขนส่ง	31	3.47	0.44		
	ฝ่ายบริหาร	24	3.80	0.66		
	ฝ่ายวิศวกรรม/สารสนเทศ	14	3.47	0.88		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่ามัชณิระดับความผูกพันต่อองค์การ จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันที่แตกต่างกัน โดยทำการทดสอบแบบ F พบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันแตกต่างกัน มีค่ามัชณิระดับความผูกพันในงาน ภาพรวมทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2.4 ที่ว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี ที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันที่แตกต่างกันมีค่ามัชณิระดับความผูกพันในงานด้านการยอมรับ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี และรวมทั้ง 3 ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เพื่อกับ 0.05

ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างพนักงานที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันแตกต่างกัน มีระดับความผูกพันต่อองค์การ ด้านการยอมรับแตกต่างกัน ปรากฏดังนี้

ตำแหน่งงาน	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่				
		ฝ่ายผลิต	ฝ่ายการตลาด	ฝ่ายจัดหา/ขนส่ง	ฝ่ายบริหาร	ฝ่ายวิศวกรรม/สารสนเทศ
ฝ่ายผลิต	3.53	-	0.2602	-0.0599	-0.3378	0.0517
ฝ่ายการตลาด	3.27		-	-0.3201	-0.5981*	-0.2085
ฝ่ายจัดหา/ขนส่ง	3.59			-	-0.2779	0.1116
ฝ่ายบริหาร	3.87				-	0.3896
ฝ่ายวิศวกรรม/ สารสนเทศ	3.48					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันเป็นฝ่ายการตลาด มีระดับความผูกพันในงานด้านการยอมรับต่ำกว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันเป็นฝ่ายบริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่วิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันกับระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติงาน ปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

ตำแหน่งงาน	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่				
		ฝ่ายผลิต	ฝ่ายการตลาด	ฝ่ายจัดหา/ขนส่ง	ฝ่ายบริหาร	ฝ่ายวิศวกรรม/สารสนเทศ
ฝ่ายผลิต	3.46	-	0.2680	0.0334	-0.3595	-0.0163
ฝ่ายการตลาด	3.19		-	-0.2346	-0.6275*	-0.2843
ฝ่ายจัดหา/ขนส่ง	3.43			-	-0.3929	-0.0497
ฝ่ายบริหาร	3.82				-	0.3433
ฝ่ายวิศวกรรม/ สารสนเทศ	3.48					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันเป็นฝ่ายการตลาด มีระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการปฏิบัติงานต่ำกว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันเป็นฝ่ายบริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่วิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันกับระดับความผูกพันในงานด้านความมุ่งมั่นจรรยากรักภักดี ปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

ตำแหน่งงาน	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่				
		ฝ่ายผลิต	ฝ่ายการตลาด	ฝ่ายจัดหา/ขนส่ง	ฝ่ายบริหาร	ฝ่ายวิชากรรม/สารสนเทศ
ฝ่ายผลิต	3.31	-	0.1890	-0.0963	-0.4078*	-0.1552
ฝ่ายการตลาด	3.12		-	-0.2853	-0.5968*	-0.3442
ฝ่ายจัดหา/ขนส่ง	3.40			-	-0.3115	-0.0589
ฝ่ายบริหาร	3.71				-	0.2526
ฝ่ายวิชากรรม/ สารสนเทศ	3.46					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันเป็นฝ่ายผลิต และฝ่ายการตลาด มีระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการปฏิบัติงานต่ำกว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันเป็นฝ่ายบริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่วิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันกับระดับความผูกพันในงานรวม 3 ด้าน ปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ตำแหน่งงาน	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่				
		ฝ่ายผลิต	ฝ่ายการตลาด	ฝ่ายจัดหา/ขนส่ง	ฝ่ายบริหาร	ฝ่ายวิศวกรรม/สารสนเทศ
ฝ่ายผลิต	3.43	-	0.2391	-0.0409	-0.3684*	-0.0399
ฝ่ายการตลาด	3.19		-	-0.2800	-0.6075*	-0.2790
ฝ่ายจัดหา/ขนส่ง	3.47			-	-0.3275	0.0010
ฝ่ายบริหาร	3.80				-	0.3285
ฝ่ายวิศวกรรม/ สารสนเทศ	3.47					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันเป็นฝ่ายผลิต และฝ่ายการตลาด มีระดับความผูกพันต่อองค์กรรวม 3 ด้าน ต่ำกว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันเป็นฝ่ายบริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

สมมติฐานที่ 2.5 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์กรที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันในงานจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงาน

ระดับ ความผูกพันในองค์กร	ลักษณะการมีส่วน ร่วมในการทำงาน	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ด้านการยอมรับ	มากที่สุด	3	3.67	0.00	5.68*	0.00
	มาก	121	3.60	0.51		
	ปานกลาง	155	3.54	0.50		
	น้อย	13	2.97	0.88		

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ระดับ ความผูกพันในองค์การ	ลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงาน	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ด้านการปฏิบัติงาน	มากที่สุด	3	3.59	0.13	4.83*	0.00
	มาก	121	3.51	0.55		
	ปานกลาง	155	3.47	0.52		
	น้อย	13	2.91	0.82		
ด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี	มากที่สุด	3	3.56	0.19	1.67	0.17
	มาก	121	3.36	0.59		
	ปานกลาง	155	3.35	0.53		
	น้อย	13	3.02	0.69		
รวม 3 ด้าน	มากที่สุด	3	3.60	0.11	4.30*	0.01
	มาก	121	3.49	0.52		
	ปานกลาง	155	3.45	0.47		
	น้อย	13	2.97	0.77		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่ามัชฌิมระดับความผูกพันต่อองค์การ จำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานที่แตกต่างกัน โดยทำการทดสอบแบบ F พบร่วมกับพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี ที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานแตกต่างกัน มีค่ามัชฌิมระดับความผูกพันต่อองค์การ ภาพรวมทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2.4 ที่ว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี ที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานที่แตกต่างกันมีค่ามัชฌิมระดับความผูกพันในงานด้านการยอมรับ ด้านการปฏิบัติงาน และรวมทั้ง 3 ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างพนักงานที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานแตกต่างกัน มีระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการยอมรับแตกต่างกัน ปรากฏดังนี้

ลักษณะการมีส่วนร่วม ในการทำงาน	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่			
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
มากที่สุด	3.67	-	0.0680	0.1276	0.6923
มาก	3.60	-	-	0.0596	0.6244*
ปานกลาง	3.54	-	-	-	0.5647*
น้อย	2.97	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานในระดับปานกลาง และมาก มีระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการยอมรับสูงกว่าพนักงานที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานในระดับน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานกับระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติงาน ปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

ลักษณะการมีส่วนร่วม ในการทำงาน	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่			
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
มากที่สุด	3.59	-	0.0784	0.1195	0.6781
มาก	3.51	-	-	0.0411	0.5997*
ปานกลาง	3.47	-	-	-	0.5586*
น้อย	2.91	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานในระดับปานกลาง และมาก มีระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการปฏิบัติงานสูงกว่าพนักงานที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานในระดับน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่วิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานกับระดับความผูกพันต่อองค์กรรวม 3 ด้าน ปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

ลักษณะการมีส่วนร่วม ในการทำงาน	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่			
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย
มากที่สุด	3.60	-	0.1130	0.1512	0.6363
มาก	3.49	-	-	0.0381	0.5232*
ปานกลาง	3.45	-	-	-	0.4851*
น้อย	2.97	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานในระดับปานกลาง และมาก มีระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการปฏิบัติงานสูงกว่าพนักงานที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานในระดับน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

สมมติฐานที่ 2.6 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะการติดต่อสื่อสารแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์กรที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันต่อองค์การจำแนกตามลักษณะการติดต่อสื่อสาร

ระดับความผูกพันในองค์กร	ลักษณะการติดต่อสื่อสาร	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ด้านการยอมรับ	ลายลักษณ์อักษร	33	3.43	0.92	1.74	0.16
	วาจา	249	3.55	0.46		
	ทางคอมพิวเตอร์	7	3.92	0.64		
	ทางโทรศัพท์	3	3.37	0.17		
ด้านการปฏิบัติงาน	ลายลักษณ์อักษร	33	3.32	0.97	2.34	0.07
	วาจา	249	3.47	0.47		
	ทางคอมพิวเตอร์	7	3.92	0.77		
	ทางโทรศัพท์	3	3.48	0.28		
ด้านความมุ่งมั่นของรักภักดี	ลายลักษณ์อักษร	33	3.38	0.89	3.02*	0.03
	วาจา	249	3.32	0.49		
	ทางคอมพิวเตอร์	7	3.95	0.76		
	ทางโทรศัพท์	3	3.22	0.11		
รวม 3 ด้าน	ลายลักษณ์อักษร	33	3.38	0.92	2.32	0.08
	วาจา	249	3.45	0.43		
	ทางคอมพิวเตอร์	7	3.93	0.72		
	ทางโทรศัพท์	3	3.36	0.12		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบค่ามัชฌิมระดับความผูกพันต่อองค์การจำแนกตามลักษณะการติดต่อสื่อสารที่แตกต่างกัน โดยทำการทดสอบแบบ F พบว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี ที่มีลักษณะการติดต่อสื่อสารแตกต่างกัน มีค่ามัชฌิมระดับความผูกพันในงาน ภาพรวมทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกัน

จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2.5 ที่ว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะการติดต่อสื่อสารแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัด

ปทุมธานี ที่มีลักษณะการติดต่อสื่อสารที่แตกต่างกันมีค่ามัชฌิมระดับความผูกพันต่อองค์การด้านความมุ่งมั่นของรักภักดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างพนักงานที่มีลักษณะการติดต่อสื่อสารแตกต่างกัน มีระดับความผูกพันในงานด้านความมุ่งมั่นของรักภักดี แตกต่างกัน ปรากฏดังนี้

ลักษณะการมีส่วนร่วม ในการทำงาน	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่			
		เลขลักษณะ อักษร	วาจา	ทาง คอมพิวเตอร์	ทางโทรศัพท์
ลายลักษณ์อักษร	3.38	-	0.0592	-0.5719	0.1582
วาจา	3.32		-	-0.6311*	0.0991
ทางคอมพิวเตอร์	3.95			-	0.7302
ทางโทรศัพท์	3.22				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกพูดในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะการติดต่อสื่อสารด้วยวาจา มีระดับความผูกพันต่อองค์การด้านความมุ่งมั่นของรักภักดีมากกว่าพนักงานที่มีลักษณะการติดต่อสื่อสารทางคอมพิวเตอร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

สมมติฐานที่ 2.7 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกพูดในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะการบริหารและควบคุมงานแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการทดสอบระดับความผูกพันในงานจำแนกตามลักษณะการบริหารและความคุณงาน

ระดับ ความผูกพันในองค์การ	ลักษณะการบริหาร และความคุณงาน	จำนวน	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ด้านการยอมรับ	แบบเด็จก้าว	50	3.31	0.32	5.85*	0.00
	แบบประชาธิปไตย	239	3.59	0.56		
	แบบเสรีนิยม	3	3.56	0.78		
ด้านการปฏิบัติงาน	แบบเด็จก้าว	50	3.24	0.30	5.09*	0.01
	แบบประชาธิปไตย	239	3.51	0.58		
	แบบเสรีนิยม	3	3.67	0.88		
ด้านความมุ่งมั่นของรักภักดี	แบบเด็จก้าว	50	3.10	0.32	6.76*	0.00
	แบบประชาธิปไตย	239	3.39	0.59		
	แบบเสรีนิยม	3	3.85	0.79		
รวม 3 ด้าน	แบบเด็จก้าว	50	3.22	0.26	6.55*	0.00
	แบบประชาธิปไตย	239	3.49	0.54		
	แบบเสรีนิยม	3	3.69	0.79		

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α 0.05

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบริร์ยนที่บันทึกมีระดับความผูกพันต่อองค์การ จำแนกตามลักษณะการบริหารและความคุณงานที่แตกต่างกัน โดยทำการทดสอบแบบ F พบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกพูกในจังหวัดปทุมธานี ที่มีลักษณะการบริหารและความคุณงานแตกต่างกัน มีค่ามัชณิระดับความผูกพันในงาน ภาพรวมทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน

จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2.6 ที่ว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกพูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะการบริหารและความคุณงานที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานที่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกพูกในจังหวัดปทุมธานี ที่มีลักษณะการบริหารและความคุณงานที่แตกต่างกันมีค่ามัชณิระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการยอมรับ ด้านการปฏิบัติงาน ด้านความมุ่งมั่นของรักภักดี และรวมทั้ง 3 ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างพนักงานที่มีลักษณะการบริหารและควบคุมงานแตกต่างกัน มีระดับความผูกพันในงานด้านการยอมรับแตกต่างกัน ปรากฏดังนี้

ลักษณะการมีส่วนร่วม ในการทำงาน	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่		
		แบบเด็จการ	แบบประชาธิปไตย	แบบเสรีนิยม
แบบเด็จการ	3.31	-	-0.2792*	-0.2467
แบบประชาธิปไตย	3.59	-	-	0.0325
แบบเสรีนิยม	3.56	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะการบริหารและควบคุมงานแบบประชาธิปไตยมีระดับความผูกพันในงานด้านการยอมรับสูงกว่าพนักงานที่มีลักษณะการบริหารและควบคุมงานแบบเด็จการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างลักษณะการบริหารและควบคุมงานกับระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติงาน ปรากฏดังตารางข้างล่างนี้

ลักษณะการมีส่วนร่วม ในการทำงาน	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่		
		แบบเด็จการ	แบบประชาธิปไตย	แบบเสรีนิยม
แบบเด็จการ	3.24	-	-0.2660*	-0.4222
แบบประชาธิปไตย	3.51	-	-	-0.1562
แบบเสรีนิยม	3.67	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะการบริหารและควบคุมงานแบบประชาธิปไตยมีระดับความผูกพันต่่องค์การด้านการปฏิบัติงาน สูงกว่าพนักงานที่มีลักษณะการบริหารและควบคุมงานแบบเด็จการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่วิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างลักษณะการบริหารและความคุณงานกับระดับความผูกพันต่อองค์การด้านความมุ่งมั่นของรักภักดีปราภูดังตารางข้างล่างนี้

ลักษณะการมีส่วนร่วม ในการทำงาน	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่		
		แบบเด็จการ	แบบประชาธิปไตย	แบบเสรีนิยม
แบบเด็จการ	3.10	-	-0.2836*	-0.7496
แบบประชาธิปไตย	3.39	-	-	-0.4660
แบบเสรีนิยม	3.85	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุดสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะการบริหารและความคุณงานแบบประชาธิปไตย มีระดับความผูกพันต่อองค์การด้านความมุ่งมั่นของรักภักดีสูงกว่าพนักงานที่มีลักษณะการบริหารและความคุณงานแบบเด็จการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่วิธีของ Scheffe เพื่อหาความแตกต่างระหว่างลักษณะการบริหารและความคุณงานกับระดับความผูกพันต่อองค์การรวม 3 ด้าน ปราภูดังตารางข้างล่างนี้

ลักษณะการมีส่วนร่วม ในการทำงาน	\bar{X}	ความแตกต่างทางค่าเฉลี่ยรายคู่		
		แบบเด็จการ	แบบประชาธิปไตย	แบบเสรีนิยม
แบบเด็จการ	3.22	-	-0.2763*	-0.4728
แบบประชาธิปไตย	3.49	-	-	-0.1965
แบบเสรีนิยม	3.69	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ $\alpha = 0.05$

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าพนักงานอุดสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะการบริหารและความคุณงานแบบ

ประชาธิปัตย์ มีระดับความผูกพันต่อองค์กรรวม 3 ด้าน สูงกว่าพนักงานที่มีลักษณะการบริหาร และควบคุมงานแบบเด็ดขาดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เนื้อหาสาระของข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

จากการสอบถามด้วยคำถามปลายเปิดให้พนักงานอุดสาಹกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี แสดงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในทางการบริหารจัดการที่จะทำให้พนักงานมีความเต็มใจในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพเต็มกำลังความสามารถและมีความจงรักภักดีต่อบริษัทต่อไป ปรากฏว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนนี้มาแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่เตรียมเนื้อหาที่ให้คนตอบคนละ 1-5 ประเด็น รวมจำนวนที่ตอบทั้งหมด 96 ประเด็นซึ่งสามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญและแสดงจำนวนร้อยละดังแสดงในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการวิเคราะห์เนื้อหาสาระของข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ลักษณะทางการบริการ	จำนวน (n=96)	ร้อยละ (100.0)
1) บุคลากรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	42	43.8
2) การประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายในบริษัทมีความล่าช้า และไม่ท่วถึง	25	26.0
3) อุปกรณ์ไม่เพียงพอ และขาดการปรับปรุงคุณภาพของอุปกรณ์และเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพในการใช้ปฏิบัติงาน	13	13.5
4) นโยบายของบริษัทไม่เอื้ออำนวยการทำงาน คล่องตัว	10	10.4
5) ขาดการสำรวจความคิดเห็นของพนักงานหลายฝ่าย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป เพื่อให้ได้รับทราบความต้องการและปัญหาของการปฏิบัติงาน	6	6.3

จากตารางที่ 4.20 เห็นได้ว่าประเด็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามีผลต่อการสร้างความผูกพันต้องการมากที่สุด คือ บุคลากรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน (43.8%) รองลงมาเป็นการประชาสัมพันธ์ข่าวสารภายในบริษัทมีความล่าช้าและไม่ทั่วถึง (26.0%) อุปกรณ์มีไม่เพียงพอ และขาดการปรับปรุงคุณภาพของอุปกรณ์และเครื่องมือให้มีประสิทธิภาพในการใช้ปฏิบัติงาน (13.5%) นโยบายของบริษัทไม่เอื้ออำนวยการทำงานคล่องตัว (10.4%) และขาดการสำรวจความคิดเห็นของพนักงานหลายๆ ฝ่าย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป เพื่อให้ได้รับทราบความต้องการและปัญหาของการปฏิบัติงาน (6.3%) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันในองค์การของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1.1.1 ระดับความผูกพันต่อองค์การ ของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับต่ำ

1.1.2 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานีมีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับ ความผูกพันในงานที่แตกต่างกัน

1.1.3 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะงานแตกต่างกัน มีระดับความผูกพันในองค์การแตกต่างกัน

1.2 ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการวิจัยประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 1,081 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Random Sampling จำนวนตัวอย่างเท่ากับ 292 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยรายการคำถาม 4 ส่วนการทดสอบความเที่ยงตรง ใช้วิธีการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงวิชาการ จากการทบทวน

วรรณกรรม และเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการตรวจสอบของผู้เขียนช่วย ส่วนการทดสอบความเชื่อถือได้ใช้การทดสอบด้วยการ Pretest มีค่าสัมประสิทธิ์效ฤทธิ์ของค่อนบรรขของแบบสอบถาม ค่าส่วนที่ 2 = 0.7654 และส่วนที่ 3 = 0.9765

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้ทดสอบแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างตามแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลที่วางไว้ ซึ่งได้ทดสอบแบบสอบถามในช่วงเดือน มกราคม – กุมภาพันธ์ 2552

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกเป็น 4 ตอน ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อจับลักษณะ ล้วนบุคคลด้วยสถิติเชิงพรรณนา โดยใช้ค่าร้อยละ การวิเคราะห์ลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ด้วยค่าสถิติร้อยละ มัชณิมเลขคณิต และท่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการทดสอบสมมติฐานใช้การทดสอบแบบที่และแบบเอฟ การวิเคราะห์ค่าตามป้ายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของพนักงานใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระ (Content Analysis)

1.3 ผลการวิจัย

ในการวิจัยผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยได้ 3 ข้อดังนี้

- 1.3.1 ระดับความผูกพันต่อองค์การ ของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับต่ำ
- 1.3.2 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับ ความผูกพันในงานที่แตกต่างกัน
- 1.3.3 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี ที่มีลักษณะงานแตกต่างกัน มีระดับความผูกพันในองค์การแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สมมติฐานข้อที่ 1 ระดับความผูกพันต่อองค์การ ของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับต่ำ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี มีระดับความผูกพันในงาน \bar{X} รวม 3 ด้าน เท่ากับ 3.45 ซึ่งหมายความว่าระดับความผูกพันต่อองค์การอยู่ในระดับปานกลาง ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกพูก ในจังหวัดปทุมธานี มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน วีระดับ ความผูกพันในงานที่แตกต่างกัน

เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะส่วนบุคคลใน 6 รายงานได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส อาชีวะดับการศึกษาสูงสุด รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบันของผู้ตอบ ซึ่งจากการทดสอบสมมติฐานปรากฏผลดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 2.1 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกพูก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีเพศแตกต่างมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่ามัชณิชระดับความผูกพันในงานจำแนกตามเพศด้วยการทดสอบแบบที่ พนวฯ พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกพูก ในจังหวัดปทุมธานี มีเพศต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานรวมทั้งสามด้าน และความผูกพันด้านการยอมรับ การปฏิบัติงานและความมุ่งใจรักภักดี ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ที่ตั้งไว้ และเมื่อทดสอบด้วยวิธี Scheffe พนวฯ พนักงานเพศหญิง มีระดับความผูกพันต่อองค์กรรวมทั้ง 3 ด้านและรายด้านสูงกว่าพนักงานเพศชาย

สมมติฐานข้อที่ 2.2 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกพูก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ค่ามัชณิมิระดับความผูกพันในงาน จำแนกตาม สถานภาพสมรสโดยการทดสอบแบบเอฟ พนวฯ พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกพูกใน จังหวัดปทุมธานี ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกัน เป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

แต่จากการวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกพูก ใน จังหวัดปทุมธานี ที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงาน ด้านความมุ่งใจรักภักดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 และ เมื่อทดสอบด้วยวิธี Scheffe พนวฯ พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกพูก ในจังหวัด ปทุมธานี ที่มีสถานภาพย่าหรือม่ายจะมีความผูกพันด้านความจริงรักภักดีสูงสุด ($\bar{X} = 3.61$) สำหรับพนักงานที่สถานภาพแยกกันอยู่ จะมีระดับความผูกพันด้านความจริงรักภักดีต่ำกว่า ($\bar{X} = 3.11$)

สมมติฐานาข้อที่ 2.3 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความผูกพันต่อองค์การแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่ามัชณิมระดับความผูกพันในงาน จำแนกตามอายุโดย การทดสอบแบบออฟ พบว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มี อายุแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ณ ระดับแอลfa เท่ากับ 0.05 เป็นการยอมรับสมมติฐานาที่ตั้งไว้

เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ใน จังหวัดปทุมธานี ที่อายุแตกต่างกัน มีระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติ และด้านความ จริงกักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfa เท่ากับ 0.05 ซึ่งจากการวิเคราะห์ รายคู่ด้วยวิธีทาง Scheffe พบว่าพนักงานกลุ่มนี้มีอายุ 31 – 35 ปี มีระดับความผูกพันใน งานสูงสุด ($\bar{X} = 3.59$)

สมมติฐานาข้อที่ 2.4 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานี ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ค่ามัชณิมระดับความผูกพันในงาน จำแนกตามระดับ การศึกษาสูงสุดแตกต่างกัน โดยการทดสอบแบบออฟ พบว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษ ถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพัน ในงานทั้ง 3 ด้านที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfa เท่ากับ 0.05 เป็น การยอมรับสมมติฐานาที่ตั้งไว้

เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัด ปทุมธานี ที่มีระดับการศึกษาสูงสุด มีระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติ และด้านความ จริงกักษะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfa เท่ากับ 0.05 ซึ่งจากการวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีทาง Scheffe พบว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย/ปวช. ($\bar{X} = 3.44$)

สมมติฐานาข้อที่ 2.5 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่มี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่ามัชณิมระดับความผูกพันในงานจำแนกตามรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน โดยการทดสอบแบบที่ พบว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัด

ปทุมธานี ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติ และด้านความจริงกักษณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยด้วยวิธีทาง Scheffe พบว่าพนักงานที่มีรายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 10,001 บาทขึ้นไป มีระดับความผูกพันเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.40$)

สมมติฐานข้อที่ 2.6 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบันแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับ ระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์เบริบันเทียบค่ามัชพิมระดับความผูกพันในงาน จำแนกตามระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบันแตกต่างกัน โดยการทดสอบแบบเอฟ พบว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบัน มีระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติ และด้านความจริงกักษณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีทาง Scheffe พบว่าพนักงานที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบันตั้งแต่ปัจจุบันมากกว่า 6 ปีมีระดับความผูกพันในงานรวม 3 ด้าน สูงกว่าพนักงานที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบัน 1 - 3 ปี และ 4 - 6 ปี และพนักงานที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบันมากกว่า 6 ปี มีระดับความผูกพันในงานรวม 3 ด้านสูงกว่าพนักงานที่มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบัน 1 - 3 ปี 4 - 6 ปี

สมมติฐานข้อที่ 3 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีลักษณะงานแตกต่างกัน มีระดับความผูกพันต่อองค์การแตกต่างกัน

เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาลักษณะงานเป็น 6 รายการ ได้แก่ บริษัท จำนวนพนักงานทั้ง บริษัท ตำแหน่งงาน ลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน ลักษณะการติดต่อสื่อสาร ลักษณะการบริหารและความคุณงาน ซึ่งจากการทดสอบสมมติฐานปรากฏผลดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 3.1 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่อยู่ในบริษัทที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์กรที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่ามัชณิระดับความผูกพันในงาน จำแนกตามบริษัทที่แตกต่างกัน โดยการทดสอบแบบเอฟ พบว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีอยู่ในบริษัทแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfa เท่ากับ 0.05 เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีอยู่ในบริษัทแตกต่างกัน มีระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติ และด้านความจริงกัดดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfa เท่ากับ 0.05 ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีทาง Scheffe พบว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่อยู่ในบริษัทสามาย คอนเทนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด มีระดับความผูกพันในงานรวม 3 ด้าน สูงกว่าพนักงานที่อยู่ในบริษัทไทรคอนเทนเนอร์ จำกัด และบริษัทไพรแมกซ์ เจเนอรัล จำกัด และพนักงานที่อยู่ในบริษัทบริษัทบางกอกบรรจุภัณฑ์ จำกัด มีระดับความผูกพันในงานรวม 3 ด้าน สูงกว่าพนักงานที่อยู่ในบริษัทไพรแมกซ์ เจเนอรัล จำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3.2 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานี จำนวนพนักงานทั้งบริษัทแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์กรที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่ามัชณิระดับความผูกพันในงาน จำแนกตามจำนวนพนักงานทั้งบริษัทแตกต่างกัน โดยการทดสอบแบบเอฟ พบว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfa เท่ากับ 0.05 เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานี ที่มีความจำนวนพนักงานทั้งบริษัทแตกต่างกัน ที่มีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทต่ำกว่า 151 คน มี

ระดับความผูกพันในงานรวม 3 ด้านต่ำกว่าพนักงานที่มีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทระหว่าง 151 - 200 คน และมากกว่า 200 คน จึงไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3.3 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่ามัชณิระดับความผูกพันในงาน จำแนกตามตำแหน่งที่แตกต่างกัน โดยการทดสอบแบบอef พนว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีตำแหน่งงานเป็นผู้บริหารระดับสูง/กลาง/ต้น (กรรมการผู้จัดการ/พจก.ฝ่าย/ Super) มีระดับความผูกพันในงานรวม 3 ด้าน สูงกว่าพนักงานที่มีตำแหน่งเป็นพนักงานฝ่ายปฏิบัติการในลักษณะ และพนักงานฝ่ายปฏิบัติการในโรงงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3.4 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่ามัชณิระดับความผูกพันในงาน จำแนกตามลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันที่แตกต่างกัน โดยการทดสอบแบบอef พนว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 เป็นปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน ทางด้านความจริงก้าดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยด้วยวิธีทาง Scheffe พนว่าพนักงานลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน มีระดับความผูกพันเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.38$)

สมมติฐานข้อที่ 3.5 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่มีการมีส่วนร่วมในการทำงานแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์กรที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่ามัชณิระดับความผูกพันในงาน จำแนกตามการมีส่วนร่วมในการทำงานแตกต่างกัน โดยการทดสอบแบบเอฟ พบว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในการการทำงานในปัจจุบันแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfa เท่ากับ 0.05 เป็นปฎิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน ทางด้านความจริงก็คือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfa เท่ากับ 0.05 ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยด้วยวิธีทาง Scheffe พบว่าพนักงานลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน มีระดับความผูกพันเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.38$)

สมมติฐานข้อที่ 3.6 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะการติดต่อสื่อสารแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์กรที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่ามัชณิระดับความผูกพันในงาน จำแนกตามลักษณะตามลักษณะการติดต่อสื่อสารที่แตกต่างกัน โดยการทดสอบแบบเอฟ พบว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีตามลักษณะการติดต่อสื่อสารที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfa เท่ากับ 0.05 เป็นปฎิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีที่มีลักษณะการติดต่อสื่อสารแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์กรที่แตกต่างกันมีระดับความผูกพันในงานรวม 3 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3.7 พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะการบริหารและควบคุมงานแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่ามัชณิมระดับความผูกพันในงาน จำแนกตามลักษณะการบริหารและความคุณงานที่แตกต่างกัน โดยการทดสอบแบบเออฟ พบร่วมกับนักงานอุดสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีความลักษณะการบริหารและความคุณงานที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfa เท่ากับ 0.05 เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุดสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะการบริหารและความคุณงานแบบประชาธิปไตย และแบบเสรีนิยมนี้ระดับความผูกพันในงานรวม 3 ด้าน สูงกว่าพนักงานที่มีลักษณะการบริหารและความคุณงานแบบเผื่อการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ α เท่ากับ 0.05

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ความผูกพันในงานของพนักงานอุดสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 อิทธิพลของปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล

เพศ ผลการวิจัยพบว่า พนักงาน อุดสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี มีเพศแตกต่างกัน ความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานที่แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfa เท่ากับ 0.05 สองค่าลึกลับของผลงานวิจัยของ Hreibinak and Alutto (1972) กฤษกร ดวงสว่าง (2540) ธรรมศักดิ์ ดีสมศักดิ์ (2546) อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่า ผลการวิจัยพบว่าพนักงานอุดสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี เพศหญิง มีค่ามัชณิมระดับความผูกพันในงานสูงกว่าเพศชาย ซึ่งสองค่าลึกลับของผลงานของ Buchanan (1974) ที่ระบุว่าเพศหญิงมีระดับความผูกพันในงานสูงกว่าเพศชาย

สถานภาพสมรส ผลการวิจัยพบว่า พนักงานอุดสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงาน รวมทั้งสามด้าน ไม่แตกต่างกัน แต่ในการวิเคราะห์รายด้านพบว่า มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานด้านความมุ่งใจรักภักดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfa เท่ากับ 0.05 สองค่าลึกลับของผลงานวิจัยทาง Hreibinak and Alutto (1972) Lincoln and Kalleberg (1990) นาแพญ โภมาศwin (2533) กรกฎ พลพาณิช (2540) กฤษกร ดวงสว่าง(2540) พิชญาฤทธิ์ ศิริปัญญา (2545)

อายุ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี มีอายุที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงาน รวมทั้งสามด้านแตกต่างกัน นัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 สอดคล้องกับผลงานวิจัยทาง Hrebininak and Alutto (1972) Franken (1982) นาภาเพ็ญ โภมาศวิน (2533) สำราญ บุญรักษา (2539) กฤษกร ดวงสว่าง (2540) พิชญาฤทธิ์ ศิริปัญญา (2545) ธรรมศักดิ์ ดีสมศักดิ์ (2546) รุจิ อุศศิลป์ศักดิ์ (2546)

ระดับการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานีมีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานรวมทั้งสามด้านที่ไม่แตกต่างกัน แต่ เมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบว่าพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานด้านความมุ่งมั่นรักภักดีที่ แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Hrebininak and Alutto (1972) Franken (1982) Mottaz (1988) ศิริวรรณ ตันตะวิวัฒน์ (2530) กฤษกร ดวงสว่าง(2540) เทียมจันทร์ ศิริธรร(2540) พิชญาฤทธิ์ ศิริปัญญา (2545) ธรรม ศักดิ์ ดีสมศักดิ์ (2546)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ผลการวิจัยพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี มีระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติ และด้านความจงรักภักดีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Watson Wyatt Survey (2000) Mercer Human Resource Survey (2005) พิชญาฤทธิ์ ศิริปัญญา (2545)

ระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบัน ผลการวิจัยพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับระดับ ความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า มีระยะเวลาที่ทำงานจนถึง ปัจจุบัน มีระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติ และด้านความจงรักภักดีแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Buchanan(1973) สำราญ บุญรักษา(2539) กรกฎ พลพานิช (2540) กฤษกร ดวงสว่าง (2540) พิชญาฤทธิ์ ศิริปัญญา (2545) ธรรมศักดิ์ ดีสมศักดิ์ (2546)

2.2 ปัจจัยลักษณะงาน

บริษัท ผลการวิจัยพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี มีอยู่ในบริษัทแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีอยู่ในบริษัทแตกต่างกัน มีระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติ และด้านความจริงรักภักดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Marsh and Mannari (1974) ที่ระบุ วีรธรรมสาธิ (2533)

จำนวนพนักงานทั้งบริษัท ผลการวิจัยพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี มีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีจำนวนพนักงานทั้งบริษัทแตกต่างกัน ระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติ และด้านความจริงรักภักดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Mercer Human Resource Survey (2005)

ตำแหน่งงาน ผลการวิจัยพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี มีมีตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีมีตำแหน่งงานแตกต่างกัน ระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติ และด้านความจริงรักภักดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สารัญ บุญรักษา (2539) พิชญาฤทธิ์ ศิริปัญญา (2545)

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี มีลักษณะงานที่ปฏิบัติ ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถูกฟอก ในจังหวัดปทุมธานี มีลักษณะงานที่ปฏิบัติ ที่แตกต่างกัน ระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติ และด้านความจริงรักภักดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Hall and Schneider (1972) Mercer Human Resource Survey (2005) พิชญาฤทธิ์ ศิริปัญญา (2545)

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี มีลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี มีลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงาน ที่แตกต่างกัน ระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติ และด้านความจริงรักภักดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Luthans (1987) นาภาเพ็ญ โภมาศwin (2533) ชีระ วีธรรมสาธิ (2533)

ลักษณะการติดต่อสื่อสารในการทำงาน ผลการวิจัยพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี มีลักษณะการติดต่อสื่อสารในการทำงานที่แตกต่างกันนี้ ความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันเมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานี มีลักษณะการติดต่อสื่อสารในการทำงาน ที่แตกต่างกัน ระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติ และด้านความจริงรักภักดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นาภาเพ็ญ โภมาศwin (2533) กฤษกร ดวงสว่าง (2540)

ลักษณะการบริหารและควบคุมงาน ผลการวิจัยพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี มีลักษณะการบริหารและควบคุมงาน ที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานทั้ง 3 ด้านแตกต่างกัน เมื่อวิเคราะห์รายด้านพบว่า พนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี มีลักษณะการบริหารและควบคุมงาน ที่แตกต่างกัน ระดับความผูกพันในงานด้านการปฏิบัติ และด้านความจริงรักภักดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับแอลfaเท่ากับ 0.05 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นาภาเพ็ญ โภมาศwin (2533)

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลไนเซ็นต์การของพนักงาน อุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี พนกงานสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยลักษณะบุคคล และปัจจัยลักษณะงานต่อกลไนเซ็นต์การของพนักงานในงาน ที่สามารถนำไปพิจารณาปรับปรุงการบริหารเพื่อสร้างระดับกลไนเซ็นต์การของพนักงานให้สูงขึ้นได้ดังนี้

3.1.1 จากผลการวิจัยพบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับระดับกลไนเซ็นต์การของพนักงาน อุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ที่พบว่าหญิง มีระดับกลไนเซ็นต์การของพนักงานรวมทั้งสามด้านสูงกว่าเพศชาย อุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ควรพิจารณาแนวทางในการบริหาร โดยการสร้างโอกาสความก้าวหน้า ในหน้าที่การทำงาน เช่น การพิจารณาให้เพศชายได้มีส่วนร่วมในการทำงานมากขึ้น

3.1.2 จากการวิจัยพบว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับระดับกลไนเซ็นต์การของพนักงานที่สถานภาพแยกกันอยู่จะมีระดับกลไนเซ็นต์การของพนักงานต่ำกว่า พนักงานที่แต่งงานแล้ว หรือสถานภาพหย่าหรือหม้าย ซึ่งอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ควรให้พนักงานที่มีสถานภาพแยกกันอยู่ มีส่วนร่วมในการทำงานมากขึ้น เพื่อเพิ่มระดับกลไนเซ็นต์การของพนักงาน ลดความต้องกับข้อเสนอแนะของพนักงานในประเด็นที่ต้องการ

3.1.3 จากการวิจัยพบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับระดับกลไนเซ็นต์การของพนักงานที่มีอายุน้อยจะมีระดับกลไนเซ็นต์การของพนักงานต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุมาก ในประเด็นนี้ อุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ควรพิจารณาแนวทางในการบริหาร ควรเปิดโอกาสให้พนักงานที่มีอายุน้อย มีส่วนร่วม และการแสดงความคิดเห็นในการทำงานมากขึ้น

3.1.4 จากการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับกลไนเซ็นต์การของพนักงานในงานด้านความมุ่งใจรักภักดี โดยพนักงานในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีระดับกลไนเซ็นต์การของพนักงานสูง ประเด็นนี้อาจจะพิจารณาได้ว่า ผู้มีระดับการศึกษาน้อยอยู่ในสายงานปฏิบัติการหลัก ซึ่งมีกลไนเซ็นต์การของพนักงานในงาน ควรจัดให้มีการฝึกอบรมความรู้ให้กับพนักงานมีความรู้ในทุกด้านที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ เพื่อการที่พนักงานปฏิบัติงานได้ผลลัพธ์ที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานขององค์กร ลดความต้องกับข้อเสนอแนะของพนักงานในประเด็นที่ต้องการ

3.1.5 จากการวิจัยพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีกลไนเซ็นต์การของพนักงานในงานด้านความมุ่งใจรักภักดี โดยพนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 10,001 บาท ขึ้นไป มี

ระดับความผูกพันในงานเฉลี่ยสูงกว่า พนักงานที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,001 บาท ดังนั้น อุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ควรเพิ่มสวัสดิการ ให้พนักงานอย่าง เหมาะสม ลดคลื่นข้อเสนอแนะของพนักงานในประเด็นที่ต้องการ

3.1.6 จากการวิจัยพบว่า ระยะเวลาที่ทำงาน มีความสัมพันธ์กับความผูกพันในงาน โดยพนักงานที่มีอาชญากรรมมาก มีความสัมพันธ์กับระดับความผูกพันในงานด้านความจริงจังกัดดี ซึ่ง อุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ควรสร้างแรงจูงใจหรือระบบการให้รางวัล กับพนักงานที่อยู่ในองค์การนานนาน ลดคลื่นข้อเสนอแนะของพนักงานในประเด็นที่ต้องการ

3.1.7 จากการวิจัยพบว่า ลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานในระดับปานกลาง และ มาก มีระดับความผูกพันต่อองค์การด้านการปฏิบัติงานสูงกว่าพนักงานที่มีลักษณะการมีส่วนร่วม ในการทำงานในระดับน้อย

3.1.8 จากการวิจัยพบว่า ลักษณะการติดต่อสื่อสารแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับ ระดับความผูกพันในงานที่แตกต่างกัน ซึ่งอุตสาหกรรมกล่องกระดาษลูกฟูก ในจังหวัดปทุมธานี ควรเพิ่มการติดต่อสื่อสารมากขึ้น เช่น การติดต่อทั้งด้วย ragazzi และลายลักษณะอักษร เพื่อสร้าง ความเข้าใจอันดี สร้างความพึงพอใจสูงสุด เพิ่มการประชาสัมพันธ์ที่มากขึ้น ลดคลื่นข้อเสนอแนะของพนักงานในประเด็นที่ต้องการ

3.1.9 จากการวิจัยพบว่า ลักษณะการบริหารและควบคุมงาน พนักงานอุตสาหกรรม กล่องกระดาษลูกฟูกในจังหวัดปทุมธานีที่มีลักษณะการบริหารและควบคุมงานระดับความผูกพัน ในงานที่แตกต่างกัน พนักงานได้รับการบริหารและควบคุมงาน แบบประชาริปไทม์มากที่สุด สร้างสัมพันธ์กับระดับความผูกพันต่อองค์การ

3.1.10 จากการวิจัยพบว่า ควรมีการสำรวจความคิดเห็นของพนักงาน เพื่อนำข้อมูลที่ ได้รับมาปรับปรุง แก้ไข ทั้งในการสวัสดิการ การดำเนินการ การบริหารงาน ให้พนักงานได้รับ อย่างเหมาะสม เช่น การทำตู้รับฟังความคิดเห็นของพนักงาน เพื่อประโยชน์ของบริษัทฯ

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลและปัจจัยลักษณะ การบริหารงานเพียงบางส่วน ควรมีการศึกษาในปัจจัยอื่นๆ เพิ่มเติม

3.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษายังไม่ครอบคลุมความมีการศึกษาเพิ่มเติมใน ส่วนงานและบริษัทฯ อื่น ในจังหวัดปทุมธานี

3.2.3 ควรศึกษาผลกรอบอื่นๆ เช่น สวัสดิการเป็นต้น

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

- กรกฎ พลพานิช (2540) “ปัจจัยที่มีผลต่อความผูกพันต่อองค์การของพนักงานบังคับบัญชาและพนักงานวิชาชีพการตลาด บริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กингพร ทองใบ (2540) “แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจการเกษตร” ใน เอกสารการสอนชุดวิชา ประสบการณ์วิชาชีพธุรกิจการเกษตร หน่วยที่ 1 สาขาวิชาส่งเสริมเกษตรและสหกรณ์ นนทบุรี โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ธรรมศักดิ์ ดีสมศักดิ์ (2546) “ปัจจัยส่วนบุคคลกับความผูกพันในองค์การของพนักงานโรงงาน สายไหม เคดิล อินดัสตรี” การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นาภิเพ็ญ โภมาศวิน (2533) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์การของสมาชิกในองค์การ : ศึกษาเฉพาะกรณีสำนักนายกรัฐมนตรี” สารนิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2540) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการบริหาร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พิชญาฤกุล ศิริปัณณยา (2545) “ศึกษาระดับความผูกพันต่อองค์การ และความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะงานและประสบการณ์ในการงาน กับความผูกพันต่อองค์การของพนักงานไฟฟ้าส่วนภูมิภาค 1 (เชียงใหม่) ภาคเหนือ การค้นคว้าอิสระ สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เริงศักดิ์ เจริญเจ (2543) “ความผูกพันต่อองค์การของพนักงาน ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่ม “บริษัท เอส. พี. อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์บัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง ไสวภา ทรัพย์มากอุดม (2541) “ความมีค่านั้นผูกพันต่อองค์การ : ศึกษาเฉพาะกรณีการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย วิทยานิพนธ์นิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สุรัสวดี ศุวรรณเวช (2549) “การสร้างรูปแบบความผูกพันของพนักงานต่อองค์การ” วารสาร ข้าราชการ. ปีที่ 51 , 3 (พฤษภาคม – มิถุนายน 2549) 127 : 45-59.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2540) 9 in 1 รู้เพื่องเรื่องคัพท์การบริหารธุรกิจ กรุงเทพมหานคร
วิสิทธิ์พัฒนา

อุทิศ เดชะพุติ (2541) “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจุดหมายในอาชีพและความผูกพันต่อ
องค์การของพนักงานระดับปฏิบัติการ ในองค์การภาครัฐและเอกชน” วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

- Allen, N.J. and Meyer, J.P. (1990). “The measurement and antecedents of affective,
Continuance and normative commitment to the organization.” *Journal of
Occupational Psychology*, 63: 1-18
- Angle, H.L. and Perry, J.L. (1987). Organizational commitment : Extension of a concept to
urban mass transit. Working paper, Graduated School of Administration and
Institute of Transportation Studies, University of California, Irvine.
- Becker, H.S. (1964). “Personal Change in adult life.” *Goniometry*, 27 : 40-53.
- Franken, Robert E. (1982) *Human Motivation* California : Brooks.
- Gilmer, B and others (1966) *Industrial Psychology*. New York : McGraw – Hill.
- Hall, Douglas T. Schnicider, Bengamin and Nygren, Harold (1972) “Personal Factors in
Organization Identification.” *Administrative Science* 15 (June).
- Herzberg, F: Mausner, B. and Synderman, B.B. (1959) *The motivation to work*. 2nd ed. New
York : John Wiley & Sons.
- Kanter, R.M. (1968) Commitment and social organization : A study of commitment
mechanisms in Utopian communities”. *American Sociological Review*. 33 (8)
:499.Katz, Daniel and Kahn Robert (1988) *The Social Psychology of
Organizations*. New York: John Wiley & Sons.
- Lincoln, James R. and Kalleberg, Ame L. (1990) *Culture, Control and Commitment*.
Cambrige : Cambrige University Press.
- Nelson, B. (1999). “Low-Cost Ways to Build Employee Commitment”. (Online). Available
<http://www.inc.com/articles/1999/12/16412.html> (19 July 2006.).
- Porter, L.W. and Steers, R.M (1973). “Organization, work, and personal factors in employee
turnover and absenteeism”. *Psychological Bulleting*, 80 : 151 – 176.
- Robbins, S.P. and Coulter, M. 2003. Management. 7 ed. New Jersey : Saddle River.

- Sheldon, M.E. (1971). "Investment and Involvement as Mechanism Producing Commitment to the Organization". *Administrative Science Quarterly*, 16 (6): 143-144.
- Steers, R.M.(1977). Antecedents and Outcomes of Organizational Commitment. *Administrative Science Quarterly*, 22: 46-56.
- Steers,R.M.and Porter,L.W.(1991).*Motivation and Work Behavior*. 5th ed.New York:Mcgraw-Hill.
- Ungson, G.R : Mowday, R.T. and Steers, R.M. (1983) "Employee Commitment to Organizations: A Framework for the Comparative Analysis of Japan and the United States. Presented at the Meetings of the Second Annual Japan – United States Business Conference. Tokyo : Japan.
- Watson, Wyatt. (2000). "Survey Finds Seven Factors that Drive Employee Commitment". (Online). Available <http://www.vault.com/news/main.htm>. (28 August 2006)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันในองค์การของพนักงานอุตสาหกรรมกล่องกระดาษถุงพูก ในจังหวัดปทุมธานี

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ ในหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ข้อมูลของท่านจะเป็นประโยชน์ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง ผู้จัดจึงขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ให้ครบถ้วนส่วนและทุกข้อ

ด้วยความขอบคุณยิ่ง^๑
นางสาวสุพรรณ บัวสร้อย^๒
ผู้วิจัย

แบบสอบถามนี้มี 4 ตอน

- ตอนที่ 1. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะงานของท่านที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน
- ตอนที่ 3. ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องความผูกพันที่มีต่อองค์การ
- ตอนที่ 4. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่
ตรงกับข้อมูลหรือความเห็นของท่าน

1. เพศ

1. () ชาย	2. () หญิง

2. สถานภาพสมรส

1. () โสด	2. () สมรส
3. () หม้าย / หย่า	4. () แยกกันอยู่

3. อายุ

1. () ไม่เกิน 20 ปี	2. () 21 - 25 ปี
3. () 26 - 30 ปี	4. () 31 - 35 ปี
5. () 36 - 40 ปี	6. () มากกว่า 40 ปี

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

1. () ประถมศึกษา	2. () มัธยมศึกษาตอนต้น
3. () มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	4. () อนุปริญญาตรี/ปวส.
5. () ปริญญาตรี	6. () สูงกว่าปริญญาตรี

5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (ค่าจ้าง/เงินเดือน/เบี้ยเลี้ยง/สวัสดิการ และผลประโยชน์ที่เป็นตัวเงิน) ที่ท่านได้รับจากการทำงานในบริษัทนี้

1. () ต่ำกว่า 5,000 บาท	2. () 5,001 – 10,000 บาท
2. () 10,001 – 20,000 บาท	3. () 20,001 – 30,000 บาท
4. () 30,001 – 40,000 บาท	3. () มากกว่า 40,000 บาท

6. ระยะเวลาที่ทำงานจนถึงปัจจุบัน

1. () น้อยกว่า 1 ปี	2. () 1 – 3 ปี
3. () 4 – 6 ปี	4. () 7 – 9 ปี
5. () มากกว่า 10 ปี	

**ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะงาน โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ ตรงกับ
ข้อมูลหรือความเห็นของท่าน**

7. บริษัทของท่านชื่อ

1. () บริษัทไทยคอนเทนเนอร์ จำกัด	2. () บริษัทไพรแมกซ์ เจเนอรัล จำกัด
3. () บริษัทสามาย คอนเทนเนอร์ อุตสาหกรรม จำกัด	4. () บริษัทบางกอกขนส่งมวลชนจำกัด
5. () บริษัทอื่น ๆ (โปรดระบุ.....)	

8. จำนวนพนักงานทั้งบริษัท

1. () ต่ำกว่า 50 คน	2. () 51 – 100 คน
3. () 101 – 150 คน	4. () 151 – 200 คน
5. () 201 – 250 คน	6. () มากกว่า 300 คนขึ้นไป

9. ตำแหน่งงาน

1. () ผู้บริหารระดับสูง/กลาง/ต้น (กรรมการผู้จัดการ/ผจก.ฝ่าย/ Supervisor - Leader)	
2. () พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในสำนักงาน	3. () พนักงานฝ่ายปฏิบัติการในโรงงาน
4. () อื่น ๆ (โปรดระบุ.....)	

10. ลักษณะงานที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน

1. () ฝ่ายผลิต	2. () ฝ่ายการตลาด
3. () ฝ่ายจัดหา/ขนส่ง	4. () ฝ่ายบริหาร
5. () ฝ่ายวิศวกรรม/สารสนเทศ	6. () ฝ่ายอื่นๆ (โปรดระบุ.....)

11. ลักษณะการมีส่วนร่วมในการทำงานของท่านอยู่ในระดับใด

1. () มากที่สุด	2. () มาก
3. () ปานกลาง	4. () น้อย
5. () น้อยที่สุด	

12. ลักษณะการติดต่อสื่อสารในการทำงานของท่านเป็นแบบใด

1. () ลายลักษณ์อักษร	2. () วาจา
3. () ทางคอมพิวเตอร์	4. () ทางโทรศัพท์
5. () อื่นๆ (โปรดระบุ.....)	

13. ลักษณะการบริหารและควบคุมงานเป็นอย่างไร

1. () แบบเผื่องการ	2. () แบบประชาธิปไตย
3. () แบบเสรีนิยม	4. () อื่นๆ (โปรดระบุ.....)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องความผูกพันที่มีต่อองค์กร

โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องระดับความผูกพัน ที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน

5 = มากที่สุด

4 = มาก

3 = ปานกลาง

2 = น้อย

1 = น้อยที่สุด

ลักษณะความผูกพัน	ระดับความผูกพัน				
	5	4	3	2	1
ด้านการยอมรับ					
14. ลักษณะงานในหน่วยงานของท่าน มีนโยบายและเป้าหมายขององค์กรที่ชัดเจนภายในองค์กรมีความเข้าใจดี					

ลักษณะความผูกพัน	ระดับความผูกพัน				
	5	4	3	2	1
ด้านการยอมรับ (ต่อ)					
15. โครงสร้างของการบังคับบัญชา มีความเหมาะสม 16. ท่านได้รับการยกย่องชมเชยจากผู้บริหารระดับสูง/หัวหน้างาน /เพื่อร่วมงาน เมื่อปฏิบัติงานดี 17. ท่านได้รับการขอบรับ/การช่วยเหลือ/การสนับสนุน จากเพื่อน ร่วมงานในแผนกอื่น 18. ท่านรู้สึกว่าภายในองค์การมีมนุษย์สัมพันธ์ดี 19. การประสานงานภายในองค์การมีความเข้าใจดี 20. ระบบการให้รางวัลในหน่วยงานของท่านมีความยุติธรรม 21. ระบบการให้รางวัลในหน่วยงานของท่านสามารถถูงใจในการ ปฏิบัติงานได้ดี 22. ผู้บังคับบัญชายอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่าน					
ด้านการปฏิบัติงาน					
23. การปฏิบัติงานของท่านได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอใจด้าน ทรัพยากร 24. การปฏิบัติงานของท่านได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอจาก ผู้บังคับบัญชา 25. การปฏิบัติงานของท่านได้รับการร่วมมือเป็นอย่างดีจากเพื่อน ร่วมงาน 26. งานที่ได้รับมอบหมายมีค่าและความสำคัญ 27. หากท่านมีปัญหาในการปฏิบัติงานท่านสามารถแก้ไขปัญหาได้ ด้วยตนเอง 28. กรณีท่านไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเองท่านสามารถขอ ความช่วยเหลือจากผู้บังคับบัญชา/เพื่อร่วมงานได้					

ลักษณะความผูกพัน	ระดับความผูกพัน				
	5	4	3	2	1
ด้านการปฏิบัติงาน (ต่อ)					
29. การส่งเสริมความก้าวหน้าในการทำงานมีความชัดเจน/ยุติธรรม 30. ท่านเชื่อว่าผลการปฏิบัติงานของท่านจะทำให้ท่านได้รับการพิจารณาด้านรางวัลและผลตอบแทนที่เหมาะสม ทุกคนภายในองค์การให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่าง ๆ 31. งานที่ท่านทำงานอยู่เปิดโอกาสให้ท่านได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ					
ด้านความมุ่งมั่นจริงรักภักดี					
32. ท่านพร้อมที่จะทำงานทุกอย่างเพื่อความก้าวหน้าขององค์การ 33. ท่านมีความภูมิใจในการทำงานของท่าน 34. ในการทำงาน ท่านมีความตั้งใจและทุ่มเทความพยายามอย่างเต็มที่ 35. ท่านมีความประณานิพลงานโดยรวมขององค์การมีประสิทธิภาพสูง 36. ท่านมีความเต็มใจที่จะทำงานในหน่วยงานของท่าน ไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ 37. ท่านมีความสุขมากที่ใช้ชีวิตในการทำงานที่เหลืออยู่กับบริษัทนี้ 38. ท่านคิดว่าองค์การนี้มีความมั่นคงสูง 39. ท่านคิดที่จะทำงานในองค์การนี้จนเกษียณอายุ 40. ท่านไม่เคยคิดจะลาออกจากองค์การนี้					

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ขอให้ท่านเสนอแนะว่า ในบริบทของท่าน ควรจะมีการบริหารจัดการในด้านใดบ้าง ที่จะส่งผลให้ท่าน เติบโตที่จะปฏิบัติงาน ให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลอย่างเต็มกำลัง ความสามารถ และมีความรู้สึกผูกพันต่อองค์กรตลอดไป

ประเด็นที่ 1.

.....
.....
.....

ประเด็นที่ 2.

.....
.....
.....

ประเด็นที่ 3.

.....
.....
.....

ประเด็นที่ 4.

.....
.....
.....

ประเด็นที่ 5.

.....
.....
.....

กราบขอบพระคุณสำหรับความอนุเคราะห์ที่ให้ข้อมูลทั้งหมดนี้

ภาคผนวก ๙
รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. คุณนัส ชูศิริวัฒนา
ผู้จัดการฝ่ายบริหาร – ทรัพยากรบุคคล
บริษัท ไฟรเมเนกซ์ เจเนอรัล จำกัด
2. คุณกาญจนा ส่งเสริม
ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล
โรงพยาบาลสมิติเวช
3. คุณสุรศรี ส่งเสริมสุขริต
ผู้จัดการฝ่ายการตลาด
บริษัท เอเบิล อินครัฟต์ จำกัด
4. คุณอะคร้าว ภัทรามณ์
เจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาด
โรงพยาบาลสมิติเวช

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวสุพรรณี บัวสร้อย
วัน เดือน ปี	20 พฤษภาคม 2520
สถานที่เกิด	จังหวัดปทุมธานี
ประวัติการศึกษา	ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) สถาบันราชภัฏเพชรบูรีวิทยาลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
สถานที่ทำงาน	บริษัท ไทยซอฟต์แวร์โปรดักส์ จำกัด
ตำแหน่ง	หัวหน้าแผนกบุคคล